

TABULARA, TALANA, YALANA BALTA

**IRKÇILIĞA,
SÖMÜRÜYE,
ŞERİATA HAYIR!..**

AYDINLARA MEKTUP

“AYDINLARA MEKTUP”

Bir adı da

“DİPSİZ KUYUYA ATILAN TAŞLAR”

+

Kör kuyuya atılan taşlar ses verdi,
Aydınlara ses vermedi...

+

Bu kitabımızda şeriate şirin görünmeye
çalışan Kemalist aydınlarımızın gerçeklerden ne
denli habersiz olduklarını göreceğiz ve Türkiye
Cumhuriyetinin geleceğinden kaygı duyacaksınız...

+

Kemalist aydınlarımızın büyük çoğunluğunun ne
şeriatı ne de Cumhuriyeti yeterince bilmediklerini
göreceksiniz...

+

“Bin yıldır uykuda hâlâ
Uyarmazsın uyanacak gibi değil...”
(Fazıl Hüsnü Dağlarca)

+

Sorumlusu: Av. Hayri BALTA

hayri@tabularatalanayalanabalta.com

www.tabularatalanayalanabalta.com

TABULARA TALANA YALANA BALTA

IRKÇILIĞA, SÖMÜRÜYE, ŞERİATA HAYIR!..

AYDINLARA MEKTUP

Av. HAYRİ BALTA

İÇİNDEKİLER

A.

Abdi İpeççi'ye
Abdurrahim Karakoç
Ahmet Taner Kışlalı'ya 1.
Mektup
Ahmet Taner Kışlalı'ya 2.
Mektup
Ahmet Taner Kışlalı'ya 3.
Mektup
Ak-Doğuş ve Son Karar
Dergisine
Ali Nadi Ünler'e
Ali Rıza Demircan'a 1 ve 2
Altan Öymen'e ve
A. R. Ü'ye
Av. A. I.'ya
Aydın Doğan'a
Ayhan Bilgi ve Haydar Şehri
Aysel Baykal'a
Ayşe Önal'a
Aziz Nesin'e Hakaret Edilebilir
mi?

B.

Beyhan Cencki'ye
BirGün Gazetesi Yöneticilerine

C.

Celil Gürkan'a
Cüneyt Canver'e
Cüneyt Özdemir'e

D.

Diyanet İşleri Başkanlığına

E.

Ege Cansen'e
Emin Kılıç Kale'ye,
Emre Kongar'a
Emre Kongar Yazısı

F.

Fatih Altaylı'nın Dikkatine,
Fusun Erbulak'a

G.

Gültekin Söylemezoğlu'na

H.

H. Tahsin Emiroğlu'na
Hayrettin Ersöz'e
Av. Hayri Girişken Hulki
Cevizoğlu'na
Hülya Göç'e
Hüsamettin Bozok'a
İ.
İlhan Arsel'e
İlknur Birol'a Mektup
İslam'da Kadın erkek Eşit mi?
K.
Kemal Öke'ye
M.
Mehmet Efe
Mehmet Uygun
Mithat Bereket'e
Mustafa Ekmekçi'ye
N.
Necdet Sevinç ve Zekeriya Beyaz
Hk.
Nereden Geldik Nereye Gidiyoruz?
Nihat Hatipoğlu'na
O.
Oral Çalışlar'a
R.
Refik Ceylan'a
S.
Sayın Öğreticim
Seda Kaya Güler
S. Ü.'ye
Ş.
Şenay Kalkan'a
T.
Türk Dil Kurumuna
Türker Alkan'a
Ü.
Ülkü Arman'a
Ümit Zileli'ye
Y.
Yaşar Nuri Öztürk
Z.
Zekeriya Beyaz Hk.

Sayın Beyhan Cenkci
Ankara Ceza ve Tevkif Evleri,
Ankara
20.8.1959

Cenkçi Bey,

Demokratik rejimin tahakkuku için yapmış olduğunuz mücadeleleri dikkatle ve yakinen takip ediyorum. Sizin gibi idealist basın mensupları ve Hilton müşterileriyle iftihar ediyor, istikbale güvenerek, ümitle bakıyorum.

Bir gelecek insan haklarına hürmet etmeyen zihniyet yakılacak. Bu zihniyetle mücadelede baş rolü oynayan o emsalsiz Hüseyin Cahit Yalçın'ın heykeli başta olmak üzere sizin gibi genç Türklerin heykelleri dikilecek ye hu heykellerle gelecek neslin evlatları iftihar edecek, icabında bu heykellerden ilham alarak mücadele edeceklerdir ve o zaman görülecektir ki küçük çapta Türkiye'yi, büyük çapta bütün şarkı şu zelil hale koyan din vadisindeki düşünce tarzı tamamen değişecek, kurtuluş ve ilerleme (gerçek kalkınma) ancak bu din vadisindeki reform ile mümkün olacaktır.

Vatandaş olarak şahsınızda idealist Basın mensuplarının ve Hilton müşterilerinin tümünü hürmetle selamlarım.

Gazanız mübarek ve geçmiş olsun.

Sizi tekdin ederken hayranlığımı ifade edecek kelime bulamıyorum.

KARTACA YIKILMALIDIR.

Hayri Balta, 20.8.1959

Hayri Balta

Tabakhane Su Kenarı No. 28

Gaziantep

+

Hayri Bey,

Mektubunuz kuvvet verdi bizlere. Sağ olun. Yok boyun eğmek savaşımıza mani olmak için bizi buraya atan zihniyet bir gün mutlaka yanlış yolda olduğunu anlayacaktır. Büyük mücadelede benim de bir zerre yardımım oluyorsa ne mutlu bana... İyi saatlerin geleceğini ümit ediyorum. Fert olarak, namuslu bir fert olarak görevimi yapmak benim huzur içinde olmamı

sağlıyor.

Selamlar, sevgiler...

Beyhan Cenkçi, Cezaevi, 4.11.1959

X

“Sayın Ülkü Arman,

Ceza ve Tevkifevi,

Ankara

25.8.1959

Mücadeleniz kutlu olsun. Gayet tabii ki bu günler geçecek; geçecek ama bu mücadele bitmeyecek ki... İnsanlığın kaderidir bu!..

İş olsun diye yazmıyorum bu mektubu. Hatırlamış olmak, borcumu ödemek, mektup yazmış olmak için de yazmıyorum.

Hayır efendim, hayır!..Aynı acıyı sizlerle birlikte duyduğum için yazıyorum...

Eminim ki aynı acıya birlikte duyan sayısız kişiler vardır ülkemizde...

Gavur dedikleri batı ülkelerinde birbirleri aleyhine söylerler, yazarlar; sonra da, karşılıklı gülüp konuşarak kadeh kaldırırılar.

Böyle sürer orada demokrasi mücadelesi...

Bizde öyle mi ya... Eleştirmek, analiz etmek bile yasak. Öyle methetmelisin ki, “Meleklerin kanadında in” demelisin. Yoksa en doğal haklarından mahrum edilirsin. Grev de yapmış olsan tüyü bile kımıldamaz iktidar mensuplarının...

“Merak etmeyin, gizli gizli yiyor!” derler adama...

Dedim ya, insanlığın kaderidir bu... Bu mücadele bitmeyecek Çağdaş uygarlığa yaklaşmak için daha çok uğraşacağız...

“Kartaca yıkılmalıdır!”

Saygılarımla,

Hayri Balta, 25.8.1959

X

DR. EMİN KILIÇ KALE'YE

Sayın Öğreticim,

9.7.1963

(Aşağıdaki satırlar, Almanya’da işçi olarak çalışan kardeşim Hasan Balta’ya yazdığım 8. mektubun 11. ve 12. bölümleridir:)

11. Son verirken mektubuma, bir de düşünce yolu açayım sana. Milliyet gazetesi yazarlarından Çetin Altan, geçen günkü yazısında: “Tanrı’yı, insanların yaratmış olduğunu” yazıyordu. Hemen şuracıkta düşüncemi belirtmiş olayım ki, Tanrı’nın varlığı ve yokluğu ile uğraşanlar en gereksiz işle uğraşmış olurlar. Tanrı’nın varlığı ve yokluğu ile ilgilenerek bu soruna çakılıp kalmak tinsel sayrılara özgüdür.

Burada söz konusu ettiğim Tanrı: Geleneksel şekilde bilinen; yani, insandan ayrı, acunu (DÜNYAYI) bir başkan gibi yöneten, başına buyruk, her işe karıştığı sanılan bir varlıktır.

Çetin Altan’ın bu yazısı; bizim Yeni İstiklâlcileri kızdırdı da kızdırdı... Başladılar Tanrı’nın varlığına ilişkin, sözde bilimsel belgeler yayınlamaya... Öyle ki: Nemrut ile İbrahim Peygamberin tartışmalarını bile, işe yarar bir belge gibi, sürdürdüler öne. Bu tartışma Kuran-ın 2/258 tümcesinde geçer: “İbrahim ile Allah’ın kendisine mülk verdiği kimsenin (Nemrut) Rabbi hakkında mücadelesini haber almadın mı? Rabbim diriltir ve öldürür.” dediğinde o, “Ben de diriltir ve öldürürüm” dedi. İbrahim : “Allah güneşi doğudan doğdurur ve onu batıdan batırır. Allah sensen; Güneş’i batından doğdurup doğudan batırsana...” demiş ve kâfir şaşırıp kalmış...”

Bu sav karşısında Nemrut, söyleyecek söz bulamıyor. O keskin zekâlı sayılan Nemrut ne diyeceğini şaşırıyor. Mantiği işlemez oluyor. Nemrut’un kafasının çalışmayıp aciz kalmasından bizimkiler kendilerine övünme payı çıkarıyorlar. Bir tartışmada sıkıştılar mı: “Haydi bakalım, muktedirsen, güneşi batıdan doğdur! Doğudan batır...” diyerek bilimsel tartışmanın önüne set çekiyorlar. Bu yüzden de Tanrı sorununa yanıt bulduklarını sanıyorlar.

Oysa dangalak Nemrut, şu denli bir zeka kıvraklığı gösterseydi; şapşallaşıp çuvallasaydı bu sorun çözülmüş olurdu. Bu savına güvenerek tartışma yaratanların sesi kesilirdi. Örneğin: İbrahim Peygamber kendisine: “Eğer

gücün varsa, güneşi batıdan doğdur da görelim!” dediğinde İbrahim Peygambere: “Yanıyorsun ya İbrahim; o güneşi doğudan doğduran benim. Eğer senin Allah’ın muktedirse benim doğudan doğdurduğum güneşi batıdan doğdursun da görelim!” deseydi İbrahim Peygamberin ne deyeceği doğrusu görülmeye değeri. Eğer böylesine bir soru yöneltseydi İbrahim’e; böylesine dayanaksız bir sav ileri sürdüğünden ötürü kıpkırmızı olacaktı belki de...

Bütün suç Nemrut’ta. Ulan Tanrırım diyor musun be adam güneşi doğduran da benim doğudan desene. Aksini; kim, nasıl yapacak? Doğrusu çok merak ediyorum İbrahim bu sav karşısında ne diyecekti? İbrahim’in Allah’ı varlığını gösterecek mi idi Nemrut’a...

Sevgili kardeşim, görüyorsun İbrahim Peygamberin tutağı (tezi) ne denli çürük. Ey İbrahim, böylesine kolayca çürütülmeyecek bir savla ortaya çıkarak insanların aklını çelmek kolay...

Ey İbrahim, unutmaya ki; senin yolundan gidenlerin ve soyundan gelenlerin insanlığı iyi yola sokmak hırslarıdır ki, birbirlerini sevmekle yükümlü insanları birbirlerine kırdırıp geçirdi. Bütün bu din için cana kıymalar hırsların aşırılığı yüzündendir: İnsanların mutluluğu istemek hırsları...

Şimdi aynı hırsla komünistler düşmüş: Acundaki (dünyadaki) insanların mutluluğunu istemek hırsları. Zorla düzelterek acunu diyorlar. Kaçmak isteyenleri Berlin’den, başlıyorlar öldürmeye... Kızından, oğlundan, yaşlısından, gencinden... Gereğe: İnsanların mutluluğu...

İşte bu hırstır ki tiksindiriyor insanları birbirinden; bu hırs yüzünden geçmişteki kıyım olaylarıdır ki insanı tiksindiriyor insanlıktan...

Bu hırstır ki, düşünce özgürlüğünün köküne kibrit suyu sıkıyor... Düşünce özgürlüğünden eser kalmıyor ortada... Ne oluyorsa insanların özgürlüğüne, mutluluğuna oluyor...

Keskin kardeşim, başka konularda da düşüncelerimi söylemek isterdim. Ama hem zamanım yok hem de düşüncelerimin üstünde toplumun, toplumdaki densizlerle ilkelerin baskısı var... Üstelik geçim zorluğu ve zaman darlığı da çekmekteyim.

Düşüncelerim bu engellerle karşılaşılıyor. Düşüncelerim

yüzünden acı çekiyorum. Düşüncelerim; ileri görüşsüz, sorumsuz yöneticilerin robotçasına oyuncağı, polislerin kuşkulu, tiksindirici bakışları ile de çatışmaktadır.

Hem düşüncecek misin, okuyacak mısın, yazacak mısın; yoksa, ekmek parası mı kazanacaksın?.. Hele her işten dönüşümde: “Ne aldın baba! Ne aldın baba!” diye ellerime, ceplerime, gözlerime bakan; Elçin’le, Gülçin’le, Elgin’le, eşimle karşılaşınca; yazmak da, okumak da, düşünmek de kalıyor geriye, istemeye istemeye...

Şimdilik ekmek parası kazanacaksın, o da zoru zoruna... Gelirim, giderimi karşılamıyor dedin mi, oluyorsun vatan haini... Borç-harç ederek; giymelisin, yemelisin, gülmelisin... Olduğundan başka görünerek açık yan vermemelisin. Üstelik bir de: **“Allah, devlete-millete zeval vermesin!”** demelisin ki vatan haini olmayasın...

Ama gelirin giderini karşılamıyormuş, borç alma kaynakların kurumuşmuş, tis kazanına düşmüş sıçana dönmüşsün, sıçrayıp sıçrayıp çıkamıyormuşsun, her çıkışta ayağın kayıp kazanın dibinde alıyormuşsun soluğu...

Ömrün bu çaba içinde geçiyormuş. Seninle birlikte: onurun da, gururun da, mutluluğun da kazanın dibine düşüyormuş... Onun da kolay bir yanıtı var: **“Kaderinmiş oğlum kaderin!”**

Keskin kardeşim, yılma yok!.. Tis kazanının içine düşmüş sıçan gibi çabalayacaksın. Başka yolu yok bunun. Çıkacaksın kazanın kenarına doğru, tam dışarı atlayacakken, ayağın kayacak hoop aşağıda alacaksın soluğu...

Hiç düşünmeden yine çaba göstereceksin yukarı çıkmak için... Tırnakların gıcırdayacak, kalaylı tis kazanının kalaylı bakırında, tırnakların bir türlü tutunamayacak, tutunacak yer arayacak... Taa ki evin hanımı ya da bir başkası yan yatırarak devirecek kazanı bilmeden... İşte o zaman kurtuluş var... Yoksa, inip inip çıkacaksın hiç düşünmeden ölünceye değin...

Ne yapalım dayanacağız. Evde, en büyüğü beş yaşında üç çocuk var... Midemizden asılmışız asılmasına ama; yine de, bu zaman ve geçim darlığı içinde, gerekçeli (Beraat kağıtlı-meşru yol...) olarak gelir kaynaklarını artırma çabası göstereceksin. Bu arada da, yine, gerekçeli olarak,

düşüneceksin, yazacaksın, okuyacaksın ve kendini geliştirip olgunlaştıracaksın... Yılma, yenilme yok Aydınlar yenilmez...

Amerikan Hastanesi Saymanı

Hayri Balta, **9.7.1963**

+

Eki: Çetin Altan'ın; 22.5.1963 tarihli Vatan gazetesinden, "Kim Demiş ki Köylü Yobazdır" başlıklı yazısı

X

Türk Dili Dergisi Yöneticiliğine,

14.8.1963

Hayri adının Arapçadan gelmiş olduğunu düşünerek değiştirmeye karar verdim.

Hayri Balta yerine Aydın Yener takma adını kullanmak istiyorum.

Ben Türk'üm, dilim Türkçe...

Adım Arapça dedim, olamaz böyle...

Bu ad değişikliğini Derginiz Yönetmenliğine şöyle bildirmiştim. Derginizi "Hayri Balta adına değil de; Aydın Yener, Amerikan Hastanesi, Gaziantep" diye gönderiniz diye.

Bu isteğim üzerine bana iki dergi birden gelmeye başladı. Biri Hayri Balta adına; diğeri de Aydın Yener adına...

Sizden isteğim: Hayri Balta adına değil de yalnızca Aydın Yener adına dergi göndermenizdir. İstiyorum ki iki dergi bir dergi gelsin; yalnızca Aydın Yener ad ve adresine...

Saygılarımla, 14.8.1963

Aydın Yener

Amerikan Hastanesi Saymanı

Gaziantep

Not:

1. Özel sayılar için para ödemeli miyim? Yoksa abone olanlara armağan mı ediliyor? Bilmek istiyorum...

2. İki tane gönderilen eleştiri özel sayısının bir tanesini iade ediyorum.

3. Dilde yenileşmeden yana olanlar; yenileşmeye önce kendi adlarından başlamalıdır. Dilde arınma

çabası gösterenlerin önce Arapça, Acemce, Osmanlıca adlardan kendilerini kurtarması gerekir. İlk yapılacak iş budur. Bunun dışındaki çabalarımız boşunadır; yapmacıktır, gösteriştir.

Adama: “Kardeşim, önce adını Türkçeleştir de ondan sonra dilde arınma çabasına giriş!” derlerse ne deyeceğiz.

X

Gaziantep, 24.4.1969

Hayrettin ERSÖZ,
Gaziantep Valisi,

Halen CHP’de kâtip olarak çalışıyorum. Ayda 500 lira geçecek elime. Dört çocuklu ve evimin aylık kirasının 250 lira olduğunu söylersem ne durumda olduğumu anlarsınız.

1. Şubeye mensup sivil polisler İl Yönetim Kurulu üyelerimizden İbrahim Hortoğlu’na; 23 Nisan Çocuk Bayramında, Kapalı spor salonunda yapılan eğlence gecesinde: “Niçin partide çalıştırıldığımı, benim gibi bir adamın böyle bir yere sokulmaması gerektiğini, geçimim için ihtiyacım olan parayı ise Moskova’dan aldığımı...” söylemişler...

Aynı şekilde, Amerikan Hastanesinden ayrılarak Yapı İşleri 9. Bölge Müdürlüğünde çalıştığım günlerde de baskı yapılmıştı işten atılmam için...İbrahim Hortoğlu, kendilerine gereken yanıtı vermiş... “Moskova’dan para almama...” gelince: Artık bu kadar da dayanaksız konuşulmaz...

Ne Moskova’dan parası sayın valim; yiyecek ekmeği, yakacak odunu, ev sahibine verecek parayı bulamıyorum. Bakkala, kasa ve ekmekçiye nasıl para vereceğimi düşünüyorum kara kara... Eğer birikmiş bonomun faizi de olmasaydı elektriklerim kesilecekti bu ay...

Sinema gişesinde bilet satmaya razı olurum, çalıştırılmamam için baskı yaparlar. Ayda 50-60 liraya gazeteciliğe razı olurum, yazdırmazlar. Bu baskı ve önlemler resmî ve gayrî resmi kanallardan yapılmaktadır.

Sizden isteğim: Sizin emrinizde bulunan 1. Şubeye mensup polisler, hiç olmazsa, durup dururken yapmasınlar bu baskıyı... Eğer bir bildikleri varsa, tertibe tenezzül

etmeden, yakamdan tutarak yargıya teslim etsinler beni... Halen Millî Emniyette çalışan Mehmet Baykal, ilk tertipçi olmakla ün kazanmıştır.Yani ben aç kalırsam bu polislerin eline ne geçecek acaba? Görevleri beni, bana duyurmadan, izlemek mi; yoksa, işverenlerime baskı yaparak işime son verdirmek mi?..

Amacım sizi rahatsız etmek değildir. 1. Şube Polislerinin bu baskısını duymamış olsaydım, sizi rahatsız etmeyecektim...

Küstahlık sayılabilecek bu mektubum için özür diler, saygılarımı sunarım.

Hayri Balta, Gaziantep, 24.4.1969

+

NOT: Münasip görürseniz Lütfü Söylemez de okusun bu mektubu...

Açıklama: (Lütfü Söylemez, o zaman beni işten attıran AP'nin Gaziantep Milletvekili idi ve olaylardan haberi vardı ve beni işime iade etmek için çalışacaktı...)

x

20.10.1976

Sayın Başkanım

Ali Nadi Ünler,

29.9.1976 tarihli mektubunu aldığımdan beri size bu mektubu yazmak düşüncesi her gün aklıma geldi. Ancak mektubunu aldığımda Kamu Maliyesi sınavlarına hazırlandığım için sınavdan sonra da işyerimin işlerini bitmem çabası ile ancak bu gün fırsat bulabildim.

Sana sevineceğin bir haberi verebilirim. Bu yıl Ankara Üniversitesi Hukuk Fakültesi üçüncü sınıfına devam hakkını kazandım. Yani ikiden üçe geçmiş bulunuyorum.

Bu yıl üçüncü sınıfı, önümüzdeki yıl (inşallah) dördüncü sınıfı okuyacağım. Dilerim bu karışık üniversite olayları nedeniyle başımıza bir iş gelmez. Demek istediğim ben bu yaşta Üniversite Olaylarından korkuyorum. Ya gencecik çocuklar, ya analar-babalar ne yapsın?

Öyle diyorum, sizler memleket bu hale gelsin diye mi Gaziantep cephelerinde, Çanakkale'de ve yurdun diğer yerlerinde yaralandınız, öldünüz? Bunun için mi savaştınız?

Yani memleket işgal altında gibi..

Ne ise toplumsal bir sancı bu. Bu sancıyı kalkınmakta olan, emperyalizmin etkisinden kurtulmak isteyen her ülke çeker. Bu toplumsal çalkantı ve sancıdan da kurtulacağız.

İki kere Ankara'ya geldiğiniz halde bana uğrayamamış olmanıza gerçekten üzüldüm. Temmuz, Ağustos ayları içinde geleceğinizi, beni arayacağınızı umdum. Bu nedenle telefonlarda idi kulağım.

Size iyi bir döner yedirmek için iyi döner yapan kebabçılara baktım hep. Gelince şu lokantada yeriz diye hesaplar kurdum. Ama kismet değilmiş. Zararı yok, önümüzdeki yıl beklerim. Geldiğinde muhakkak beklerim. Aşağıda ev ve iş adreslerimi veriyorum.

Size ekli olarak bu günkü Ankara gazetesinde çıkan bir yazımı gönderiyorum, Boş duramıyoruz. Olayların etkisi ile ara sıra yazıyoruz. Bu gün rast geldi mektubuna yazım çıkan gazeteden biri. Sizensiz boğazımdan geçmediği için ekli olarak gönderiyorum.

Durumum hakkında yukarda bilgi verdim. İşte hem çalışıp hem okuyoruz. Bakalım nereye kadar götürebileceğim. Ne kurtarırsam kâr diyorum. Bu güç ekonomik, sosyal ve ailevi koşullar altında buraya kadar gelebilmem kendi ölçülerim içinde büyük bir başarı, irade istedi, güç istedi. Ben bu iradeyi, gücü gösterdim ve hala da göstermeye çalışıyorum.

Mektubuma son verirken derin saygılarla ellerinden öperim.

Sağlıcakla kalınız.

Hayri Balta, 20.10.1976

X

9/11/1976

Aziz Kardeşim Hayri Balta,

20/10/ 1976 tarihli mektubunuzu sevinçle aldım. Yeni Ulustaki yazınız zevkle okudum. Hele Hukuk fakültesi üçüncü sınıfına devam, hakkıma kazanmış olduğunuzu öğrenmekle çok sevindim. Sizi bütün kalbimle tebrik ederim. Orta ve liseyi gece okullarında bitirerek yüksek tahsilin son kademelerine kadar yükselmek her babayığidin kârı değildir.

Geçen Mart ve Mayıs aylarında İstanbul'a geçerken

birkaç gün Ankara'da kalmış ve sizi birkaç defa telefonla aramaya girişmiş ve hiçbirinde başaramamıştım. Sizin arzuladığınız kadar ben de sizi görmekle çok sevinecektim.

Orta dereceli okullara kadar gençliğin maruz kaldığı acımasız kıyımlar yurdunu seven ve düşünebilen insanlar için çok acı, yürek yakıcı olaylar daha doğru deyimle; facialardır. Ebette bir gün olup bunlar da geçecek ve bu hadiseleri yaratanlar layık oldukları sonucu göreceklerdir.

Ben bildiğiniz gibi yine kitapçı dükana vakit geçiriyor, bilim kitapları satarak halka hizmet etmek istiyorum. 1976 yılı bahar ve yazı benim için hep seyahatle geçti. 13 Mayıs'tan 12 hazirana kadar Akdeniz vapuru ile Akdeniz'de bir seyahat yaptım. Ağustos ayın Cemil Cahit Güzelbey'le bir İçanadolu gezisi yaptık. Niğde, Nevşehir, Hacıbektaş, Kırşehir, Ankara, İzmir'e kadar uzandık. 9 Eylül'de de Ankara vapuru ile İstanbul, Mersin, İzmir'e kadar bir gezi yaptım. Nedeni sizce de belli. 1975 temmuzundan beri avare bir hayat sürmekteyim.

Ben de size yaşantım hakkında bu suretle bilgi vermiş oluyorum. Hanımefendiye saygılar yollar, başarılarınızın devamı temennisiyle gezlerinizden öperim efendim.

Ali Nadi Ünler, 9.11.1976

x

24.3.1986

Sayın

Av. A. I.

Önce saygı, sevgi...

Yenimahalle 2. Sulh Hukuk Mahkemesi Kalemünde konuya katılarak bir ayetten söz etmişsiniz. Ben de "O ayet öyle değil!" demiştim.

Sözünü ettiğim ayeti aşağıya çıkarıyorum.

1. Nebe Süresi, ayet 31-34:

"Doğrusu Allah'a karşı gelmekten sakınanlara kurtuluş, bahçeler, bağlar, **göğüsleri tomurcuklanmış yaşıt kızlar** ve dolu kadehler vardır." (Diyanet İşleri Başkanlığı Yayınları. Ank. 1983. 9. Baskı.)

2. Nebe Süresi, ayet 31-36: "Muhakkak ki, sakınanlar için korktuklarından kurtulacak yerler, ağaçlıklar, üzüm bağları,

memeleri ağırşaklanmış yaşıt kızlar, dolu kaseler vardır.” (İsmail Hakkı İzmirli. İst.1932. 2. Baskı.)

3.Nebe Süresi, ayet 31-34: “Şüphesiz takva sahipleri için selâmet vuslat vardır. Bahçeler, üzüm bağları, **memeleri tomurcuklanmış bir yaşıt kızlar**, dolu kadehler.” (Balıkesirli Hasan Basri Çantay. 3. cilt. 10. Baskı. İst. 1979)

4. Nebe Süresi, ayet 31-34: “Şüphesiz Allah’a karşı gelmekten sakınanlar için başarıya eriş vardır. Bahçeler, üzüm bağları, **memeleri tomurcuklanmış yaşıt kızlar** ve dolu kadehler vardır.” (Milliyet Gazetesinin verdiği Kuran).

Konu şu idi: “İslam dininde, Kuran’da “Bütün mükafatlar ve cennet vaatleri erkekler için vardır. Kadınlar erkeklerle vaat edilen nesnelere arasındadır, Bağ-bahçe gibi, cennet gibi, mal-mülk, servet gibi...”

İslam hukukunda kadının yeri erkekten sonra gelir. Mirasta erkeğin aldığı yarısını almak, iki kadının tanıklığının bir erkeğe eşit olması, kadının boşama hakkının olmaması gibi... Bir hukukçu olarak biz böyle biliriz. Bu konudaki kurallar Kuran’dadır...

Siz ise söze karışarak bir bayan olduğunuz halde “... yaşıt eşler...” diye söyleyerek hem kadına hem de erkeğe mükâfat var demiştiniz diyerek beni yalanlamıştınız. Oysa yukarıya çıkarılan ayetler sizi yalanlamaktadır: “... göğüsleri tomurcuklanmış yaşıt kızlar..” diyerek... Görüldüğü gibi :vaat ve mükâfatlar erkeklerle özgüdür....

Eğer bu: “...**göğüsleri tomurcuklanmış yaşıt kızlar**” ayeti bir günlük gazetede dile getirilmiş olsa idi, belki, Muzır Neşriyatı İnceleme Kurulunun gazabına uğradı.

Belki, başka çevirilerde bu ifadeler; “yaşıt, genç güzel arkadaşlarla yaşarlar” şeklinde olabilir, (Ör.Ömer Rıza Doğrul çevirisi 3. Baskı, Cilt.2.). Ancak Peygamberin hayatını değişik kaynaklardan okuyanlar, İslam tarihini inceleyenler ve o günkü Arap Toplumunun sosyal koşullarını inceleyenler bütün mükafat ve vaatlerin erkeklerle olduğunu görürler. Bu konuda, sayısız ayet ve hadis sıralayarak gerçeğin böyle olduğunu belirtebilirim.

Saygılarımla,
Av. Hayri Balta,
X

HASAN TAHSİN EMİROĞLU'NA

Sayın

H. Tahsin Emiroğlu,

Ada Sok. Hayırsever no. 5,

KONYA

Önce selam, sevgi...

Tarafınızdan yazılmış olan **ESBAB-I NÜZUL (Kuran ayetlerinin iniş sebepleri ve Tefsirleri)** adlı kitabın 12. cilde kadar olanlarını Zafer Çarşısından almıştım. 12. ciltten sonra çıkanlar da geldikçe verilecekti...

Birkaç kere gittimse de hep "gelmediği" söylendi.

Sonra öğrendim ki kitap tamamlanmış...

Şu an bende 12 cilt var; ancak, 13. cilt ve devamı yok...13. cilt ve devamını aşağıdaki adresime ödemeli olarak göndermenizi rica eder saygılarımı sunarım. 16.6.1989

Av. Hayri Balta

X

CÜNEYT CANVER'E

12.10.1989

Sayın Cüneyt Canver,

Adana Milletvekili/Ankara

Önce sizi kutlar, saygılar, sevgiler sunarım.

Kutlamamın nedeni: Diyanet İşleri Başkanlığının yayınladığı 12 ciltlik "Sahih-i Buhari Muhtasarı Tecrid-i Sarih Tercümesi" adlı kitap için Devlet Bakanı Saffet Sert'e yönelttiğiniz sorudur.

İslamcılar ne denli inkar edelerse etsinler, dinleri, diğer dinler gibi, kadını küçültmektedir. Kadını küçülten her hangi bir akım; din olsun, felsefe olsun, akla, bilime aykırıdır. Eğer bir toplum; kalkınmak, çağdaşlaşmak istiyorsa bunun yolu; kadını yüceltmekten geçer. Çünkü kadın doğurandır, besleyip büyütendir, eğitip öğretendir koruyup gözetendir. Kadını aşağı gören, onu toplum yaşamına katmayan, bir toplumun kalkınması olanaksızdır...

Bütün bunların yanında kadınlar; bizim anamızdır, kızımızdır, bacımızdır, eşimizdir, yarımızdır, sevgilimizdir, özlemimizdir... Halamızdır, teyzemizdir, yaşam yoldaşımızdır...

Ne var ki bütün dinlerin kadına yaklaşımı yakışıksızdır. Bu nedenle kadını alçaltan, küçülten, fitne kaynağı gören, cehennemlik olarak gösteren anlayışının üstüne gitmek bütün aydınlarımızın birincil görevi olmalıdır. Milletvekilleri içinde öncelikle bu görevi sizin üstlenmenizden dolayı da sizi ayrıca kutlarım.

Kadını aşağılayan zihniyet üzerine sizden önce “Şeriat ve Kadın” adlı kitabı ile sayın Prof. Dr. İlhan Arsel gitmiştir. Ne var ki İlhan Arsel hakkında İstanbul 2. As. Ceza Mahkemesinde Peygambere hakaretten dava açılmış. Dosya numarası ise 1989/151’dir.

Laik Türkiye Cumhuriyetinde kadınları alçaltan zihniyetle mücadele edileceğine mücadele edenler hakkında dava açmak, kadını aşağı gören bir zihniyete destek vermektir. Kadınları aşağı gören bir zihniyetin ve sözcülerinin kadınlara karşı aldığı tavrın; kadınlar hakkında söylediği aşağılayıcı sözlerin eleştirilmesi hakkının cezalandırılmak istenmesi çağımızın akılsal ve bilimsel düşüncesine ters düşmektedir. İşte siz bu tersliğe Yasama Organının dikkatini çekmekle büyük bir görevi yerine getirmişsinizdir.

Kim ki kadını alçaltan görüş ileri sürüyor; bu Allah da olsa, Peygamber de olsa onunla mücadele edilmelidir. Bu görüşün toplumda etkinlik kazanması önlenmelidir. Bütün aydınlar bu konuda görev üstlenmelidir ve sonuna değin de mücadele etmelidir.

Bu arada yeri gelmişken doğa’nın (Allah’ın, Tanrı’nın...) kadını alçalttığına ilişkin bir olgu göremiyorum. Bütün canlılarda dişi ile erkek eşit yaratılmıştır. Hayvanlar arasındaki eşitlik, dayanışma, sevgi ile nasıl bir bütünlük ve uyum oluşturuyorsa; bu gerçek insanlar arasında da geçerlidir ve insanlar için de geçerli olmalıdır.

Dolayısıyla Allah’ın diğer bütün canlılarda, hayvanlarda, eşitliği esas almışken; insanlara gelince küçültülmesi olanaksızdır. Bu nedenle Allah’ın kadını alçalttığı bir kitabı Peygamberine vahiy olarak gönderebileceğini de bir türlü kabul edemiyorum.

Mektubuma son verirken sizden bir ricam olacak. Ricam: Soru önergesinin bir örneğinin aşağıdaki adresime göndermenizdir. Bu soru önergesini İlhan Arsel davasında

kullanabileceğim kanısındaayım.

İlginizi bekler, yeniden saygılar, sevgiler sunarken uğraşlarınızda başarılar diler sağlıklılıkla kalınız derim.

Av. Hayri Balta, **12.10.1989**

+

Not: Cüneyt Canver üç-dört ay önce ölmüştür. Anısı önünde saygı ile eğilirim. Yarın da Cüneyt Canver'in yanıt notunu ve soru önergesini ve soru önergesinin gazetelerde nasıl yazıldığını yazacağım.

+

Sayın Balta,

Soru önergemın bir örneğini ilişikte takdim ediyorum.

Saygılarımla,

İ. Cüneyt Canver, Adana Milletvekili, Parti Meclisi Üyesi,
Ankara

X

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA,
Aşağıdaki soruların Devlet Başkanı Sayın Saffet Sert tarafından yazılı olarak yanıtlanmasını saygılarımla talep ederim. 5.101989

Cüneyt Canver, Adana Milletvekili

+

Türkiye Cumhuriyetinin Anayasal organlarından biri olan Diyanet İşleri Başkanlığı'nın yayınladığı 12 ciltlik SAHİH-İ BUHARİ MUHTASARI TECVRİD-İ SARİH TERCEMESİ ve ŞERHİ adlı bir yapıt vardır ve bu yapıtın 9. baskısı yapılmıştır.

Yapıtın çeşitli bölümlerinde kadınlarla ilgili hükümler yer almıştır. Bu hükümlerden bazıları öyledir:

1. "İki kadının tanıklığı bir erkeğin tanıklığına bedeldir."
2. "Kadınlar alken ve dinmen eksik yaratıklardır."
3. "Uğursuzluk üç şeyde vardır: Karı'da, ev'de, ve at'ta."
4. "Namazı kat'eden (bozan, kesen) şeyler; köpek, eşek, domuz ve kadındır."

5. "Kadınlar arasında salih (temiz) kadın yüz tane karga arasında alacak bir karga gibidir."

6. "Benden sonra erkekler için kadından zararlı bir fitne bırakmadım."

7. "Bana cehennem halkı gösterildi, çoğunluğu kadınlardı."

8. “Kadınlar insanın karşısına şeytan gibi çıkarlar.”

9. “Kadın eğe kemiği gibidir, onu doğrultmak istersen kırarsın, onu kendi haline bırak ve eğriliğiyle ondan faydalanmaya bak.”

10. “Erkekler kadınlar üzerinde hakimdirler o sebeple Allah erkekleri kadınlara üstün kılmıştır, kadınlar erkeklerin elinde hürriyetlerini terk etmişlerdir eğer erkek tepeden tırnağa cerahat olsa, kadın da dili ile yalasa yine de erkeğin hakkını ödeyemez.”

11. “Elin zinası, el temasıdır. Her kim yabancı bir kadının elini tutar onunla tokalaşırsa, kıyamet gününde onun iki avucuna ateş konur, birinizin başına demirden bir şişin vurulması, onun kendisine helal olmayan bir kadınla tokalaşmasından daha hayırlıdır.”

SORULAR:

1. İki kadının tanıklığı bir erkeğin tanıklığına mı eşittir?

2. Kadınlar alken ve dinmen eksik yaratıklar mıdır?

3. Kadın'da, ev'de, ve at'ta uğursuzluk var mıdır?

4. Köpek, eşek, domuz ve kadın namazı bozar mı?

5. Kadınlar arasında salih (temiz) kadın yüz tane karga arasında alacak bir karga gibi midir?”

6. Kadınlar erkekler için zararlı bir fitne midir?

7. Cehennem halkının çoğu kadınlardan mı oluşmaktadır?

8. Kadınlar insanın karşısına şeytan gibi mi çıkarlar?

9. Erkekler kadınlar üzerinde hakim midirler? Kadın tepeden tırnağa cerahat olan bir erkeği dili ile yalasa yine de onun hakkını ödeyemez mi?

10. Kadın ile erkek tokalaşırsa el zinası mı yapmış olur?

11. Bütün bunlar doğru ve geçerli değilse, Diyanet İleri Başkanlığı niçin kadınları aşağılayan, küçülten ve erkeğin yanında zavallı kılan hükümlerin yayılmasına aracılık eder, açıklar mısınız?

12. Diyanet İşleri Bakanlığının bu yayınları karşında vatandaşlar, kadınların bugünkü çağdaş konumlarına mı, yoksa bu yayınlardaki konumlarına mı itibar edeceklerdir? Diyanet İşleri Başkanlığı hangisine itibar etmektedir? Açıklar mısınız?

+

SHP'li CANVER'İN SORU ÖNERGESİ

“KADINA HAKARET” TBMM GÜNDEMİNDE

Ankara, Hürriyet, 7 Ekim 1989 Cumartesi, s. 17

SOSYAL DEMOKRAT Halkçı Parti (SHP) Adana Milletvekili Cüneyt Canver, Devlet Bakanı Saffet Sert'e, Diyanet İşleri Bakanlığının, kadının aşağılanmasına niçin aracılık ettiğini sordu.

Canver, Anayasal bir organ olana Diyanet İşleri Bakanlığının yayınladığı 12 ciltlik “Sahih-i Buhari Muhtasarı Tecrid-i Sarih Tercemesi ve Şerhi” adlı kitabın dokuzuncu baskısını yaptığını belirterek, kitapta kadınlarla ilgili “olumsuz” birçok görüşün yer aldığını öne sürdü.

“BİR ERKEK İKİ KADINA BEDEL”

Canver, Devlet Bakanı Saffet Sert'in cevaplandırması istemimle TBMM Başkanlığı'na verdiği son önergesinde, kitapta şu hükümlerin yer aldığını bildirdi:

- + İki kadının tanıklığı bir erkeğin tanıklığına bedeldir.
- + Kadınlar alken ve dinmen eksik yaratıklardır.
- + Uğursuzluk üç şeyde vardır: Karı'da, ev'de, ve at'ta.
- + Namazı kat'eden (bozan, kesen) şeyler; köpek, eşek, domuz ve kadındır.
- + Kadınlar arasında salih (temiz) kadın yüz tane karga arasında alaca bir karga gibidir.
- + Benden sonra erkekler için kadından zararlı bir fitne bırakmadım.
- + Bana cehennem halkı gösterildi, çoğunluğu kadınlardı.
- + Kadınlar insanın karşısına şeytan gibi çıkarlar.
- + Kadın eğe kemiği gibidir, onu doğrultmak istersen kırarsın, onu kendi haline bırak ve eğriliğiyle ondan faydalanmaya bak.

“ELİN ZİNASI, EL TEMASIDIR”

+ Erkekler kadınlar üzerinde hakimdirler. O sebeple ki, Allah erkekleri kadınlara üstün kılmıştır, kadınlar erkeklerin elinde hürriyetlerini terk etmişlerdir. Eğer erkek tepeden tırnağa cerahat olsa, kadın da dili ile yalasa yine de erkeğin hakkını ödeyemez.

+ Elin zinası, el temasıdır. Her kim yabancı bir kadının elini tutar onunla tokalaşırsa, kıyamet gününde onun iki avucuna ateş konur. Birinizin başına demirden bir şişin vurulması,

onun kendisine helal olmayan bir kadınla tokalaşmasından daha hayırlıdır.

DİYANET HANGİSİNE İTİBAR EDİYOR?

Devlet Bakanı Sert'e, kitapta yer alan bu hükümlere katılı katılmadığını soran Canver'in önergesinde şu sorular yer aldı?

+ Bütün bunlar doğru ve geçerli değilse, Diyanet İleri Başkanlığı niçin kadınları aşağılayan, küçülten ve erkeğin yanında zavallı kılan hükümlerin yayılmasına aracılık eder, açıklar mısınız?

12. Diyanet İşleri Bakanlığının bu yayınları karşında vatandaşlar, kadınların bugünkü çağdaş konumlarına mı, yoksa bu yayınlardaki konumlarına mı itibar edeceklerdir? Diyanet İşleri Başkanlığı hangisine itibar etmektedir? Açıklar mısınız?

+

Şimdi bu soruları okuyan bir yurttaşımız, "Hayır, dinimiz böyle söylemez!" diye bu söylenenleri kabul etmeyecektir. Ancak burada yazılanlar gerçektir. Bu gerçekler İslam'ın temel kitapları olan Kuran'da ve Hadis kitaplarında (özellikle yukarıda adı geçen Sahih-i Buhari'de) geçmektedir. Yine Diyanet İşleri Başkanlığının bu sorulara verdiği yanıtı görmek isteyenler Prof. İlhan Arsel tarafından yazılan "DİYANET'E CEVAP" ADLI KİTABA ADLI KİTABA (Kaynakları Yayınları...) kitaba bakabilirsiniz. Bu kitapta Diyanet İşleri Başkanlığının verdiği yanıtlarına karşı Prof. İlhan Arsel'in İslam kaynaklarına dayanan açıklamalarını da görebilirsiniz. Ne var ki Diyanet İşleri Bakanlığı: Kuran'da ve Hadis kitaplarında bunlar yok diyemiyor; ama, öylesine akıl almaz yanıtlar veriyor ki insan şaşırıp kalıyor...

Yine bu konuda daha geniş bilgi edinmek isteyenler yine Prof. İlhan Arsel'in "ŞERİAT VE KADIN" adlı kitabına bakabilirler.

Bir insan hangi dinden olursa olsun dininin ne söylediğini, neleri buyurduğunu bilmelidir. Yoksa öyle kendi anlayışına göre yarattığı bir din anlayışı ile "Dinimizde böyle şey yoktur!" demek, din anlayışına aykırıdır. Kadınlarımız, kızlarımız eğer "Dinimizde bunlar yoktur!" diyorlarsa bir de Sitemizin "Kuran'dan" bölümündeki "KAYGILARIM" BAŞLIKLİ YAZIMA

BAKABİLİRLER.

Burada aklıma takılan bir soruya değinmeden geçemeyeceğim. Acaba türban, tesettür diye yırtınan kadınlarımız, kızlarımız dinlerinin kendilerine biçtiği dondan haberleri var mı? Haberleri var da bütün bunları bile bile şeriat özlemi çekiyorlarsa, şeriatın kendiline özgürlük vereceğini ve de erkeklerle eşit kılacağını sanıyorlarsa acınacak bir durumdadırlar.. Bu durumda “Kendi düşen ağlamaz” atasözünü yinelemekten başka bir söz bulamıyorum.

Not: Sonradan değerli aydınlanmacı Turan Dursun’dan duyduğuma göre soruları hazırlayıp göre Cüneyt Canveren’e verenin kendisi olduğunu söylemişti.

Av. Hayri Balta, 9.11.2002

NOT:

2002 yılında bu soru önergesini din düşmanlığı sayan Diyanet; bu gün, bu hadisleri hurafe sayarak ayıklamaya karar vermiştir. Bakınız 2008 Mart ayının son hafta yayınlanan bütün gazeteler...

X

Ak-Doğuş ve Son Karar
Dergisi Yazı işleri Müdürlerine,
12.1.1990

12 Ocak 1990 günlü Milliyet Gazetesinin 7. sayfasındaki “ATATÜRK’E HAKARET DAVASI” başlıklı haberi okuyunca bu yazıyı yazmak gereği duydum.

Bu haberin son paragrafında: “Ak Doğuş ve Son Karar dergileri ayrıca ortak bir basın bildirisini yayınlamak, bağımsız mahkeme kararlarının eleştirilmesini kınadılar ve “Bizim sırtınızdan sinsin Atatürk düşmanlığı yapan bu kişileri şiddetle kınıyor, kanunun bize verdiği olanakları sonuna kadar kullanacağımızı açıklıyoruz!” dediler, deniyor.

Bir kere şu gerçeği belirtiyim: Mahkeme kararlarının eleştirilememesi diye bir kural yoktur. Her Mahkemenin son kararı da her zaman her yerde eleştirilir. Yalnızca görülmekte olan davada Mahkemeyi etkileyecek şekilde görüş bildirilemez, yorum yapılamaz.

Eğer Bilimsel öğretiyi ile ilgili yayınları, “Yargıtay Kararları Dergilerini” incerseniz görürsünüz ki bu kitaplarda ki

mahkeme kararları; öğrencilere, okuyuculara, hukukçulara ders olsun diye her zaman ince ayrıntılarına değin eleştirilmiştir.

Kaldı ki yukarıdaki haberin yayınlandığı gün Türkiye’de yayınlanan tüm gazeteler, örneğin aynı gazetenin 7. sayfasının ikinci sütununda: “Genelev Kapısında Basın Toplantısı” başlıklı bir haber daha var. Sizin haberin biraz üstünde. Bu habere göre Sosyalist Partisi Ankara İl örgütü, hem de Genelev önünde, Anayasa mahkemesinin, fuhşu meslek edinen kadınlara tecavüzün daha az ceza gerektirdiğine ilişkin hükmünü basın toplantısı yaparak eleştirdiler. Demek ki mahkeme kararlarının eleştirilememesi diye bir kural yok.

Bütün bunlar yanında şu gerçek de unutulmamalıdır. Türkiye’de bütün yargılamalar “Türk Milleti Adına” yapılır. Bütün mahkeme kararlarında “Türk Milleti adına yargılama yapan” diye açıklama yapılır.

Bu demektir ki son yargı mercii Büyük Türk Ulusudur. Bütün kararlar Türk ulusu nezdinde her zaman temyiz edilebilir. Böyle bir ilkeyi alışkanlık haline getiren bütün yargıçlar verdikleri kararın Türk Milletince inceleneceği düşüncesiyle kılı kırk yarararak karar vermek durumunda kalırlar ki bundan toplum kazançlı çıkar. Böylece adli hatalar en aza iner.

X

İşte ben 23.12.1989 tarihli Temyiz Dilekçemle “Adına Yargılama Yapılan Türk Ulusu’na baş vurmuş oluyorum. **“Ey Türk Milleti, sizin adınıza verilen kararı bir de siz inceleyin!”** diyorum.

Dilekçemin en altında da “Takdir yüce Türk Ulusundur!..” diyorum...

Eğer Yargılama Makamları verilen kararı yerinde ve yasalara uygun görürlerse yapılacak bir işlem yoktur. Ama uygun görmemiş olacaklar ki, kararın iptali için hukuksal yollara başvurmuşlar. Demek ki yargı organı Türk Milletine başvurumu yerinde görerek harekete geçmiş ve “böyle bir beraat kararı nasıl verilmiş” diye araştırmaya başlanış.

Gelelim şu Atatürkçülüğünüze. Yani biz (Sayın K. Evren ve Ben) sizin sırtınızdan SİNSİ ATATÜRK DÜŞMANLIĞI

YAPIYORUZ. Siz de gerçek Atatürkçü olduğunuz için biz Atatürk Düşmanlarını kınıyorsunuz...” Bari, hiç olmazsa, Atatürk’e sahip sıkmayınız.

Demek sizler:

“İngiliz ajanı nalları dikti,

0 alçak ki...

O'nun leşinin koşunda...

0 lânetli.

Cehennem dibinde mekanı hazır.

Ahbes'e lanet...” diye yazı yazarken ve bu yazının beraatı üzerine her hafta yeniden yayınlayıp “KANUNLARI GERMEK NASIL OLURMUŞ GÖRÜNÜZ” diye yol gösterirken gerçek Atatürk'çü oluyorsunuz; Biz ise, “Böyle bir yazı nasıl beraat eder?” diye adına yargılama yapılan Türk ulusuna başvurduğumuz zaman “Sizin sırtınızdan sinsi Atatürk düşmanlığı yapan kişiler” oluyorum...

Pes doğrusu...

Bari İngiliz ajanı dediğiniz (ki bu İngiliz ajanı denilen kişi Çanakkale'de İngiliz gemilerini batırması, İngiliz askerlerini denize gömmüş ve Çanakkale Geçilmez dedirtmiştir), nalları dikti diye hayvan yerine koyduğunuz ve bu düşünce ile de ölüsüne “leş” dediğiniz, alçak diyerek, ahbes diyerek: lanetlediğiniz kişiye sahip çıkmayınız.

İşyerine gelen Muhabirleriniz: “Yazıda Atatürk'ün adı geçmediği halde bu yazının Atatürk'le ilgili olduğuna nasıl karar verdiniz?” diye bir soru sordular.

İnsaf yahu, 10 Kasımlarda kim anılıyor. 10 Kasımlarda, sizin deyiminizle, neşeden ve üzüntüden niçin gülünür...

Hiç olmazsa kendinizi aldatmayın... Hiç olmazsa kendimize doğru olalım. Hiç olmazsa iki yüzlülük yapmayalım. İkiyüzlüler hakkında sizin kitabınızda ne yazıyor bilir misiniz?..

“Ey Peygamber! İnkarcılarla ve ikiyüzlülerle savaş. Onların varacakları yer cehennemdir, O gidilecek yer ne de kötüdür!..” (K. Tahrim, 66/9. Diyanet Çevirisi...)

Unutmayın ki sizler Atatürkçü; bizler de “Sinsi Atatürk düşmanlığı yapan kişiler olursak...” Sizler de aynı zamanda ikiyüzlü olursunuz. İkiyüzlü olmaktan Allah'a sığınırım...

X

İşyerime gelen dört muhabirleriniz ikide bir "Türban Allah'ın emridir!.. Bu konuda ne diyorsun?" diye görüş bildirmemi istediler. Ve bu anlamda bu günkü gazetelerin birinci sayfasında da ODTÜ'ye karşı ayetli türban eyleminden söz ediliyor.

Bu konudaki görüşlerimi de kısaca özetleyeyim. Bir kere Kuran'da şöyle bir ayet vardır:

"Allah hükmünü yerine getirendir!.." (K. 85/16) diye.

Eğer tesettür Allah'ın emri olsaydı fani varlık olan insanlar Allah'ın hükmünü engelleyemezlerdi. Nasıl ki Allah'ın emri ile bir yörünge üzerinde dönüp duran Güneşi, Ayı, Yıldızları engellemeyecekleri gibi...

Yine Kuran'ın 9 yerinde şöyle bir ayet vardır:

"Allah bir şeyin olmasını murat ettiği zaman "Ol!" demesi yeterli!"

Dernek ki Allah bütün kadınların tesettür kuralına uymasını dilemiş olsa idi "OL!" demesi yeterli idi. Biz de böylece çekişmekten, didişmekten kurtulurduk.

Sakin sanmayın ki ben inançlara karşıyım. Asla!.. İnsanların inançlarının doğruluğu, eğriliği hakkında hüküm vermek bana düşmez.

Böyle bir yanlışlığa kapılacaksam Allah canımı alsın bundan hayırlıdır. Ancak benim karşı olduğum türban eylemi yapan kişilerin bunu siyasal bir hareketin simgesi yaparak devlet yönetimine talip olmasıdır. İnançların kullanılmasını engelleyenlere karşı çıkacağım gibi; dinin devleti yönetmek üzere eyleme geçmesine de karşıyım.

Burada yeri gelmişken şu düşüncemi de açıklayayım. Türban eylemi yapan kadınlarımız, kızlarımız; bir erkeğe, dördüncü eş olarak varmayı da kabul ediyorlar demektir. Çünkü koşullar tamam olduğunda dörde kadar alabilirsiniz emri Kuran'dadır.

Şimdi koşullar tamam oldu ve 4 türbanlı kızımız da bir erkeğe eş oldu. Burada şöyle bir soru akla gelebilir? Akli olmayan dini de yoktur.

Peki akli olan bir kadın erkeğini kendisinden başka üç kadınla paylaşır mı? Yine sizlerin çok kullandığı bir söz vardır. Hayvanlar arasında en aşağı olan domuzdur. Sadece domuzlar eşini kıskanmaz diyerek o zavallı hayvanı

aşığırsınız. Peki dördü bir erkeğe varan kadınlarımız kızlarımız eşini kıskanmamak gibi bir konuma düşmez mi?

Öyleyse domuzu niçin aşağılayıp, kötülüyorsunuz?..

Ben bu konuyu Muhabirlerinize anlatırken, 15'e yakın pozumu yakalayıp resmimi çeken Muhabiriniz: "Domuzluk insanın beyninde!" diyerek kendini savunmaya kalktı.

Ben de kendisine: "Kendimizi aldatmayalım. Domuzluk beynimizde dediğine göre domuz etini yemen gerekir." Ben bu sözü söyleyince muhabiriniz elektrik çarpmışa döndü. Ne diyeceğini şaşırdı. Öyle ya Aleviler nasıl tavşan eti yemezlerse (bu sözün doğruluğunu pek bilmiyorum, ancak Sünniler ikide bir onların tavşan eti yememelerini küçümseyerek dile getirirler ama kendileri de, Hintlilerin inek-öküz etini yememek için ölmeyi göze aldıkları gibi, domuz eti yememek için ölmeyi göze alırlar ve bir de kalker Alevilerle alay ederler...

Bütün bunlar dinlerin insanları koşullandırdığına ilişkin örneklerimdir.

Allah'ın emri diye 1400 yıl önceki toplumun koşullarına göre konulan kuralları bu gün uygulamaya kalkamayız. Dünya kamu oyundan dışlanırsınız. Şimdi bir erkek olarak 4 karı-kız almak size cazip gelebilir ama siz kendi kızınızı, kendi bacınızı bir erkeğe dördüncü eşi olarak verebilir misiniz?

Sizleri bilmem ama İslam Peygamberi Hz. Ali'nin Fatima ananız üzerine evlenmesine izin vermemiştir. "Fatima benim parçamdır!" diyerek Hz. Ali'nin önerisini reddetmiştir. Bu olay hadis kitaplarında yazılıdır..

Sizin bana gönderdiğiniz Muhabirler iyi niyetli çocuklardır. Ancak din bilgileri pek yüzeyseldir. Din öyle kulaktan dolma bilgilerle elde edilmez.

Bir berberlik için, bir terzilik için yıllarca çıraklık etmek gerekirken Müslüman ana-babadan doğan bir kişi hiçbir araştırma incelse yapmadan Müslüman'ım diye ortaya çıkıyor...

Oysa bütün dinler bir seçime tabi olmalıdır. Araştırmaya, incelemeye, düşünmeye tabi tutulmalıdır, İşte o zaman din gerçeği iman gerçeğinden ayrı bir konuma geçerek insanlara yararlı olmaya başlar.

Allah, din düşüncesi insanı yüceltmezse, kötülükten, yalandan, inkârcılıktan, ikiyüzlülükten alı koymazsa, İslam dışındaki düşünce ve inancı sapık sayarak imana gelinceye kadar onlarla savaşmayı ve onların malını yağma, karısını-kızını cariye olarak kullanmayı mubah görürse; yıkıcılıktan, kıyıcılıktan, kan dökücülükten ve yağmacılıktan öteye bir yere varamaz. Sanmam ki Allah yarattığı kullarına bu işlemleri reva görsün...

Allah kavramı, din kavramı, ruhulkudüs, cennet, cehennem kavramı ve ilahir bütün dinsel kavramlar bir simgedir. Bunların din edebiyatında geniş yeri vardır. Örneğin Allah'ın ölüyü dirilteceği, şeklindeki ayetlerin anlamı başkadır. Eski tarih ve din kitaplarını incellerseniz görürsünüz ki Ölünen dirilmesi demek her türlü kötülüğü yapan kişinin; yaptıklarına nadim olarak, yepyeni bir kişiliğe bürünerek eski kötülüklerinden sıyrılıp iyi davranışlarda bulunmaya yönelmiş olmasıdır. İşte buna ölünün dirilmesi denir.

Yine çok kötü tanınan bir kişinin oğlunun çok iyi olarak kendisini sevdirmesi de ölüden dirinin doğması anlamına gelir.

Şimdi sen gel de bunu Müslüman bir ana-babadan doğan ama hiçbir araştırmaya, eğitime girmeden İslam mücahitliğine soyunan ve Atatürk'e olmaz hakareti yaptıktan sonra kendisini gerçek Atatürkçü bizi de Sinsi Atatürkçü olarak gören birine anlat... Aman yarabbi!.. **12.1.1990**

Av. Hayri Balta

X

6.4.1990

Sayın Hülya Göç,

Bugün Gazetesi.

Dereboyu Mevkii, Güneşli Mah.

P. K. 163-164

34540, Bakırköy/İstanbul

Önce Saygı, Sevgi...

İstanbul'da iken, telefonla, 31 Mart 1990 günlü Bugün Gazetesi'nin Ramazan, sayfasında yayınlanan bir ayetten söz ederek (Tâ-Hâ 74) bu ayetin, hangi kitaptan alındığının Ramazan Sayfasına hazırlayana sorarak bildirmenizi rica

etmiştim.

Bu konuda sonra sizi Ankara'dan da aramıştım. Siz de bana bildireceğinize ilişkin söz vermiştiniz. Bu güne kadar yanıt gelmeyince bu mektubu yazmak gereğini duydum.

İstanbul'da iken iki arkadaşına rica etmiştim. Sizi arayarak bu ayetin hangi kitaptan ya da hangi Kuran çevirisinden alındığının bildirilmesini istemiştim. Bir arkadaş, "Sağlam Yayınları" arasında çıkmış diye bilgi verdi. Ben, burada Hacı Bayram'daki kitapçılara gittim Sağlam Yayınlarının birçok kitabı olduğu ancak Kuran çevirisi olmadığını söyledi.

Şimdi sizden ricam bu sayfayı hazırlayan arkadaşla görüşerek. Tâ-Hâ süresi 74. ayetin hangi Kuran çevirisinden alarak Ramazan sayfasına koydu. Kuran çevirisi yapanın adını soyadını versin yeter.. Yok Kuran. Çevirisinden değil de herhangi bir kitaptan alıntı yapmışsa, kitabın adını ve yazarını bildirsin... Ben bulup okurum.

Bunda korkulacak bir şey yok. İnsan ışık yakıp da onu kilenin altına koymaz.

Bilmem, bu ricamı dikkate alarak yerine getirir misinizi? Ramazan sayfasını hazırlayan kişi başkalarını da bilgilendirmek zevkinden kaçarak bilgiyi, kendisine mi saklar, göreceğiz...

Saygı ve sevgilerimi yineler, sizi yorduğum için özür dilerim.

Sağlıcakla kalınız...

Av. Hayri Balta, **6.4.1990**

x

26.7.1990

Sayın

Altan Öymen,

Aydın Doğan,

Çetin Altan,

Doğan Heper,

İlhami Soysal,

Önce saygı, sevgi diyorum.

Bu mektubu başta Aydın Doğan olmalı üzere, Sayın Doğan Heper'e, Sayın Altan Öymen'e, Sayın İlhami Soysal'a ve Sayın Çetin Altan'a yazdığımı öncelikle belirtiyorum.

Çetin Altan'ın Milliyet'e yazmasını sevinçle karşılıyorum. İsterdim ki "Çetin Altan, Milliyet'e yazdı" şeklinde değil de "Çetin Altan Milliyet'te" diye sevinçli bir haber verileydi.

Şu nedenle ya da bu nedenle Çetin Altan uzun süreden beri günlük yazı yazma olanağından yoksun bırakılmıştır. Çetin Altan, hangi görüşü benimserse benimsesin, kimi tutarsa tutsun, yazılarını okutan bir yazardır. Çetin Altan'ın, günlük bir gazetede günlük yazamamış olması, Türkiye için olduğu kadar dünya için de büyük bir kayıptır.

Bu kaybın önlenmesi görevini şu an Milliyet gazetesinden beklemekteyiz. Milliyet Gazetesinde Çetin Altan'a yer veriniz. Ona yazdırınız, düşüncelerini dile getirmesine vesile olunuz.

Bizlere kitap vereceğinize, diğer ikramiyeler vereceğinize, Çetin Altan'ı veriniz...

Bir okuyucunuz olarak sizden dileğim budur. Dilerim ilgilenirsiniz, dilerim değerlendirirsiniz. Çünkü dediğim gibi başta yurdumuz olmak üzere dünyamız Çetin Altan'ın yazması ile dar görüşlülükten kurtulacaktır.

Saygı ve sevgimi yineleyerek sevinçli haberi bekliyorum
Saygılarımla,

Av.Hayri Balta, **26.7.1990**

+

AVUKAT HAYRİ BALTA

RAĞIP TÜZÜN CAD. No: 114/103

TEL: 315 00 49

YENİMAHALLE-ANKARA

X

FÜSUN ERBULAK'A

28.7.1990

Sayın

Fusun Erbulak,

Önce saygılarımı, sevgilerimi sunuyorum ve size tiyatro - yazarlık yaşamınızda başarılar diliyorum.

Güneş Gazetesindeki yazılarınızı bir aydan bu yana okuyorum. Yalnız sizin değil Nazlı Eray, Nil Gün adlı diğer bayan yazarların yazıları da ilgimi çekiyor.

Hürriyet Gazetesinde de birkaç bayan yazıyor. Görüyorum ki bayan yazarlar olaylara daha gerçekçi bakıyorlar, konuyu gerçekliğiyle yakalıyorlar. Olayları ele alışları ve dile getirileri

daha akla yatkın. Bu nedenle başta siz olmak üzere bütün bayan yazarları içtenlikle kutlamayı bir görev biliyorum.

Birkaç gün önce Bhagwen tarafından yazılan ve çevirisi tarafınızdan yapılan AŞK ERMİŞ'İ adlı kitabı kitapçıda görünce ilgimi çekti. Sizin de gizemci bir yanınızın olmasını saygı ile karşıladım. Kitabı aldım.

Bu sırada bir rahatsızlık geçiriyordum.. Yediğim karpuz böbreklerimdeki kumların dökülmesine neden olmuştu. Böbreğim sancılanıyor ve idrar yollarımdan sanki cam parçaları geçiyordu. Doktorum da bana ayakta gezmemi, bol bol yürümemi salık vermişti...

Sol böbreğimdeki sancı, öylesine ağırdı ki ter içinde kalıyordum ve yediğim yemeği öğütemeyerek, az da yediğim halde, geri çıkarmak zorunda kalıyordum. İşte bu acılar içinde iken Aşk Ermiş'i adlı kitap elimde ve ayakta odadan odaya geçerken ve iki gün içinde kitabınızı okumuş oldum, Zaman zaman çektiğim acıların ayırımına bile varmadan kitabın mesajına dalıp gittim..

Her ne kadar materyalist bir yönüm varsa da gizemci bir bakış açısı insana huzur veriyor. Akla, ahlaka yakın bir gizemcilik anlayışım materyalist dünya görüşümü dengeliyor. Kendimi yargılayarak en üstün erdeme ve en üstün ahlaka da gizemci bir anlayışla vararak gerçekçi dünya görüşümü tamamlıyorum.

Bana bir Hint Ermişini tanıtmakla büyük yardımınız oldu. Hele aşka bakışı, gerçek sevgiyi anlatması da ayrıca övgüye değer.

Bildiğim kadarıyla siz de toplumun bireye zorla kabul ettirmek istediği birtakım katı kurallara arkanızı dönerek kişiliğinizi kazanmış ve özgürlüğünüzü elde etmiş birisiniz. Bu bakımdan da kutlanmaya değer bir kişiliğiniz var.

Kitabınızın, 108. sayfasında (Broy Yayınları 1. Basım) parantez içinde (İsa'nın cinsel özellikleri olduğunu hatırlayalım) diyorsunuz ki bu konuda elbet bir bildiğiniz var. Durup dururken, İsa gibi bir büyük adama bu yakıştırama yapılamaz. Bu konuda bana bilgi verirseniz, öyle ki kaynağınızın fotokopisini gönderirseniz sevinirim.

Bu konu beni iki nedenle ilgilendiriyor:

Bir: İsa öğretisi ile kırk yıla yakın bir zamandır

ilgileniyorum. İncil'deki akla-bilime, sosyal gerçeklere aykırı "bir sürü. saçma sapan ayetleri" bir yana bırakırsak bir ahlak ve felsefe kitabı olarak okunmaya değer buluyorum.

Böyle büyük, bir adamın açıkladığınız gibi olacağına aklım ermiyor. Belki benim bakış acım eleştirilebilir ama ben erkeğin erkeğe, kadının kadına yöneltmesini cinsellik açısından ahlakî bulmuyorum, bulamıyorum...

İki: Sayın İlhan Arsel'in yazmış bulunduğu "Şeriat ve Kadın" adlı bir kitap var. Bilmem bu kitabı okudunuz mu? Okumuş olduğunuzu sanıyorum. Eğer okuma fırsatı bulamamışsanız bu kitabı okumanızı salık veririm.

Bu kitap hakkında İstanbul Cumhuriyet Savcılığınca dava açılmıştır. Dava halen İstanbul 2. Asliye Ceza Mahkemesinde görülmektedir. Bu davada İlhan Arsel'in savunmanı olarak sayın Uğur Alacakaptan ile birlikte duruşmalara girip çıkıyoruz. Daha önce Muammer Aksoy'la birlikte girip çıkıyorduk. Bilindiği gibi o bir suikast sonucu aramızdan ayrıldı. Öldürenler de bu güne kadar bulunamadı.

Eğer İsa'nın cinsel tercihi yönündeki bilgi ve belgeleri bana ulaştırırsanız bu davada kanıt olarak kullanmak istiyorum. Belki sayın Mahkemeyi ikna etme bakımından bize yararı olur... Ayrıca ben de İsa hakkında bilmediklerimi de öğrenmiş olurum....

Mektubuma ilgi göstereceğinizi ve beni yanıtız bırakmayacağınızı umar, saygı ve sevgilerimi yinelerim...

Av. Hayri Balta, **28.7.1990**

X

İLHAN ARSEL'E

TANRI, ÖLÜ, DİRİ, CENNET ve CEHENNEM

9.3.1991

Sayın Öğreticim

Prof. Dr. İlhan Arsel,

...

Mektubuma son verirken bazı konularda görüşlerimi açıklamak istiyorum. Düşüncelerimi açıklamaya Mesih İnanlılarla yaptığım bir konuşma ile başlayacağım.

İstanbul'a kitap almak için girdiğim bir kitapçının sahibi Mesih İnanlısı çıktı. İçerde birkaç Mesih İnanlısı daha vardı.

Kitapları gözden geçirirken benimle ilgilendiler ve konuşma çemberine aldılar.

Konuşmalarımız sırasında “Ebedî Yaşam”a inanıp inanimadığımı ve Cennet-Cehennem hakkında ne düşündüğümü sordular.. Bu arada “Peygamberlerin günahsız kişiler” olduğunu ileri sürdüler.. Gerçek saygım nedeniyle doğru olanı inandığım gibi söyleme alışkanlığında olduğum için konuşmama Neyzen Tefvik’in şu şiiri ile başladım:

”Gözün hâlâ mı cennet bahçesinde, hur-i gılmanda,
Göremezsin cennet yüzü sen, gidersen bu kafayla...”

(Bu dize tarafımdan değiştirilmiştir; çünkü küfür vardı... HB)

Şimdi gelelim Mesih İnanlıların sorularını sırasıyla yanıtlamaya:

Önce **Ebedî Yaşam**. Ebedi yaşam denince bunların aklına öldükten sonraki cennete yaşayacakları sonsuz yaşam geliyor. Cennette ölmek yok ya... Ebediyen yaşayacaklarını sanıyorlar. Oysa bu anlayış gerçek dinsel düşünceye aykırı. Anlaşılan bunlar okudukları kitabı (İncil’i) anlamıyorlar.

Din ilmine göre yaşam ikiye ayrılır. Ebedî Yaşam ve Ebedî Olmayan Yaşam. Ölümlü Yaşam, Ölümsüz Yaşam. Eğer yaşantımızı olumlu kavramlar, genel doğrular, yüce erdemler doğrultusunda yönlendirirsek “Ölümsüz” leşerek Ebedi Yaşam’a erişiriz.

Bu İncil’de şöyle anlatılır: **“Günahın bedeli ölümdür!” (İn. Rom. 6/23)** Günah işleyen her adam yaşadığı halde ölü sayılır. **Günahın ölçüsü ise:** Bu günahı **Sağduyumuzu rahatsız eden, vicdanımızı sızlatan ve insanlardan saklamaya çalıştığımız her davranış günah sayılır.** İşleyen her kişi ise din ilmine göre “ÖLÜ” sayılır ve Ebedi Yaşam’dan yoksun kalır.

Eğer yaşamımızı olumsuz kavramlar, olumsuz değerler, aşağılık ilkelere göre yönlendirirsek “Ölümlü Yaşam”ı yeğlemiş oluruz ki bu da İncil’de şöyle ifade edilir. **“Biz ki günaha öldük, artık onda nasıl yaşarız.” (İn. Rom. 6/2)** Demek istiyor ki: Kötü yaşamı bıraktık; artık ona nasıl dönebiliriz...

Kötü davranışlar ölümlü ifade edilir. Bu da fiziksel olarak

ölüm değil; utançlı bir yaşamdır ki bu “Ölüm”le açıklanır. Bu doğrultuda olmak üzere İncil’de daha yüzlerce tümce vardır. Demek ki olumlu yöndeki yaşamımız bizi ölümsüzleştirir. Olumsuz yöndeki yaşantımız ise bizi ölümlü kılar.

Gelelim Cennet-Cehennem konusuna. Kendilerine şöyle dedim: “Yahu, aklınızı başınıza toplayın. Ne cenneti, ne cehennemi... Hepsi buradadır. Bunlar simgesel kavramlardır.

Cennet: Yaptığımız olumlu davranışlardan duyduğumuz vicdan rahatlığıdır. Olumlu edimlerimizin bize sağladığı refahtır, huzurdur.

Cehennem: Bunun tam tersi bir yaşamdır. Yaptığımız olumsuz davranışların ruhumuzda yarattığı huzursuzluk ve vicdan azabı cehennem olarak simgelendirilir. Yine tembellik, uyuşukluk sonucu çekilecek yoksulluk ise cehennem ile simgelendirilir...”

Dört kişi idiler. Sözlerim üzerine cin çarpmışa döndüler: “Bunca din adamı; Yahudi’si, Hıristiyan’ı, Müslüman’ı öldükten sonra gideceğimiz cennetten-cehennemden söz ediyor. Bunlar yalan mı söylüyorlar. Sen bunlardan daha mı iyi biliyorsun bir ilâhiyatçı olmadığın halde...” dediler...

Kendilerine: “Size söylediğim bu sözler akıllılardan ve ilâhiyatçılardan gizlenmiştir.” dedim. Açtım İncil’i şu tümceyi (âyeti) gösterdim: “... **Bu gerçekleri bilge ve akıllı kişilerden gizleyip küçük çocuklara açtığın için sana şükrederim.**” (İncil. Luka, 10/21)

Yaşamda dinsel sorumluluk, insanın rüştüne ermesinden başlayarak ölümüne değin sürer. Nasıl sahne açılınca oyun başlar ve sahne kapanınca oyun biterse; insan için de rüştüne ermesi ile sorumluluk başlar; ölünce sorumluluk biter.

İnsan ölünce her şey biter. Toprak olur gider. Gidilecek Cennet Cehennem diye bir yer yoktur. Hepsi buradadır ve yaşarken yaşanır...

Üretim, boşaltım, dolaşım, solunum organları insanla tıpatıp benzer olan hayvanlar ve diğerleri ölünce nere giderlerse insanlar da oraya gider.

Bu görüş Tevrat’ta şöyle açıklanır: Peygamberin birine sorarlar:

- İnsanlar ve hayvanlar ölünce nereye gider?

Peygamber yanıtıyor:

- **“Hepsi topraktandır ve hepsi yine toprağa dönüyorlar. Hepsi aynı yere gidiyorlar”** (Tevrat. Vaiz, 3/19-20).

Bu gerçek halkımız arasında da şöyle açıklanır:

- **Topraktan geldik toprağa gideceğiz?**

Bu söylem; yalnız Müslümanlar arasında değil Hıristiyanlar arasında da söylenir ama gel sen bunu hayal alemindekilere anlat!..

Cennet de, Cehennem de yaşayanlar içindir. Fiziksel olarak ölenlerin Cennet'i-Cehennem'i olmaz. “İsterseniz açın kitabınızı şu tümceye bakın!” dedim. Çünkü kitapları İncil’de: **“Tanrı, ölülerin değil, yaşayanların Tanrısıdır.”** (İncil. Matta. 22/32). Bu tümceyi hiç okumadınız mı, hiç düşünmediniz mi bu ne demektir diye... Şaşırıp kaldılar. **“Hiç gözümüze çarpmamıştı”** dediler.

Şimdi de gelelim “Peygamberlerin günahsız olduğu...” düşüncesine... Bu düşüncenin şampiyonluğunu ise bizimkiler yapmaktalar. Oysa zahmet edip kitaplarına bir baksalar; Allah’ı (Burada Allah: Muhammed Peygamberin sağduyusu, öngörüsü...) tarafından birçok yerde peygamberlerinin azarlandığını görürler.

Birkaç örnek verelim yeter. Daha çok örnek verirsem tedirgin eder:

“Seni şaşırmış bulup doğru yola erdirmemi mi?” (K. 93/7) “Şaşırmış” da ne yapmış acaba? “Doğru yola erdirilmeden” önce ne yapıyordu acaba ki Allah’ı tarafından böylesine uyarılmak zorunda kalmış. (Burada Allah: Peygamberin içinden gelen ve kendisini yargılayan sağduyusudur... Öz eleştirisidir...)

Al bir tane daha: **“Ey Muhammed! Bil ki, Allah’tan başka tanrı yoktur; kendinin, inanmış erkek ve kadınların günahlarının bağışlanmasını dile. Allah, gezip dolaştığınız ve duracağınız yeri bilir.”** (.47/19).

Ne günah işlemiş ki Allah kendine günahlarının bağışlanmasını dile demiş... (Burada Allah; Peygamberin, sağduyusu, öngörüsü...) Ve şu tümceye (ayete) de dikkat:

“Allah böylece, senin geçmiş ve gelecek günahlarını bağışlar, sana olan nimetini tamamlar, seni doğru yola

eriştirir.” (K. 48/2).

Geçmiş ve gelecek diyor. Burada Peygamber kendisini eleştiriyor... Günah işlemeyeceğinden emin görünmüyor...

Muhammed Peygamberdeki kendi kendini eleştirme özelliği başka peygamberlerde gözüme çarpmadı. (Bir örnek olarak Abese süresine bakınız.)

Yaşar Nuri Öztürk ile Zekeriya Beyaz ve diğerleri bu konulara hiç değinmezler. Neden bu konulara değinmezler acaba?

Diğer şeriatçılar ise bu konularda söz bile söylemezler; hemen tahrik olurlar, adamı Sivas Madımak'taki gibi yakarlar...

Kuran'daki İslam Peygamberi ile ilgili tümceleri gördük. Bir de kendisinden önce gelenlerin durumuna bakalım, ki İsa kendisinden öncekiler için hırsız ve haydut diyor:

“Benden önce gelenlerin hepsi hırsız ve hayduktu.”
(İncil. Yuhanna, 10/8)

Önce İbrahim'in yaptıklarına bir bakalım. Örneğin Tevrat'ın, Tekvin bölümünden öğrendiğimize göre İbrahim, karısını, “kız kardeşimdir, alabilirsin!” diye Mısır Firavun'una veriyor. Firavun, gerçeği öğrenince İbrahim Peygamberi azarlıyor: **“Niçin, karını, bu benim kız kardeşimdir, dedin. Ben de onu karı olarak aldım ve şimdi işte karın, al ve git!”** (Tevrat. Tekvin. 12/10-20) diyerek onu azarlayarak kovuyor. Görülüyor ki Firavun İbrahim'den daha duyarlı...

Yine aynı bölüm de anlatılmaktadır ve İbrahim'in bu kez karısını Gerar kralı Abimelek'e gönderdiğini okumaktayız: **“...Fakat Allah gece rüyasında Abimelek'e gelip ona dedi: Aldığın kadın sebebiyle, işte sen bir ölüsün; çünkü o bir adamın karısıdır.” dedi. Abimelek de İbrahim'i azarlayarak: “İşte, al karın ve git!”** ((Tekvin) 20/1-4) demektedir.

Bu tümcelerde İbrahim Peygamberin, “...karısını kız kardeşim...” diyerek krallara verdiğini görüyoruz. İkinci olaydaki **“...Aldığın kadın sebebiyle, işte sen bir ölüsün; çünkü o bir adamın karısıdır...”** tümcesine dikkatinizi çekerim.

Gerçek Din ilminde kötü davranışlarda bulunanlara ise **“ÖLÜ”** denir. “Ölü”ler ise Tanrı'dan kopar. (Burada Tanrı:

Genel doğrular, evrensel etik ahlak, yüce erdemler, doğruluk, dürüstlük, iyilik gibi olumlu kavramlardır..)

Bu nedenle **“Allah ölülerin değil dirilerin Allah’ıdır.”** (İncil, Matta. 22/23) denir. Şunu da belirteyim ki her yaşayan insana diri denmez.

“Diri” denince: Duyarlılığı nedeniyle sorumluluk duygusu olan ve kötülüğe bağışıklık kazanmamış kişiler akla gelir;

“Ölü” denince: Duyarsızlığı nedeniyle sorumluluğunu yerine getirmeyen, kötülüğe bağışıklık kazanan, yaptığı haksız kazançtan ve de başkasının haklarını gasbetmekten zevk duyan kişi akla gelir.

Tanrı: Madde olarak yoktur, mâna olarak vardır. Varlık olarak yoktur, kavram olarak vardır. Ruh olarak yoktur, sanal olarak vardır. Somut olarak yoktur, soyut olarak vardır. Zat olarak yoktur, sıfat olarak vardır.

Bu tanıma göre peygamber gönderen, kitap indiren bir Tanrı yoktur. Bunların hepsi simgesel anlatımlardır.

Tanrı sözleri ise nefsine hakim olan ve kendini yetiştirmiş bilge kişilerin insanlığa yol gösteren sözleridir. Kim söylerse söylesen insanı iyi olanı yapmaya yönelten sözlere Tanrı Sözü (Tanrı Kelamı) denir.

Toplumun kabul ettiği genel doğrular, üstün değerler, yüce kavramlar, en güzel sıfatlar ki bu din ilminde Tanrı, yüce olan kavramlar, ki din ilminde Esmâ-i hüsnâ olarak geçer.

Tanrı, simgesel bir anlatımdır. Üstesinden gelemeyeceğimiz doğa yasaları ve toplum yönetmek için konulan kurallar yanında; akıl, mantık, sağduyu, vicdan yoluyla insanları iyiliğe yönelten duygu vasıtasıyla insanın içine doğar. Buna; Ruhül Kudüs = Cebrail = Vahiy... denir.)

Tanrı; zat (kişi) olarak yoktur; insanın, sağduyu, vicdanı ve öngörüsü olarak vardır. Yukarıdan beri tanımını yaptığım bu Tanrı tanımı; sorumluluğunu idrak eden ve ve kötünün ayırımında olan insanlar için söz konusudur. Yanı “diri”ler için söz konusudur. Ölüler için dinsel sorumluluk (Tanrıya karşı sorumluluk) söz konusu değildir. Nasıl ki; küçük çocukların, beyinsel özürülü olanların ve de hayvanların Tanrısal sorumluluğu olmadığı gibi...

Ne var ki 40 yılı aşkın bir zamandan ben bu konularda açıklamalar yaptığım halde bir kişiye bile anlatamadım.

Yalnız bu dediklerim anlaşılrsa ve anahtar olarak alınsa insanlık yeniden doğuşa erer..

Şimdi de Davut Peygamber ne yapmış onu görelim. Herhangi bir yorumda bulunmadan bir de buna bakalım:

“...Niçin Rabbin gözünde kötü olanı yaparak onun sözünü hor gördün? Hitti Üriya’yı kılıçla vurdun, ve karısını kendine karı olarak aldın...” (Tevrat, II.Samuel, 12/9)

Hani Peygamberler günahsız olurdu?.. Bir Peygamberin göz koyduğu kadını almak için kocasını öldürür mü? Bu en büyük günahlardan değil mi? Artık takdir sizin, nasıl değerlendirirseniz değerlendirin...

Halâ ve halâ peygamberler günah işlememiş dersiniz günahkar olursunuz...

Din ilmini bilerseniz bunda şaşılacak bir durum yoktur. Çünkü Peygamberler de senin benim gibi beşerdir ve beşer olan da şaşardır

Tevrat’taki bu tümcenin önü ve arkası uzun. Olayı kısaca MEYDAN LAROUSSE’den aktarayım: **“GÜZELLİĞİYLE ÜNLÜ YAHUDİ KADIN, Davud’un subayı Üriya’nın karısı (II.Samuel, XII, 1-25) Davud’un sevgilisi oldu. Davud, onunla evlenebilmek için Üriya’yı kocasını) öldürdü. Bunun üzerine peygamber Natan ona (Davud’a) şöyle dedi:**

“...Natana dedi: Rabbin hakkı için bunu yapan adam ölüm oğludur...” (II. SAMUEL, 12/5). Demek istiyor ki: Sen ölüm oğlusun!.. Yani kötü olanı yaparak öldün...

Atalarının dinini değişmez doğru olarak kabul eden ve düşünmeden gelenekler uyarınca yaşayan taklitçi kişileri İsa: “Ölü” olarak niteler. Şu ayet dikkatle incelenmelidir. Çünkü İsa’ya göre gerçeklerden habersiz olanlar: “Ölü” sayılıyor.

Okuyalım:

Babası ölen **“Şakirtlerden bir başkası İsa’ya dedi: Ya Rap, bana izin ver, önce gideyim ve babamı gömeyim. Fakat İsa ona dedi: Benim ardımca gel; bırak ölüleri kendi ölülerini gömsünler.” (İncil. Matta. 8/21 - 22)**

Bütün bu konulara şu nedenle değindim. Din ilmin de Günah işleyene kim olursa olsun “ölü” denir. **(Bakınız: İncil. Rom. 6/23).** Görüldüğü gibi yaşayan Peygamber Davud’a bile Natana: “Sen ölüm oğlusun!” demesinin nedeni kötü

bir iş yapmış olmasıdır. Demek ki iyi iş yapmış olanlara da “Tanrının oğlu!” deniyor.

Yoksa öyle Hıristiyanların anlayıp inandığı şekilde Tanrının oğlu mu olur? Bu anlayış, Tanrı ve Din bilgisinin yokluğundandır. Bu konuda İncil şu açıklamayı yapmaktadır: **“Ne mutlu sulh edicilere; çünkü onlar Allah’ın oğulları olarak çağrılacaklar.” (İncil. Matta. 5/9)**

Buradan anlaşıldığına göre savaş yerine barışı yeğleyenler “Tanrının oğlu” olarak niteleniyor. Demek ki yalnız İsa değil siz de nefret yerine sevgiyi yeğlerseniz Tanrı’nın evladı sayılırsınız. Eğer sevgi yerine nefret’i yeğlerseniz siz de şeytanın dölü sayılırsınız...

“Fakat onu kabul edenlerin hepsine; onun ismine iman edenlere, Allahın evlatları olmak yetkisini verdi.” (İncil. Yuhanna. 1/12) Burada demek istiyor ki İsa’nın öğütlerini yerine getirenler; yani kötülük yerine iyiliği, savaş yerine barışı, nefret yerine sevgiyi yeğlerseniz siz de Tanrı’nın evladı sayılırsınız.

İncil’deki şu ayet de önemlidir: **“Tanrı sevgidir. Sevgide yaşayan, Tanrı’da yaşar, Tanrı da onda yaşar...” (İncil. 1. Yuhanna. 4/16-19)**

Ne demek; Sevgi yüce bir kavramdır, oysa nefret kötü bir kavramdır. Siz, nefret yerine sevgiyi yaşamınıza uygularsanız Tanrı da yaşarsınız ve Tanrı da sizde yaşar...

Buradan da anlıyoruz ki Tanrı bir varlık değil bir kavramdır ve olumlu kavramların tümü Tanrı ile ifade edilir.

Ben bu bilgileri verirken içerde bulunan dört kişiden üçü beni daha fazla dinlememek için çekilip gittiler. İçeride kalan tek kişi ise dükkanın sahibi idi...

Saygılarımla,

Av. Hayri Balta, 9.3.1991

X

16

CELİL GÜRKAN

Sayın Alçak Gönüllü General,

Ankara, 8.8.1991

Önce saygı, sevgi diyorum ve size ekli olarak “ZİLLİ KURT” adlı yapıtımı gönderiyorum.

Bu yapıtım, 1969 yılında yaşadığım olayları kapsamaktadır. Öyle diyebilirim ki hemen hemen bütün yaşamım böyle geçti. Yaşamımın önemli bölümlerini yaşarken yakaladım. Eğer sağlığım elverirse diğer yıllara ilişkin yaşamımı da belgelendireceğim ve bir örneğini de size göndereceğim.

Biliyorum ki, gönderdiklerim içinde “ZİLLİ KURT” u ciddiyetle okuyarak düşünce ve görüşlerinizi bir art düşünceye dayanmadan açıklayacak olan ve bana doğru olanı söyleyecek olan da sizsiniz.

Eğer sınırları zayıf biri olsaydım, karşılaştığım bu olaylar nedeniyle anarşist, terörist olmam işten bile değildi. Ne var ki bütün baskı ve provokasyonlara karşı sağduyu yolundan şaşmadım. Savunmamı uygarca yaptım. Hiçbir zaman onların seviyesine inmedim. Kişiliğimi korudum. Gelişmemi tamamladım. Şimdi ise son günlerimi yaşıyorum. Tam istediğim gibi ölüyorum. Sevdiklerimi, dostlarımı görerek; onlarla helalleşip vedalaşarak...

Atalarımız: **“Arayan, Mevlasını da bulur; belâsını da bulur!”** demiş. Ben Mevla’mı buldum, onlar da belasını.”

Kuran’ın Enfal Suresinin 24. ayeti şöyle yazar: **“Allah, kişinin kendisi ile kalbi arasındadır...”**

Kuran’daki bu ayetin kaynağı da İncil’in 1, Korintoslular, 6/19: **“Yahut bilmez misiniz ki bedeniniz Allah’tan aldığınız sizde olan Ruhülkudüsün mabedidir!”...**

Onlar ise Allah’ı hâlâ ve hâlâ kendi dışlarında arıyorlar. Kendi kokmuş ve korkunç karanlıklarında bocalayıp duruyorlar.

Yaşamlarında bir adım ilerleme yok.

Onlar lise1’de okurlarken ve lise mezunu iken ben ortaokul birden terktim. Ve ben şimdi avukatım, onlar ise hapisanelerde çürüyor ve tımarhanelerde şok tedavisi görüyor. Oysa onlar bana iftira edip tertip kurduklarında “Allah’a hizmet arz ettiklerini” sanıyorlardı...

“Zilli Kurt” adlı yapıtın ilginç bir özelliği var. Bir kere oyun dışında bütün edebî türlere örnek var. Örneğin anı, günlük, fıkra, şiir, öykü, mektup, dilekçe vb... Yine aşk dışında bütün konulara değinilmiş. Örneğin dini, edebî, felsefî, siyasî vb...

Okuduğunuz takdirde beğeneceğinizi, o anlamlı

gülüşlerinizin dudaklarınızdan eksik olmayacağını ve bu zevki sevdiklerinizle paylaşmak isteyeceğinizi sanıyorum.

Bilmem kitap olarak bastırırsam ilgi görür mü, elime birkaç kuruş geçer mi? Hele bir okuyunuz...

Artık yoruldu. Özür diliyorum. Yeniden saygılar, sevgiler sunuyor ve Sağlıcakla kalınız diyorum...

Av. Hayri Balta, 8.8.1991

X

17

AZİZ NESİN'E HAKARET EDİLEBİLİR MÎ?

21.12.1991

GİRİŞ: Konuyu, kolayca okunun anlaşılması için basite indiriyorum. Bilindiği gibi halk arasında yaygın bir deyim vardır: "Orospuya orospu diyemezsin!"

Hukukta bu "KİŞİLİK HAKLARI" kavramına girer. Örneğin bir kimse hırsızlık yapmıştır, cezasını çekip çıkmıştır. Tonlum yaşamına katılmıştır. Cezasını çeken bu kişi artık hukukun koruması altındadır.

Topluma yeniden kazandırılmış bulunan bu kişi ile olan bir uyuşmazlığımızda onun hırsızlığını başına kalkarak "**Zaten sen hırsızın tekisin!**" dersek onun kişilik haklarına tecavüz etmiş olur ve hakkımızda dava. açtığı takdirde; ona, tazminat ödemekten kurtulamayız.

Bu örneği çoğaltabiliriz. Rüşvetçi olan, zimmetçi olan, hırsız olan, homo olan vb. nitelikleri olan bir kişiyi tonlum önünde küçültmeye kalkarsak onun kişilik haklarına saldırmış oluruz..

Halkımız bu konuda duyarlı olduğu için "Orospuya orospu diyemezsin!" deyerek duyarlılığını göstermektedir. Acaba Yargı bu konuda halkımız denli duyarlı olmuş mudur?

Bu yazımızda bu konuyu işleyeceğiz..

Ancak konuya gazetelere intikal eden kadarıyla yetineceğiz.

Çünkü dosyayı inceleme olanağımız yok. Görüşlerimiz gazeteye yansıyan haberler üzerindedir. Eğer gazetelerin yazdığı doğru ise yargı Aziz Nesin'in kişilik haklarına saldırıda bulunmuştur.

OLAY: Tercüman gazetesinde bir yazar, 20 Aralık 1990 günlü köşe yazısında, Aziz Nesin için "VATAN HAINİ,

ZİMMETÇİ ve RÜŞVETÇİ” nitelemesin bulunarak Aziz Nesin’e hakaret ve kişilik haklarına saldırıda bulunmuştur. Bunun üzerine Aziz Nesin, Avukatı aracılığıyla, Ankara 17. Asliye Hukuk Mahkemesinde 50 milyonluk manevi tazminat davası açıyor. Mahkeme davayı kısmen kabul ederek yazarı 10 milyon TL. manevi tazminat ödemekle yükümlü kılıyor. Davalı avukatı kararı temyiz ediyor. Dosya, Yargıtay 4. Hukuk Dairesince incelenerek bozuluyor.

Gerekeçe şu: “Davalı yazarın Aziz Nesin hakkında yazdığı yazı bir dokundurma olup kişilik haklarına saldırı söz konusu değildir.”

Yeniden yapılan yargılama sonunda yerel mahkeme Yargıtay 4. Hukuk Dairesinin görüşüne uyarak davayı reddediyor. Bu kez Aziz Nesin temyize gidiyor ve Yargıtay 4. Hukuk Dairesi: “Millî değerlere ve ulusal çıkarlara ters düşen düşüncelere sahip olduğu” gerekçesiyle Aziz Nesin’e ‘bu tür hakaretlerin yapılacağı görüşüne varıyor’.”

DEĞERLENDİRME: Böylece Aziz Nesin’e “Vatan Haini” suçlaması yapılabileceği hükme bağlanmış oluyor.

Yasalarımızda vatan hainliğinin tanımı yalnızca geçtiğimiz yıllarda kaldırılmış bulunan 2 sayılı HIYANETİ VATANİYE KANUNU’nda yapılmıştır. Bu yasaya göre dini siyasete alet etmek vatan hainliği sayılıyordu. Şimdi ise dini siyasete alet etmek vatanseverlik sayılmaya başladı.

Bunun yanında TCK’nun ikinci kitabında 125. madde ve devamında, düşmanla işbirliği yapmak, düşman hesabına çalışmak ve vatanın bir kısmını ya da tamamını yabancı bir devletin hakimiyetine sokmaya çalışmak da vatana ihanet sayılmaktadır.

Aziz Nesin vatan hainliğinden mahkum olmamış bir kişidir. Tersine Türkiye denince ilk akla gelen kişilerden biridir. Atatürk’ten, Nazım Hikmet’ten, Yaşar Kemal’den, Aziz Nesin’den başka Türkiye’yi tanıtan şöhretlerimiz parmakla sayılacak kadar azdır. Bu bakımdan Aziz Nesin’e vatan haini denilmesi hukuka aykırıdır. Aziz Nesin’in hukukunun hukukumuz tarafından korunmamış olması da hukuka aykırıdır.

Yargıtay, Aziz Nesin hakkındaki bu kararı ile “Başkalarını cürüm ve suç işlemeğe azmettiren” (TCK m. 64/2) kişi

durumuna düşmüştür. Çünkü bu gün fanatik bir ırkçı ya da şeriatçı bir kişi Aziz Nesin'e karşı bir suikast düzenlese savunmasında kendisi ve avukatları: "Millî değerlere, ulusal çıkarlara ters düşen ve Yargıtay'ın kararına göre vatan haini sayılan birini ortadan kaldırmakla vatana ve millete hizmet ettiğim kanısındayım!.." dese kimin söyleyecek bir sözü kalır.

Ve yine sanık: "Yargıtay beni tahrik etti. Yargıtay'ın bu kararı üzerine şiddetli bir gazap ve şiddetli bir eleme kapılarak Aziz Nesin'i ortadan kaldırdım (TCK m.51)" derse ağır tahrik ögesini uygulamayacak mıdır?

Yargıtay Aziz Nesin hakkındaki bu kararı ile Aziz Nesin'i fanatik ırkçı ve şeriatçılara hedef göstermiştir. Yargıtay'ın bu kararı üzerine Aziz Nesin hukuken savunulamayacak bir konuma düşmüştür ki bunun sorumlusu bu karara olumlu oy veren yargıçlardır. Yargıçlarımız bu kararları ile iki taraftan birini sahiplenmektedir (tesahüp).

Bu durumda HUMK m. 573/1 gereğince bu karara olumlu oy veren yargıçlar hakkında tazminat davası açılabilir. Çünkü yargıçlarımız "adalete aykırı bir karar" vermişlerdir. Aziz Nesin'e hakaret eden bir yazarı sahiplenmekle kendileri de Aziz Nesin'e hakaret etmişlerdir.

Çünkü Aziz Nesin bir vatan haini değildir. Vatan haini olmayan bir kişiye vatan haini deyenlere yasanın getirdiği kuralları uygulamayanlar tarih önünde sorumluluktan kurtulamazlar.

En büyük temyiz mercii Türk Ulusudur. Yargıçlar verdiği kararları Türk Ulusu adına verirler. Dolayısıyla son temyiz mercii Türk Ulusudur ve Yargıtay 4. Hukuk Dairesinin Aziz Nesin hakkında vermiş olduğu hukuka aykırı kararı Türk Ulusu nezdinde temyiz ediyorum.

Ve diyorum ki: Yargıtay 4. Hukuk Dairesi yargılama yapmamış kendi düşünce, kanaat ve inançları doğrultusunda karar vermişlerdir.

Aziz Nesin hakkında verilmiş bulunan bu karar bir gün gelecek yargılanmanın yenilenmesi yoluyla düzeltilecektir. Ve o günü dört gözle bekliyorum. Çünkü "orospuya orospu deyemezsin" deyen bir halkımızın yargıçları vatan haini olmayan birine vatan haini denmesinde bir sakınca görmemekle halkımıza ters düşmekle kalmayıp dünya kamu

oyu nezdinde de Türk yargısını zor duruma düşürmüşlerdir..

Ankara Barosu Avukatlarından

HAYRİ BALTA, 21.12.1991

X

18

NECDET SEVİNÇ

ve

ZEKERİYA BEYAZ HAKKINDA

19. 8.1992

Sayın

Bizim Dergah Dergisi Yazı İşl. Müdürlüğüne,

Gündem Gazetesi Yazı İşl. Müdürlüğüne,

Doğu Perinçek, İP Genel Başkanı,

Muhsin Yazıcıoğlu, BBP Genel Başkanı,

Ortadoğu Gazetesi Sahibi Zeki Saraçoğlu'na,

Uğur Mumcu, Cumhuriyet Yazarı,

Yeni Hafta Dergisi Yazı İşl. Müdürlüğüne,

Ekli olarak halen ORTADOĞU Gazetesi Genel Yayın Müdürü Ülküçüye Notların yazarı Necdet Sevinç ile aynı gazetenin yayın danışmanı Doç. Dr. Zekeriya Beyaz hakkında belgeler sunuyorum. (Bu belgelerden bazıları için Sitemizin Arşivindeki ANILAR 1'e BAKINIZ.)

Bu belgeler okunduğun da Necdet Sevinç ile Zekeriya Beyaz'ın polisle işbirliği yaptıkları görülür. Demokratik kuruluşlar ve basın; bu polis ajanlarını teşhir etmedikleri takdirde Türkiye'ye demokrasinin zerresi gelmeyecektir. Siyasetle uğraşanlar öncelikle bunun bilincinde olmalıdır.

Şimdi belgeler hakkında açıklama yapacağım çünkü, sağlık durumum uzun açıklama yapmaya elverişli değildir. Ancak bilgi alınmak istenirse daha geniş açıklamalarda bulunabilirim.

Ekli olarak bir karar sunuyorum: Bu kararda (Sitemizin Arşivindeki ANILAR 1'e BAKINIZ.) Kararda aynen şöyle yazılmaktadır: "Necdet Sevinç'in olayın muhbiri ve başlıca tertipçisi olduğu..." Bu, siyasi literatürde AJAN ve AJAN PROKATÖR (KIŞKIRTICI AJAN) olarak dile getirilir?

Yine 17.12.1975 tarihli bir gazetede (Yeni Ortam, ekli) Necdet Sevinç'in maceraları sıralanmaktadır. Okuyunca görürüz ki; James Bond, Ülküçüye Notların yazarı yanında

solda sıfır kalır. Rambo Necdet Sevinç'in eline su dökemez. Şimdi böylesine kahramanlıklar yapmış bir kişiye soramaz mıyız? "Sen, şu askerlik görevini; nerede, ne zaman yaptın?" diye...

Gerçekten biz akrabaları (Necdet Sevinç benim teyzem oğludur.) nerede, kaç ay askerlik yaptığını bu güne kadar öğrenmiş değiliz...

Diğer kupürlerde de Necdet Sevinç'in MİT AJANI olduğu gerekçesiyle Türkeş ve Mustafa Mit tarafından MHP'den kovulduğu yazılmaktadır.

Yine Nokta Dergisi'nden alarak sunduğum bir kupürde de; Necdet Sevinç'in kimlerin öldürüleceği hakkında fetva verdiğini görmekteyiz. Acaba daha hangi insanların öldürülmesine fetva ya da icazet vermiştir? Burası da araştırılmaya değer bir konudur.

Ayrıca asıl ve en ilginç olanı da Necdet Sevinç'in "Uyanın Artık" başlıklı yazısında: **"Kerhaneciler, meyhaneciler yanında haramzadeler; içki şişesini, barını, metresini seviyorsa Ülkücülere yardım etmeli..."** demektedir. Halkımız namus bekçiliği ile tanınır; bu ise namussuzların bekçiliğine talip olmaktadır.

Gelelim İmam Zekeriya Beyaz'a: Dr. Emin Kılıç Kale aleyhine Gaziantep Emniyetine ajanlık yaptığı için Dr. Emin Kılıç Kale tarafından kendisine **"BAY CASUS"** adı takılmıştır.

Polise iyi bir ajanlık yapmak için, **"Benim namazım da, niyazım da ekmek parası içindir"** demiştir. Bu olay Gaziantep Gerçek gazetesinde yayınlandığı halde yalanlayamamıştır.

Şimdi bunlar milliyetçi - mukaddesatçı oluyor da; kendileri yüzünden on iş yerinden kovulan ve Gaziantep'i terk etmek zorunda kalan Atatürkçü ben (Benim Atatürkçülüğüm mahkeme kararı ile sübuta ermiştir); dinsiz, imansız, komünist oluyorum... Millet de bu tür adamların arkasına düşerek birbirlerini öldürüyor... Hay Allah! 19. 8.1992

Av. Hayri Balta,
Av. Hayri Balta
Akın Cad. Muhaç Sok. No. 49
06180, YENİMAHALLE/ANKARA
X

19

AYHAN BİLGİ ve HAYDAR ŞEHİRİ'YE

Ayhan Bilgi - Haydar Şehri

Piyerloti Cad. No. 17/4,

ÇEMBERLİTAŞ/İSTANBUL**23.6.1993**

Başarı dileklerimle; her ikinize de, önce sevgi, sonra sevgi:...

Kervan Dergisi'nin, 1993 Haziran 27. sayısını dün aldım ve bu gün de çok büyük bir bölümünü bitirdim. Gazete satıcılarında görüp de almamak bana zor geliyordu. İşte abone olmanın sakıncalarından biri bu: Aboneyim, diye alamazsın bekler durursun...

Dağıtım Şirketi sözleşmeyi tek yanlı bozmuş. Başka neden yoksa ilk aklıma gelen Alevilik-Komünistlik dayatması olsa gerek. Yasalar kalksa da kafalardaki tabuların kalkması için zaman ve çaba gerek. Bu çaba da ha deyince olmuyor. Buna da zaman gerek...

Ekli olarak size bir kitabımı gönderiyorum. DİN, ŞERİAT DEĞİLDİR adında. Bu ad, sizlere pek iddialı gelebilir. Din ile Şeriatın ayrılması olanaksız gibi görülebilir. Ancak Din ile Şeriatı ayıran ilk kişi, öyle sanıyorum ki, ben olacağım...

Kitabı acele etmeden okuyanlar bu ayrımı yakalayabilirler. Şimdi bu kitabın size taslak halinde iken bir fotokopisini verdim mi bilmiyorum. Daha önce bir kitap taslağı verdiğimi anşıyorum ama hangisi olduğunu bilemiyorum.

Olsun, bu konuda sizden bir ricam var. Bunu yakın ilişki içinde bulunduğunuzu sandığım Alev yayınevi sahip ya da müdürü ile görüşünüz. Kitap disket, halinde basılmaya hazır bir durumda. Yalnızca basılıp dağıtım işi kalıyor. Ücret olarak ise bir dizgi ücreti bir de telif ücreti istiyorum ki bunun da takdirini emeğe saygılı olduğuna inandığım Alev Yayınevi Yöneticilerine bırakıyorum.

Kitabın 258. sayfasında yaşam kavgama ilişkin açıklamalar var. Bu açıklamalar Alevi-Bektaşî düşüncesini taşıyanlara örnek bir davranış olabilir. İnsan en güç koşullar altında da ezilmeden (küçülmeden) onurunu ve kişiliğini koruyabilir. Kavgasını verebilir. Hem de ne kavgam...

Bunun ayrıntılarını da 265. sayfadaki Hayri Balta'nın Yayına Hazır Dosyaları bölümünde görebilirsiniz. Eğer Alev Yayınevi ilgi duyarsa bunların da yayın hakkını güncel telif ücreti ile kendilerine verebilirim. Bu mektubu kendilerine okutunuz ve bana yardımcı olmaya çalışınız...

+

Her ne denli ayrılırken size yazı göndereceğime ilişkin söz vermişsem de bu sözümü unutmuş değilim. Ancak daha kendime gelemedim. Şu satırları bile güçlükle yazıyorum. Çünkü beynimin damarları yazı makinesinin başına oturunca balon gibi şişmeye başlıyor.. Bu da havaların sıcaklığından olsa gerek. Bu nedenle yazarken çok zorluk çekiyorum.

Mektubuma son verirken olumlu ya da olumsuz yanıtlarınızı bekler, başarı dilekleriyle sevgiler sunarım.

Saygılarımla, 23.6.1993

Av. Hayri Balta

X

20

AYŞE ÖNAL'A

Sayın Ayşe Önal,

3.1.1995

Önce başarı dilekleriyle; saygı, sevgi.

Sizinle telefon konuşmamızdan sonra duramadım gittim. Satıcıdan Yeni Günaydın aldım. Alırken;"Ya, bu gün yazısı yoksa!" diye korku duydum. Çünkü sizin yazınız olmazsa gazetenin, bana göre, değeri kalmıyordu.

Alır almaz ilk olarak sizin köşeye baktım ve yazınızı görünce ve hele istediğim gibi bir yazı ile karşılaşınca boşuna Gazete almamış olduğuma sevindiğim gibi sizin: "SİVAS: Bir Faili Meçhul" başlıklı yazınızı okuyunca sevincim bir kat daha arttı.

Şimdi size bir görüşümü açıklayayım: Hani halkımız arasında bir söz vardır: "LAF SALATASI" diye... Bu deymi açarsak laf yerine söz kullanmamız gerekir ki bir söz var bir de sözün salatası... Sizin yazınız söz, diğerleri de sözün salatası...

Şimdi buna birçok örnek verebilirim sizin yazınızla karşılaştırsak. Ama bu gün yalnız bir konuya değineceğim. 16. sayfada MEVLANA köşesinde Gökçen adlı arkadaşınız

Kuran'dan bir ayet almış; "Nisa-82: Hâla Kuran'ı düşünmüyorlar mı? Eğer o, Allah'tan başkası tarafından olsaydı, onda bir çok ahenksizlik (ve tutarsızlık) bulacaklardı."

Bu ayette "Eğer Kuran Tanrı'dan başkası tarafından söylenmiş olsaydı onda ahenksizlik ve tutarsızlık olurdu" diyerek çelişki olmadığı konusunda çok iddialı bir konuma giriyor...

Oysa Kuran bir çelişkiler yumağıdır. Ne var ki bu halk tarafından bilinmemektedir. Bilenler de bir şey söylememektedir. Kaldı ki asırlar boyunca da bilenlerin söylemesine izin verilmemiştir. Gerçeği söyleyenlerin çoğunun yaşamına da son verilmiştir.

Simdi bu çelişkilerden kısa kısa örnekler vermek istiyorum:

GANİMET KONUSUNDA: Enfal 1: "**Habibim, sana ganimetlerden sorarlar. Deki ki: 'Ganimetler, Allah'ın ve Resulü'nündür.'**"

Bu ayette savaşta ganimetlerin hepsinin Allah'a ve Resulü'ne ait olduğu söylenirken aynı sürenin 41. ayetinde: "**Bilin ki ganimet olarak aldığınız her şeyin beşte biri Allah'a, Peygamberine, hısımlara, yetimlere, fakirlere ve yolcularadır.'**"

Görüldüğü gibi 1. ayette çoğul kullanılarak ganimetlerin hepsinin "Allah'a ve Resulüne ait" olduğu söylenirken 41. ayette "Beşte birinin Allah'a ve Resulü'ne ait olduğu" ileri sürülmektedir. Bunu nasıl açıklayacaklar bilmem?...

Allah'ın indirdiği ile hükmetmeyenler "kafir midir" yoksa "zalim midir?"

Maide, 44: "Allah'ın indirdiği ile hükmetmeyenler **kafirlerdir.**" deniyor.

Maide, 45: "Allah'ın indirdiği ile hükmetmeyenler **zalimlerdir.**" deniyor.

Kâfir ile zalim arasında büyük fark vardır. Acaba Allah'ın indirdiği ile hükmetmeyenler **kâfir mi?**, yoksa **zalim mi?**

Yukarıya Aldığım iki ayet İslam Peygamberinin Yahudilere zina konusunda söylediği ayetlerdir. Yani Peygamber, Yahudilere "Zina yapanları taşılayacaksınız, taşılayarak öldüreceksiniz!" diyor. "Çünkü kitabınızda (Tevrat'ta) böyle yazıyor. Aksi takdirde Allah'ın emrine karşı gelerek

Kâfir ya da Zalim olursunuz!” diyor. Buradan anlaşılıyor ki İslam Peygamberi zina edenlerin taşlanarak öldürülmesini Allah'ın emri olarak kabul ediyor ve öyle ki kendisi de bunun uygulamasını yapıyor.

Ancak Kuran'a baktığımızda ZİNA KONUSUNDA aşağıdaki ayetleri görüyoruz ve taşlamaya ilişkin bir ayet göremiyoruz. :

Nisa, 15: “...zina eden kadınları ölüm gelip alıncaya kadar ya da Allah onlara bir yol açıncaya kadar evlerde tutun, hapsedin...”

Nisa, 16; “Zina edenler eziyet edin!”

Şimdi bir de şu ayete bakalım:

Nur, 2: “Zina edenlerin her birine yüz değnek vurun!”

Ne var ki İkinci Halife Ömer: “Yemin ederim ki Kuran'da recm ayeti vardı. Ne oldu bu ayete?” demekten kendini alamıyor. (Bakınız Sahih-i Buhari. Zina bahsi...)

Görüldüğü gibi ahenksizlik (ve tutarsızlık) ilk bakışta göze çarpıyor.. Başka söze ne gerek var. Elbette aklını imana kurban etmiş olanlar buna bin türlü gerekçe bulurlar. Mansuh mensuh olayını ileri sürerler.

Yazımı bitirmek üzere iken köşenizdeki fotoğrafınıza bakıyorum: Siz hep böyle güler misiniz? Gözlerinizde hep böyle zeka parıltılarını ışıldar. Yorgun başınızı sağ elinize dayayarak mı dinlendirirsiniz... İçinizden geçenleri hemen not almak için hep böyle elinizde kalem mi bulunur? Ne güzel...

Deneylerime dayanarak söylüyorum: İyi bir yazar olmak istiyorsanız ki zaten iyi bir yazarsınız, o kalem elinizden hiç düşmemeli ve cebinizde not alacağınız kağıt her zaman olmalı ve hiç erinmeden o an gelen ilhamı hemen not etmelisiniz. Yazar olmanın ilk koşulu aklına geleni hemen not etmektir. İşte yazar olmanın ilk koşulu...

Şimdi kal sağlıcakla, başarı dilekleriyle saygılar, sevgiler sana...

Av. Hayri Balta.3.1.1995

X

21

**DİYANET İŞLERİ BAKANLIĞINA
AÇIK MEKTUP**

5.10.1993

Sayın Başkan,

3 Ekim 1993 tarihli Hürriyet gazetesinde Dilek Önder adlı yazarın sizinle yapmış olduğu röportajı okudum. Bazı açıklamalarınızın gerçekle bağdaşmadığını gördüm. Bu nedenle de bu açık mektubu yazmak gerektiğini duydum:

Örneğin: Yazar size soruyor:

“Dört kadınla evlenme meselesi...”

Siz açıklama yaparak şöyle diyorsunuz:

“...evlendiği kadınlar bakıma muhtaçtır diye himayeleri altına almıştır. Dokuz tane kadınla evliydi; ama, bunlar hep himayeye muhtaç kadınlardı.”

Dediğim gibi bu açıklamalarınız gerçeklerle bağdaşmıyor. Kuran ve Taberi'nin Milletler ve Hükümdarlar Tarihi (5/834) adlı kitabı başka türlü açıklamalarda bulunuyor.

Önce şu yanıtınıza bir açıklama getirelim.

“...evlendiği kadınlar bakıma muhtaçtır diye himayeleri altına almıştır. Dokuz tane kadınla evliydi; ama, bunlar hep himayeye muhtaç kadınlardı. “

Şimdi soruyorum:

Hüveylid kızı Hatice mi,

Ebubekir kızı Ayşe mi,

Ömer kızı Hafsa mı,

Ebu Süfyan kızı Ümm-i Habibe mi,

Hayber kalesini komutanın kızı Sayfiye mi yoksuldu?..

Peygamber kadınlarının listesi az aşağıda verilmiştir... Bunlardan hangisinin yoksul olduğunu söyleyebilir misiniz?

Kuran'a baktığımız da görürüz ki ölçü; yoksulluk, değil güzelliştir. Ör. Ahzap bölümünün 52 tümcesini birlikte okuyalım: **“Ey Muhammet, Bundan sonra sana hiçbir kadın, câriyelerin bir yana, güzellikleri ne kadar hoşuna giderse gitsin, hiçbirini boşayıp başka bir eşle değiştirmen helâl değildir.” (K. 33/52)**

Kuran'a göre Peygamber evlenirken öyle sizin dediğiniz gibi **“Bakıma muhtaç kadınları himaye altına almayı”** düşünmüyor. Öncelikle güzellik arıyor. Güzel olmak da yetmiyor. O güzel, Peygamberin hoşuna gitmeli...

Kuran'daki şu ayetten de Peygamberin **“Güzelliği**

hoşuna giden bir kadın görünce; eşlerinden birini boşayıp başka bir eşle değiştirdiğini” de görüyoruz ki; bu da, yoksulluğu nedeniyle himaye amacı ile evlenme gerekçesini boşlukta bırakıyor...

Bunun yanında İslam Peygamberi evlenme koşullarını şöyle sıralıyor:

“Bir kadınla dört şey için evlenilir: Serveti, güzelliği, asâleti ve dindarlığı...” (Gazali, İhyau Ulumi'd-Din. 1989.s. 100. Ayrıca: Sahih-i Buhari. Cilt11. s. 264-266. Hadis No. 1793. İlhan Arsel. Şeriat ve Kadın. Kasım. 1988. s. 161.)

Görüldüğü gibi ne Kuran'da ve ne de Hadis'te yoksulluk söz konusu edilmiyor... Kaldı ki İslam Peygamberinin şöyle bir hadisi de vardır: Bana üç şey sevdirdi. **“Güzel kadın, güzel koku ve namaz...”** (Hadis)

Kaldı ki eğer çevrede himayeye muhtaç kadın varsa; bunların bakımı için nikâh kıymaya da gerek yoktur. Nikâh kıymadan da onların bakımını üstlenebilirdi...

Bunun yanında bakıma muhtaç bu kadınları çevresinde bulunan sahabelerine, komutanlarına, askerlerine: “Şunu sen al, şunu da sen al!” diyerek dağıtabilirdi. Böylece, savaş ve başka nedenlerle dul ve sahipsiz kalan kadınları koruma altına almış olurdu...

Dediğim gibi: Hatice mi, Ebubekir kızı Ayşe mi, Ömer kızı Hafza mı... himayeye muhtaç kadınlardı?..

Yerimiz elverişli olmadığı için konuyu kısa keserek ikinci konuya geçiyorum.

Diyorsunuz ki: “Peygamber dokuz tane kadınla evlendi...”

Bu açıklamanız da gerçeklerle bağdaşmıyor... Kaldı ki bu konuda hacıların, hocaların, müftülerin ve İslamcı yazarların yazdıkları da birbirini tutmuyor.

Ör. Ali Rıza Demircan'ın İslam'a Göre Cinsel Hayat adlı kitabının 2. cilt. 225. sayfasında Peygamber eşlerinin sayısının 11 tane olduğu açıklanıyor. Siz ise 9 tane diyorsunuz. Sizin açıklamalarınızla onun açıklamaları arasında bir çelişki var... Hangisi doğru?

Bunun yanında İslam Peygamberi öldüğünde nikahlı karısının sayısı 9'du diyenler yanın da kimileri 13, kimileri de 15 diyor...

Ne var ki Taberi'nin "Milletler ve Hükümdarlar Tarihi" 5. cilt, 834. sayfasında adı geçen Peygamber kadınları şöyle sıralanmaktadır...

1. Hüveylid kızı Hatice,
2. Zam'a bin Kays'ın kızı Sevde,
3. Ebu Bekir kızı Ayşe,
4. Ömer kızı Hafza,
5. Ömer bin mahzum kızı Ümm- Seleme,
6. Haris kızı Cüveyre,
7. Ebu Süfyan kızı Ümm-i Habibe,
8. Cah kızı Zeynep,
9. Huvey kızı Safiye,
10. Haris kızı Meymune,
11. Rıfae kızı Neşat,
12. Amr kızı Şenba,
13. Cabir kızı Gaziiyye,
14. Numan kızı Esma,
- 15 Zeyd kızı Reyhane,
16. Mukavvis hediyesi Marya,
17. Huzeyme kızı Zeynep,
18. Halife kızı Şerafi,
19. Zebyan kızı Aliye,
20. Ebu Bekir bin Klapdan Aliye,
21. Kays kızı Kutaybe,
22. Şürayh kızı Fatıma,
23. Haris kızı Havle,
24. Hutaym kızı Leyla,
25. Yezid kızı Umre,
26. Yezid kızı Reyhane.

Adları sayılan bu kadınlar yanında evlenmek isteyip de evlenemediği kadınlar da var:

1. Ebu Talip kızı Ümm-i Hatni,
2. Amir kızı Zuba,
3. Reşame kızı Sayfiyye,
4. Abbas kızı Ümmi Habib,
5. Harise kızı Cemre.

Yukarda adları verilen kadınlar içinde bir tanesinin yoksul olduğunu ve onun da geçimliği sağlanarak Peygamber tarafından boşandığını öğreniyoruz. Adını

verdiğim kaynaklara bakarsanız daha birçok gerçeklerle karşılaşacaksınız.

Şimdi siz bir Diyanet İşleri Başkanı olarak bu konularda bilgisiz olamazsınız. Konumunuz gereği yalan da söyleyemezsiniz. Sizden dileğim bu konuda beni aydınlatmanızdır. Amacım gerçeği öğrenmektir... Bekliyorum...

Saygılarımla,

Av. Hayri Balta, 5.10.1993

X

22

HAYRİ GİRİŞKEN'E

Sayın Av. Hayri Girişken,

10.3.1995

Önce saygı, sevgi...

Orada iken bana göstermiş olduğun yakın ilgi için teşekkür ediyorum.

Gaziantep Barosu için söz vermiş olduğum yazıyı ekli olarak gönderiyorum.

Gaziantep'ten çok yorgun döndüm. Biliyorum ki bu gün yarın dersem on gün içinde bu yazıyı bitiremem. Çünkü yarının ne getireceği bilinmez. İyisi mi sözümü yerine getirmiş olmak için "makinenin başına oturayım, içime doğduğu gibi yazayım" dedim. İstedikim gibi olmadı. Bakın, eğer basmaya değer görürseniz basınız.

Bu arada sizden bir ricam olacak. Av. Zekeriya Öztosun'a bir telefon ediniz. "Hayri Balta, ADD Başkanı ile görüşmüş. Sevr Haritaları halen baskıda imiş. Baskıdan çıkar çıkmaz gönderilecekmiş..." deyiniz.

Siz bir halk çocuğusunuz. Halkınızdan kopmamış olmanız beni sevindiriyor. Ancak size orada iken de söylediğim gibi kültürlü bir kişiliğiniz var. Kendinize güveniniz olsun. Hiçbir koşulda ve ortamda kendinize yakışmayacak konuşma ve davranışlarda bulunmamaya dikkat ediniz.

Hukukçular toplumun bilge kişileridir. Sizden bilgece davranışlar bekliyorum. Bu şekilde davranırsanız saygınlığınız artar.

Mektubum az oldu ama öz oldu. Beni bağışlayacağın ve hoş göreceğin inancıyla çekinmeden yazıyorum. İyi niyetli

olduğumu bileceğine inanıyorum.

Mektubuma son verirken bana verdiğin yazı aslını da gönderiyorum...

Şimdi kal sağlıcakla, selam, saygı, sevgi sana.

Av. Hayri Balta,

X

Sayın Gültekin Söylemezoğlu,

Atatürkçü Düşünce Derneği Yönetim Kurulu Üyesi

ANKARA

Ekli olarak 1 Temmuz 994. tarihli TARAF Dergisinin 7. sayısındaki “**SİLAHLI PEYGAMBER GERÇEĞİ**” adlı yazının fotokopisini sunuyorum...

Bu yazıda İslam Peygamberinin ileri sürüldüğü gibi hiç de öyle savunma amaçlı savaşlar yapmadığı görülecektir. Tersine bırakınız savunma amaçlı savaşlar yapmayı; kendisini eleştirenlere bile suikastlar düzenleyip yargısız infazlarla ortadan kaldırdığını görüyoruz.

Atatürk, Türklerin şeriatçı olmayan ilk lideridir. Bir şeriatçının peygamberini tanıdığı kadar bir Atatürkçünün de Atatürk'ü tanınması Atatürkçülüğünün gereğidir.

Çünkü Arapların lideri ile Türklerin lideri birbirine tamamen ters düşen iki dünya görüşünün temsilcileridir.

Birkaç örnek verirse: Atatürk, kadınları toplum yaşamına kattığı halde; İslam Peygamberi, kadınları toplum yaşamından dışlamıştır.

Atatürk “Yurtta sulh cihanda sulh!” dediği halde İslam Peygamberi dünyayı, “**Darül harp Darül İslam!**” diye ikiye ayırarak kendince Hak din saydığı İslam'ı kabul etmeyen müşrikleri öldürmeyi, mallarını yağmalamayı, karılarını ve çocuklarını cariye ya da köle olarak mülk edinmeyi Allah'ın emri olarak dayatmıştır.

Bu nedenle İslam Peygamberinin savunma amaçlı yaptığı tek bir savaş vardır. Hendek savaşı... Gerisi hak dini kabul ettirme adı altında yapılan ganimet savaşıdır.

Saygılarımla,

Av. Hayri Balta, 4.7.1994

X

AHMET TANER KIŞLALI'YA 1. MEKTUP

11 Nisan 1995

Sayın Kışlalı,

Önce saygı, sevgi..

Size, sözünü etmiş olduğum belgeleri ekli olarak gönderiyorum. Bu dava hakkında daha önce de Cumhuriyet gazetesi yazarlarından: Ahmet Tan, Hasan Cemal ve Yaşar Nadi'ye bilgi vermiştim. Ne var ki olayın önemini kavrayamadıkları için haber değeri bile görmedikleri gibi bir satırla olsun yanıt bile vermediler.

Oysa bu mesaj ile Atatürkçü düşüncede bir gedik açılmaktadır. Atatürk'ün böyle bir mesaj vermesine olanak yoktur. Ne Atatürkçüler ve ne de Muhammetçiler kendi önderlerini gerektiği şekilde anlayabilmiş değillerdir.

Bu iki lider arasında uzlaşmaz zıtlıklar vardır. Ekli belgeler incelendiğinde bu zıtlıklar çarpıcı olarak görülecektir.

Ne var ki ben bu belgeleri yüzlerce resmî ve gayr-i resmî yerlere göndermeme karşın birinden bile olumlu ya da olumsuz yanıt gelmedi...

Bu mesaj Anadolu'nun bazı yerlerinde kahvelere bile, asılmaktadır. Bu mesajın kaynağı Prof. Hanif Faulk'tur. Kitabında bu mesaj için **“Duygusal temele dayanmaktadır.”** dediği halde; yani, uydurma olduğunu açıkladığı halde herkes mal bulmuş mağribi gibi bu mesaja sarılmaktadır.

Bu konu kanal D'de ve ATV'nin İKTİDAR OYUNU adlı programında da dile getirilmiştir. Daha da getirileceği anlaşılmaktadır. Bu nedenle bu mesajın uydurma olduğuna ilişkin resmî belgeleri ekte sunuyorum. Yargı aşamasına ilişkin dilekçeleri de ekli olarak gönderiyorum. Dikkatle okursanız Atatürkçülük ile Muhammetçilik arasındaki zıtlıklara değindiğim görülecektir.

Yurdumuz dönüm noktasındadır. Kurtuluşumuz Atatürkçü Düşüncededir. İslam şeriatına dönüş toplumumuzu mezhep ve tarikat kavgalarına itecektir. Ne var ki aydınlarımızın birçoğu bu tehlikenin ayırımında değildir.

Bu konuda söyleyeceklerim çoktur. Zamanınızı almamak için kısa kesiyorum. Fatih Altaylı'ya gönderdiğim mektubu ve eklerini de bilginiz olsun diye gönderiyorum.

Saygı, bu mesaj sevgi yeniden...

Kalınız sağlıcakla...

Başarı beklentilerimle...

Av. Hayri BALTA, 11 Nisan 1995

+

EKLERİ.

Fatih Altaylı'ya gönderilen 21.3.1995 tarihli mektup,

29.11.1989 tarihli yazı,

28.3.1989 tarihli dilekçe,

25.6.1990 tarihli Dâvâ dilekçesi, (İdare Mahkemesine),

ADD Nasıl Kuruldu, (19.2.1994 tarihli yazı, Ulus),

Sizleri Aldatıyorlar, (22.3.1994 tarihli yazı, Ulus).

X

DEVLET BAKANI SAYIN AYSEL BAYKAL'A AÇIKMEKTUP

3 Eylül 1995

Bakan olduğunuz için değil bayan olduğunuz için saygılar sunuyorum. Gerekçesini de aşağıda belirtiyorum...

27.08.1995 günlü Cumhuriyet gazetesinde şöyle söylediğiniz yazılıyor: "KADIN-ERKEK EŞİTLİĞİNİ BOZAN KURAN DEĞİL, ŞERİATTIR."

Doğrusu, böyle bir sözü sizden beklemiyordum. Bu denli bilgisizce bir sözü size yakıştıramadım. Kuran'ı ayrı, şeriatı ayrı göstermek, bu güne değin, köktenci şeriatçıların bile aklından geçmemiştir.

Şeriatın kaynağının Kuran olduğunu, bu gün, Müslüman olmayan bir kişi bile bilmekte. Böyle bir sözü oy kaygısı ile söylediyseiz kötüdür. Yok, bilerek tersini söylediyseiz, gerçeğe saygısızlıktır...

Şeriat ile Kuran birbirinden ayrı tutulamaz. Şeriatın kaynağı Kuran'dır. Şeriat; Kuran'ın buyruklarının (kurallarının) dışına çıkamaz. Kaldı ki şeriatın amacı: Kuran kurallarını yeryüzünde hâkim kılmaktır. Şeriatçılar da bu amaçla; ölü, öldürür...

Kadın-erkek eşitsizliğinin kaynağı, şeriatın kutsal kitabı Kuran'dır. Şeriatın; kadın-erkek eşitsizliğini gösteren yüzlerce kural Hadis kitaplarında da vardır. Kadın ile erkek arasındaki eşitsizlikleri Hadis kitaplarından gösterirseniz verilecek yanıt

hazır: “Hadis, kitaplarında uydurma hadisler vardır. Sahih hadisleri bulmak da kolay değildir..” Bu nedenle örnekleri, bir harfi bile değişmemiş dedikleri Kuran’dan veriyorum. Hem de Diyanet Çevirisinden. Şimdi eşitsizlikleri gösteren tümceleri (âyetleri) sıralayalım:

Tanıklık konusunda: “Erkeklerinizden iki şahit tutun; eğer iki erkek bulunmazsa, şahitlerden razı olacağınız bir erkek, biri unuttuğunda diğeri ona hatırlatacak iki kadın olabilir.” (K. 2/282)

Miras konusunda: “Allah; çocuklarınız hakkında, erkeğe iki dişinin hissesi kadar tavsiye eder.” (K. 4/11)

Evlenme konusunda: “...hoşunuza giden başka kadınlarla; iki, üç ve dörde kadar evlenebilirsiniz.” (K. 4/3)

Dayak konusunda: “Serkeşlik etmelerinden endişelendiğiniz kadınlara öğüt verin, yataklarında onları yalnız bırakın, nihayet dövün.” (K. 4/34). Ama aynı konuda kadınlara nasıl öğüt veriliyor bir de buna bakalım: “Eğer kadın, kocasının serkeşliğinden veya aldırışsızlığından şüphe ederse, aralarında anlaşmaya çalışmalarında bir engel yoktur. Anlaşmak daha hayırlıdır.” (K. 4/128).

Malların yönetimi konusunda: “Allah’ın sizi koruyucu kılmış olduğu mallarınızı beyinsizlere vermeyin, kendilerini bunların geliriyle rızıklandırıp giydirin ve onlara güzel söz söyleyin.” (K. 4/5)

Başka çevirilerde, “beyinsiz” sözcüğü: “Akılsız, sefih (zevke, sefaya, eğlenceye düşkün olup sonunu düşünmeyen anlamındadır..)” diye geçer. Akılsız, beyinsiz, sefih sözü ile kadınlar amaçlanmaktadır. Akılsız, beyinsiz, sefih bir kişi güzel sözlerden ne anlar?..

Bu nedenle şariat kurallarıyla yönetilen ülkelerde kadın: Devlet başkanı, Başbakan, Vali, Kaymakam, Yargıç, İmam olamaz... Öyle ki bu konuda bir de hadis vardır ve kadınların yönetici olamayacakları konusunda. Bir de bu hadis’e bakalım. Sözü geçen hadis şudur: “Kadınla yönetilen bir ülkenin üstünde yaşamaktansa, altında yaşamak daha hayırlıdır.”

Kadınların konumu durumunda: “Kadınlarımız sizin

tarlanızdır, tarlanıza dilediğiniz gibi gelin...” (K. 2/223)

Burada kadın bir insan üreticisi olarak düşünülüyor. Ayrıca Humeyni'nin bu âyeti yorumunu merak ediyorsanız Humeyni'nin kitaplarına bakabilirsiniz. Örneğin; “Tevzih-ul Mesail'deki fetvası. Madde 453 ve Tahrir-ul Vesile. C.2, s. 241.”

Bu kitaplar bulunmaya bilir. O zaman kütüphanelerine giderek 27 Ocak 1987 tarihli Hürriyet gazetesinde Ürperten Humeyni adlı Uğur Dündar'ın röportajı ile 1-14 Ağustos 1991 tarihli Ak-Zuhur adlı derginin 4. Sayfasına bakabilirsiniz.

Eğer bu gazeteleri bulamazsanız Diyanet'ten emekli imam Arif Tekin tarafından yazılan **KUR'AN'IN KÖKENİ** adlı, Kaynak yayınlarınca yayınlanan, kitabının “Ömer'in görüşleri doğrultusunda inen ayetler” bölümüne (s. 68-71) bakabilirsiniz. Humeyni'nin söylediklerini burada açıklamaya dilim varmıyor...

Erkeklerin konumu konusunda: “...Meleklerle, 'Adem'e secde edin' dedik. İblis müstesna, hepsi secde ettiler, o ise kaçındı.” (K. 2/34).

Görüldüğü gibi Havva'ya secde edin denmiyor... Burada da, Kuran ve Hadis kitaplarında görüldüğü gibi, erkek yüceltiliyor. Bu tümce (ayet) “anaerkil aileden, babaerkil aileye geçişin” de başlangıcını oluşturuyor.

Şimdi sayın Bakana sesleniyorum: **Kitapları, Peygamberleri değil Tanrı'yı (Gerçek olanı, doğru olanı...) yüceltelim. Oy kaygısı ile değil, gerçek saygısı (Tanrı) ve kaygısı ile konuşalım. “İnsanların ne deyeceğini değil; Tanrı'nın (Bilimin, gerçeğin...) ne deyeceğini düşünelim. Gerçek saygısını (Tanrı saygısını...) yitirmeyelim.**

Bu gerçekleri açıklayanları, şeriatçılar tarih boyunca, ortadan kaldırmışlardır. Ama işte gerçek ortada... Kuran ortada... Gerçekleri nasıl yadsıyabilirsiniz... Nasıl İnkâr edebilirsiniz?...

Av. Hayri BALTA, 3 Eylül 1995

+

NOT:

Bu Açık mektup: Haftalık Aydınlik gazetesinin 2.9.1995 tarihli ve 428. sayısında ve o zamanlar Ankara'da yayınlanan 02. 09. 1995 tarihli SİYAH-BEYAZ gazetesinde

yayınlanmıştır.. Sitemize aktarılrken küçük eklemeler yapılmıştır..

X

MEHMET UYGUN'A

10.4.1996

Sayın Mehmet UYGUN,
Yargıtay Ceza Genel Kurul Başkanı,
ANKARA:

Önce saygı, sevgi diyorum.

Bu mektubumu yandaki haber üzerine yazıyorum.

“Hukuk dilinin sorun yarattığını” (1) saptamış olmanız benim için övünç kaynağı (Arapçası: İftihar vesilesi) oldu.

Bilindiği gibi güzel Türkçemiz; Arap kültürünün (Arap dili, Arap dini, Arap gelenek ve göreneği) etkisi ve egemenliği altına girdiğinden bu yana, bırakın halkımızı, çoğu aydınlarımızca bile anlaşılabilir duruma girmiştir.

Dil, bir ulusu birlikte tutma ögesi olarak en önemli etkidir. Dinin birleştiricilik ögesi dil kadar değildir. Öyle olsaydı aynı dinden Araplar bir birlik oluşturabilirdi. Yine aynı dinden olan Türkler de bir birlik oluşturabilirdi.

Denebilir ki aynı dili konuşan Araplar da, Türkler de bir birlik oluşturamamıştır. Ancak bunun nedenleri; coğrafi, ideolojik ve siyasaldır. Her iki ulus da emperyalistlerce darmadağın edilmiştir.

Ulusçuluk anlayışı ile yeniden yeniye bir arayış içine girmişlerdir. Bu da ticaret ve sanayi burjuvasının canlanması ile olmuştur.

Bir ulusu darmadağın etmenin tek yolu onun dilini yozlaştırarak anlaşılabilir duruma getirmektir.

Bizim güzel Türkçemiz de Arap ve Acem dilinin etkisi ile yozlaştırılarak; anlaşılabilir duruma getirilmiştir.

Güzel Türkçemize sahip çıkanlar arasında sizi görmekten, övünç duymamın nedeni bu düşüncelerimdir.

Bir hukukçu olarak bu yaraya parmak basmanız aklını imana kurban etmemiş ve de Arapçılığı Türkçülüğe yeğlememiş aydınlarımıza göre büyük bir kazançtır.

Dil; bir iletişim, anlaşma ve konuşma aracı olduğu gibi

bir düşünme aracıdır da... Asıl önemi de bir düşünce aracı olmasındadır. Türkçe sözcükler kullanıldığında düşüncemiz; resim çizen bir ressam gibi, söylediğimiz sözcüğü gözümüzün önünde canlandırır.

Örneğin: Fare dediği zaman, Arapça olduğu için, gözümüzün önüne bir hayvan gelir. Ama sıçan dediği zaman, Türkçe olduğu için, gözümüzün önüne hem bir hayvan, hem de dolaştığı yere sıçan (pisleyen) bir hayvan gelir. Düşüncemizde bir betimleme (tasvir) oluşur. Gözümüzün önüne korku içinde dolaşan ve dolaştığı yeri de pisleyen bir hayvan gelir... Bu örnekleri çoğaltabiliriz.

Ancak mesleğimizle ilgili olduğu için bir örnek daha vermek istiyorum. Yargıç. Yargıç sözcüğü haklıyı haksızdan; suçluyu suçsuzdan ayırmak işlemidir ki, kökeni “yar-yarmak” sözcüğünden gelir. Bu sözcüğün Arapça karşılığı “Muhakemedir” ki düşünmeyi içerir. Muhakeme, sözcüğünden; mahkeme, hâkim, hakem, mahkûm, tahkim, hüküm, hekim gibi birçok sözcük türetilebilir.

Türeme ve üretme bakımından Arapça çok zengindir. Gerçeği teslim etmek gerekir. Bir söylence vardır: “Arapçada, bir deve kelimesinden bir deveye yükleyecek denli kelime türetilebilir.” Biraz abartılı olsa da gerçek payı vardır.

Ama Arapça, bizim dilimiz değildir. Bizim dilimiz Türkçedir ve Türkçenin de Arapçadan kalır yeri yoktur. Şimdi dilimizdeki “yar” sözcüğünü ele alalım. Yar; yakın, sevgili, bildik, dost anlamına geldiği için gözümüzün önünde yine bir resim tablosu çizer.

Sevgili, sevdiğini; yani yârini, ailesinden yarıp, ayırıp, alır. Yani, aileyi yarar. Bu yüzden sevgili yerine “yar, yaran” sözcüğü de kullanılır ki yarıp alan anlamına gelir. Aileden bir parçayı, erkek olsun - kadın olsun, alıp götüren, yarıp alan yar (sevgili anlamında) dır... Bu sözcüğü Farsçaya mal ederler ama yanlışır, kaynağı Türkçedir.

“Yar” sözcüğünden; yara, yarmak, yaramak, yaradan, yaratmak, yardım, yarbay, yargıç, yargılamak, yarı, yarım, yaralamak, yarıcı, yarık, yarım, Yargıtay, vb gibi daha sayısız sözcükler türetilmiştir.

Bütün bu sözcükler, düşünen bir kişinin düşüncesinde resim tablosu gibi bir işlev görür. Biraz ayıp (müstehcen)

kaçacak ama “yar” sözcüğünden bir sözcük daha türetilerek; erkeğin üreme organına da yar kökeninden gelme bir ad daha verilir. Halkımızın çok kullandığı sözcüğü burada kullanmayı doğru bulmuyorum.

Ancak bu sözcük üzerinde de gerçekçi ve folklorik olarak düşünüldüğünde erkeklik üretim organına bir de yarma işlevi yüklendiği görülür. Gerek erkeğe ve de gerekse kadın üreme organları hakkında daha böylesine işlevi ile ilgili sözcükler türetilmiştir. Ama bunların dile getirmek artık aydınlar arasında ayıp sayılmaktadır. Ne var ki halkımız, köylerde ve kentlerde, bu sözcükleri kullanmayı rahatça sürdürmektedir. Hem övgülerinde, hem de sövgülerinde olmak üzere...

Şimdi bu düşüncelerim yüzünden bana: Irkçı, Türkçü, şoven milliyetçi diyebilecek ahmaklar da çıkabilir. Oysa dilini sevmek, dilini sahiplenerek düşünmek, bir aydının ilk yükümüdür.

Her ulus, en az benim ulusum kadar yücedir. Irkçılık, şovenlik bir ulusun başka bir ulus üzerinde egemenlik kurmak amacıyla yarattığı bir iesteklendirmedir. Yaşamım boyunca böyle bir düşünceye saplanmadım. Bu nedenle de hep aşağılanıp dışlandım. Bu da bizim gibi düşünenlerin ödemesi gereken bir bedeldir ki, biz bu bedeli fazlası ile ödedik. Şimdi bile ödemekteyiz, daha da ödeyeceğimiz anlaşılıyor.

Tarih boyunca ve de günümüzde Türkler arasında, “milliyetçilik” savı ile ortaya çıkıp da kendi dilini küçümseyerek Arapçayı kutsayıp yüceltenleri gördükçe çıldırmamak için kendimi zor tutuyorum. Bunların Araplığı Türklüklerinden güçlüdür. Türkçeden koparlar (vazgeçerler) ama Arapçadan asla...

Kaldı ki, şimdi: Cumhuriyetin kazanımlarına, Atatürk'ün devrimlerine, ilkelerine, ülkülerine cephe almak; milliyetçi ve mukaddesatçılarımız arasında moda olduğu gibi yenedünya düzencilerimizin de birincil görevidir. Bunlar demokrasi, laiklik ve insan hakları savı ile şeriata özgürlük tanıyarak iktidar yolunu açmaktadırlar ki bu vatana ihanettir.

Bunlar bu ihaneti bir de inanca saygı dayatması altında yapmaktadırlar. Oysa yasalarımız din ve inancı korumaktadır. Örneğin: TCK m. 175 yanında demokrasi ve laiklik ilkesi,

düşünce ve inanç özgürlüğü...

Ancak yasalarımız şeriata izin vermemiştir. Şeriat demek: Kuran nizamı ile devlet ve toplum yönetmeye kalkmak demektir. Şeriatı kurallarına örnek gösterirsek: Kısasa kısas, hırsızın elinin kesilmesi, cariyelik ve kölelik kurumları, mirasta kadına, erkeğin payının yarısının verilmesi, iki kadının tanıklığının bir erkeğe eş tutulması, bir erkeğin dörde kadar kadın alabilmesi, hülle ve dik başlılık (serkeşlik) etmesi halinde kadının dövülmesi gibi daha yüzlercesine sayabiliriz. Bu kurallar yasalarımıza göre suçtur..

Bu nedenle yasalarımız, şeriat kuralları ile devlet ve toplum yönetmeye kalkışmayı yasaklanmıştır. Dahası kaldırılan “Hıyanet-i Vataniye Yasası” ile vatana ihanet bile sayılmıştı...

Siz de, ben de Cumhuriyetin yetiştirdiği kuşaklardanız. Her ikimiz de laik eğitim ve öğretimden geçmişiz. Her türlü sorunlarımızda akli kendimize yol gösterici olarak almışız. Ama şimdi Cumhuriyetin getirdiği nimetlerin değerini bilmeyen nankörler Cumhuriyete ve onun kurucusuna dil uzatmakla Allah’a hizmet sunduklarını sanıyorlar. Bu akımlara karşı yazdığımız yazılara da gazetelerde yer vermiyorlar.

Gazetelerde çıkan görüşlerinizi okuyunca hemen aklıma İlhan ARSELİN “Arap Milliyetçiliği ve Türkler” adlı kitabını size armağan etmek geldi. Zaman buldukça okursanız, görürsünüz ki aydınlarımız ve din adamlarımız büyük bir aymazlık içinde, ulusumuza ve dilimize karşı cephe alarak hem dilimizi hem de ulusumuzu aşağılamışlardır.

İşte mektubum bitti. Ekte sunduğum kitabı kuru kuruya sunmak olmazdı.

Yargıtay üyeleri: Oğuz Okul’a, Gültekin Nazlıoğlu’na, Özcan Aksoy’a selam diyerek yeniden saygı ve sevgi sunuyorum hepinize...

Şimdi kal sağlıklılıkla diyorum.

Av. Hayri BALTA, 10.4.1996

+

EKİ: İlhan Arsel’in: “ARAP MİLLİYETÇİLİĞİ ve TÜRKLER” adlı kitabı.

X

Sayın Şenay KALKAN,
RADİKAL Gazetesi Yazarı,
İSTANBUL

Ankara, 5.12.1996

3 Kasım 1996 Pazar günlü İSLAMî GETTOLAR başlıklı röportajınızda Emine Şenliklioğlu'nun bir konuşması var. Söyle: **“Örneğin Müslümanların evine içki girmez, kumar oynanmaz, metres mümkün değildir. KADINI DÖVMEK, sokağa atmak olmaz...”**

Bu sıraladıklarım içinde “KADINI DÖVMEK YOKTUR” tümcesi dikkatimi çekti. Oysa Emine Şenliklioğlu'nun kitabında kadının dövülmesi emredilmiştir. Okuyalım:

“K. Nisa. 4/34. Allah'ın kimini kimine üstün kılmasından ötürü ve erkeklerin mallarından sarf etmelerinden dolayı erkekler kadınlar üzerine hâkimdirler. İyi kadınlar, gönülden boyun eğenler ve Allah'ın korunmasını emrettiği, kocasının bulunmadığı zaman da koruyanlardır. Serkeşlik (Dik başlılık) etmelerinden endişelendiğiniz kadınlara öğüt verin, yataklarında onları yalnız bırakın, nihâyet onları dövün. Size itaat ediyorsa aleyhlerine yol aramayın. Doğrusu Allah Yücedir, Büyüktür.” (Diy. Çev. 1974)

Ayet üzerinde kısa bir değerlendirme yapalım. Erkeklerin kadınlar üzerinde hâkim olmaları erkeğin malından-mülkünden kadınlar için sarf etmesi gerekçe olarak gösteriliyor. Oysa zaman değişmiş ve mallarından ve kazançlarından erkekten daha çok sarf eden kadınlar da olmaktadır. Kadının iyisi erkeğine boyun eğenler oluyor. Oysa erkeğin de eşine boyun eğeceği durumlar da vardır.

Burada üzerinde durmak istediğim Serkeşlik (dik başlılık) etmelerinden kuşkulanan kadın hakkında yaptırım uygulanmasıdır. Dünyanın hiç bir hukukunda hiç kimseye kuşku üzerine yaptırım uygulaması yoktur.

Sonra bu ayette kadınlar yatağında yalnız bırakılırsa; yani, cinsel doymadan yoksun bırakılırsa salt cinsel doyma için erkeğin kaprislerine boyun eğme gibi bir yargı var. Kaldı ki öğüt vermekle de kadın aşağılanıyor. Bütün bunlara karşın kadın erkeğine boyun eğmezse, dik başlılığı (serkeşliği) terk etmezse erkeğin DÖVME hakkı Allah'ın emri olarak

kadınların başında demoklesin kılıcı gibi sallanıp duruyor..

Sayın Şenay Kalkan, dincilerin her söylediklerine inanmayın. Bu konuda aydınlanmadan bunlarla röportaj yapmayın. Ör. İlhan Arsel'in Şeriat ve Kadın adlı kitabını okuyun. Turan Dursun'un kitaplarını okuyun...

Hele sor bakalım Emine Şenlikoğlu'na ne diyecek yukarıdaki açıklamalarıma...

Saygılarımla, **5.12.1996**

Av. Hayri BALTA

X

KEMAL ÖKE'YE

(Okuyacağınız bu yazı: STV'de Program yapan Kemal ÖKE'ye, program sırasında gönderilmiştir. Üç-dört profesör açık oturum yapıyorlardı ve aşağıdaki konuları tartışıyorlardı. Hemen yazı makinemin başına geçerek aşağıdaki mektubu yazıp faksladım...

Faks görevlisi yazımı Kemal ÖKE'ye verdi. Şöyle bir baktı. İlk satırı okuduktan sonra gelen fakslar üzerine koydu; ama ne programda ne de daha sonra yanıtladı...
6.3.1998)

+

6.3.1998

Sayın Kemal ÖKE,
STV Televizyonu. İstanbul

(0216 344 38 03 numaraya Fakslanmıştır...)

Şimdi yaptığınız programda: "**Gerçeğe: Akılla, bilimle değil, imanla varılır!..**" diyor. Gerçek bir tane olduğuna göre; Müslüman'ın gerçeği başka, Hristiyan'ın gerçeği başka, Musevi'nin gerçeği başka, Ateistin gerçeği başka olmayacak mıdır?

Sonra: "**Benim dedem maymun değildir!**" diyor. Dedesinin maymun olmadığını nereden biliyor? Sonra, hiçbirimizin dedesi maymun değildir; ama, hiçbirimizin dedesi de yalnızca Âdem'e indirgenemez...

Eğer hepimiz Adem'den geldi isek; bu Kızılderili, bu kara derili, bu sarı derili, bu beyaz derili kişilerin atası kim? Eğer hepimiz Adem'den gelmiş olsa idik; dinimiz, dilimiz, geleneklerimiz, göreneklerimiz bir olmalı değil mi idi?..

Önce şu soruya yanıt vermeliyiz: Madde mi ruhu yarattı; yoksa, ruh mu maddeyi yarattı?.. Gelin, önce bu soruyu yanıtlayalım... Diğerleri kendiliğinden çözüme ulaşır..

Biliyorsunuz maddenin sakınımı yasası: **“HİÇBİR ŞEY YOKTAN VAR OLAMAZ, VAR OLAN DA YOK OLAMAZ!”** (Buna, Maddenin Sakınımı Yasası denir. Lavezyen yasası da denir).

Şimdi bilim böyle derken; din: **“Allah, dünyayı yoktan var etti!”** diyor. Burada bilim ve din çatışması olmuyor mu?..

Sonra dine göre: **“Allah, bir şeyin olmasını istediği zaman ona ‘Ol!’ demesi yeterlidir... O şey derhal olur.”** (K. 2/117. 3/47, 59. 16/40. 19/35. 31/28. 36/82. 40/68. 54/50) Oysa bilime göre bir varlığın oluşması için belirli bir sürenin geçmesi ve bazı koşulların olması gerekir.. Örneğin: Yumurtadan civcivin çıkması için belirli bir sıcaklığın, belirli bir süre içinde sürmesi gerekir..

Gelelim yaratılış sorusuna... İnsan da ve diğer canlılar da tek hücreli canlıdan oluşmuştur. Bu tek hücreli canlı çok hücreli olmuş ve değişik türde canlılar üremiştir. Maymunun da, insanın da kaynağı suda oluşan tek hücreli hayvandır. Bilindiği gibi yaşam suda başlamıştır. İnsanla hayvan organları arasında şaşırtıcı oranda benzerlik vardır ve bu nasıl açıklanacaktır?..

Bir, din-iman diye tutturmuş gidiyorsunuz. Oysa dinde sözü geçen bütün kavramlar, terimler birer simgedir. Örneğin: Allah; madde olarak yoktur, mâna olarak vardır. Ruh olarak yoktur, düşünce olarak vardır. Somut olarak yoktur, soyut olarak vardır. Varlık olarak yoktur, kavram olarak vardır.

Yine Adem ve Havva, Cennet ve Cehennem birer simgedir. Melekler de bir simgesel anlatımdır.

Allah da Peygamber göndermiş ve kitap indirmiş değildir. Sizler ki bilim adamlarısınız... Ama oy kaygısı ve aferin alma kaygısı ile, halkın bilimsel olmayan görüşleri arkasına takılmış, sürüklenip gidiyorsunuz... Oysa bilim adamı olarak sizlerin halkı arkasına alarak sürüklemesi gerekir. ..

Saygılarımla,

Av. Hayri BALTA, 6.3.1998

X

AHMET TANER KIŞLALI'YA 2. MEKTUP

9 Nisan 1998

Sayın Ahmet Taner KIŞLALI,

Dünkü Cumhuriyette çıkan "ATATÜRK ve DİN" başlıklı yazınızı ilgi ile okudum. Atatürk'ün Elmalı'ya Kuran tefsiri yaptırması ve yine 12 ciltlik Sahih-i Buhari Tercümesi yaptırmasını, yıkılması gereken hurafenin yerine neyin konulması gerektiğinin bir işareti olarak gösterip Atatürk'ü de Muhammet ümmeti arasına sokuşturmanızı sizin Atatürkçü kişiliğinizle bağdaştıramıyorum.

Atatürk'ü Muhammet ümmetinden gösterdiğimiz takdirde Atatürk'e büyük haksızlık yapmış oluruz. Çünkü o, Türklerin önderidir. Muhammet ise Arapların... Bin yılda bir gelebilen bir Türk önderini Muhammet'in dinine mensupmuş gibi göstermenin doğru olmadığı kanısındayım.

Atatürk, Türk ulusunu ümmetlikten ulusluğa, Türk ulusunun bireylerini ise kulluktan yurttaşlığa yücelten bir kişidir.

Atatürk, bütün dinlerin üstünde bir kişi idi. Onu bir dinin ümmetinden biri imiş gibi göstermek Atatürk'ü anlamamanın ölçütüdür.

Kaldı ki Atatürk, akılcı bir kişi idi. Akılcı bir kişinin iman verilerine inanarak yaşamına yön vermesi; O'nun, laiklik ilkelerini, diğer devrimlerini, ilkelerini ve ülkülerini görmezlikten gelmek demek olur ki, bu Atatürk'e büyük bir saygısızlıktır.

Atatürk'ü, dindar ve dinci göstermiş olmakla Onu halkın arkasına takmış oluruz. Oysa Atatürk, biz aydınların arkasına düşmüş olduğu bir önderdir. Önemli olan: Atatürk'ün bulunduğu akılcı, çağdaş ve bilimsel aşamaya çıkma çabası göstermektir. Yoksa onu yakasından tutarak halkın din anlayışı seviyesine indirgemek değildir.

Bizler Türk ulusu olarak; batıya da, doğuya da ancak laiklik ilkesine sık sıkıya sarılmakla kendi varlığımızı kabul ettirebiliriz...

Yaşar Nuri Öztürk'ün yaptığı gibi Atatürk'ü İslam dininden göstermekle Atatürk'ü Muhammet ümmetinden biri gibi göstermiş oluruz ki bu takdirde Atatürk'ün adını bile anmak

en büyük günah mertebesine indirilebilir.

Atatürk, her şeyden önce akılcı idi ve de laikti. Bilindiği gibi akılcı ve laik olanlar dinin sosyal ve psikolojik bir gereksinimden doğduğunu bilir. Bu nedenle herkesin inancı gereği tapınmasını devletin güvencesi altına alır ve de bütün dinlerin bir hastalığı olan en iyi din benimkidir, benim dinime girmezsen senin katlin vaciptir düşüncesinden halkı korur...

Atatürk, o tercümelemleri yaptırmakla arkasına düştüğünüz dini anlayın, demek istemişti.

Ekli olarak Yaşar Nuri Öztürk'e fakslediğim bir yazıyı gönderiyorum. Oku, eğer yanılıyorsam, beni aydınlat...

Saygılarımla,

Av. Hayri Balta, 9 Nisan 1998

X

YAŞAR NURİ ÖZTÜRK'E

9 Ağustos 2000

Prof. Dr. Yaşar Nuri Öztürk,

Yazıma "sayın" diye başlayamadığım için özür diliyorum.

Anlatayım: 9 Ağustos 2000 tarihinde Star Televizyonunun 19.30 ana haber bülteninde, Gülgün Feyman hanımın sorusu üzerine aynen şöyle dediniz: **"Kuran'da DÖVÜN diye bir ayet yoktur. Öğüt verin, sonra yataklarında yalnız bırakın. Nihayet onları evden çıkarın; yani, buldukları yerden başka yere gönderin, diyor ayette..."** dediniz ve Türkçe çevirilerinde (meallerinde) "DÖVÜN" diye çevirenleri de; acımasızlıkla, bilgisizlikle, dini anlayamamakla suçladınız.

Daha önce ben **"KURAN'I KERİM MEALİ (TÜRKÇE ÇEVİRİ)** adlı kitabınızı okumuştum. Kitabınızda "DÖVÜN" diye çevirdiğinizi hatırladım. Acaba yanılıyor muyum diye adı geçen çevirinizi yeniden okudum. Aklımda yanlış kalmamış. Şimdi kitabınızdan olduğu gibi aktarıyorum:

"...Sadakatsizlikle ve iffetsizliklerinden kuşkulandığınız kadınlara önce öğüt verin. Sonra onları yataklarında yalnız bırakın ve nihayet onları evden çıkan, buldukları yerden başka yere gönderin, ONLARI DÖVÜN..." (Nisan, 4/34) diye çevirmişsiniz.

Kitaplığımda 30 kadar Kuran çevirisi var. Hiçbirinde sizin yaptığınız **"...ve nihayet onları evden çıkarın,**

buldukları yerden başka yere gönderin” yorumu yok.

Diğerlerinde, kimileri “DÖVME” buyruğunu, Allah’a yakıştıramadıkları için olsa gerek, yumuşatarak “HAFİFÇEYİ” eklemişler. Siz de “DÖVÜN” buyruğunu koskoca Allah’a yakıştıramadığınız için yumuşatarak “...ONLARI EVDEN ÇIKARIN, BULUNDUKLARI YERDEN BAŞKA YERE GÖNDERİN”i eklemiştir.

Bereket “DÖVÜN” buyruğunu kaldırmamıştır.

Oysa sizin getirdiğiniz yorum, “DÖVÜN” buyruğundan daha ağırdır. Çünkü bulunduğu yerden uzaklaştırılarak başka yere gönderilen kadın kuşku ile karşılanır...

Kocasına karşı gelmekle suçlanan bir kadın başkasının evinde nasıl rahat edebilir?

Başkalarının kendisini aşağılayıcı bakışlarından rahatsız olmaz mı? Siz olsanız kocasının evden kovduğu bir kadını evinize alır mısınız? Eşiniz buna ne der? Allah’ı, dini, Kur’anı kurtarayım derken kadını daha zor bir duruma soktuğunuzun ayırımında mısınız?

Yanılgınız, 1400 yıl önceki toplumun yaşam anlayışına göre konulan kuralları günümüze uygulama saplantısıdır. 1400 yıl önceki toplum için konulan kuralları bu güne uygulayamazsınız... Ancak, Cumhuriyeti, demokrasiyi, laikliği kaldırarak bir krallık ya da sultanlık rejimini uygularsanız şeriat kurallarını topluma uygulayabilirsiniz. Aksi takdirde şeriatı yaşatmanın olanağı yoktur. Çünkü günümüz toplumu:

“Bir kişinin evlatlığının eşi ile evlenmesini kabul etmez. (K.33/37),

53 yaşında bir erkeğin 9 yaşında bir kızla evlenmesini kabul etmez. (Hadis kitapları...)

Bir erkeğin, muta nikahı ile evlilik yapmasına izin veremez... (K. 4/24) (Bu buyruk, bu gün İran’da uygulanmaktadır.)

Cariyelik ve kölelik kurumunu günümüz toplumu kabul edemez. (K. 16/71-75)

Günümüz toplumu kadını aşağılanmasını kabul etmez. (K. 2/223, 3/36, 4/5 ve 36)

Bir erkek güzelliği hoşuna giden bir kadın için karısını boşayamaz. (K. 33/52)

Bir erkek karısını tarla olarak kabul edip dilediği gibi

giremez. (K. 2/223)

Bu konuda Humeyni'nin yorumuna göre erkekler karılarını tarla olarak görüp diledikleri gibi girebilirler. Bu konuda aynı sizin gibi düşünen Zekeriya Beyaz'da geniş bilgi vardır. Nasıl olduğunu ona sorabilirsiniz...

“Tanrı katında din, kuşkusuz yalnızca İslam’dır.” (K. 3/19) buyruğu demokrasi ve laiklik ilkesine aykırı değil midir?.

“İslam’dan başka dinlere rağbet edenler tam bir sapıklık ve ziyan içindedirler.” (K. 3/85) düşünceleri günümüz düşünce ve inanç özgürlüğü ile ne oranda bağdaşır?

Hele hele: “Müşrikleri, kâfirleri, din değiştireni, ateisti bulduğunuz yerde öldürün!” (K. 9/5, 5/33) ayetlerini nasıl uygulayacaksınız?

İşte sizin “çıplak uyarıcı” misyonu ile insanlığa, öncelikle Türk toplumuna, dayattığınız inanç sistemi ki siz buna siz buna “Kuran Müslümanlığı” diyorsunuz...

Ne var ki siz, yukarda örneklerini verdiğim konulara; ne konuşmalarınızda ne de yazılarınızda hiç değinmiyorsunuz! Gerçekleri saptırmak doğru mu? “Yakışır mı, “Çıplak Uyarıcı”ya yakışır mı bunlar?

Bu Pazar oturacağınız kırmızı koltukta (13.9.200, Star’da...) bu konulara açıklık getirirseniz sevinirim...

Sizin getireceğiniz “Kuran Müslümanlığı”nda yukarda sıraladığım Kuran ayetlerini uygulamazlık edebilir misiniz? Uygulamazsanız ne olur bilir misiniz?

Kuran ayetlerinden değil bir tanesini, bir harfini bile değiştirip, uygulamazsanız başınıza neler geleceğini benden daha iyi bilirsiniz...

“Allahın hükmü ile hükmetmeyenler kâfirdirler, zalimdirler.” (K. 5/44, 45) ayetlerini nasıl görmezden gelebilirsiniz?

Bırakın insanlar istediği gibi inansın. Biz aydınlar laiklik ilkesini savunalım. Akla, bilime, evrensel ahlaka önem verelim. Cumhuriyetimizi ve onun anayasal ilkelerini savunalım.

Mevlana, bundan 7 yüz yıl önce, ne demişti?

“DÜNLE SÖYLENEN DÜNLE GEÇTİ CANCAĞIZIM. BU GÜN İÇİN YENİ ŞEYLER SÖYLEMEK LAZIM.”

Ve yine Neyzen Tevfik'in Şu sözlerini unutmayalım:

**“NE TARİKAT, NE HAKİKAT, NE DE TRE
SÜREMEZ HÜKMÜNÜ YAŐADIKŐA BU KRE...”**

Ey “Çıplak Uyarıcı”, 1400 yıl önceki toplumsal yaşam gereği konulan kuralları günümüze uygulamaya çalıŐmakla Türk toplumuna ve de insanlığa kıydığınızın ayırımında mısınız?

Av. Hayri Balta, **9 Ağustos 2000**

+

Not:

Yukarıda “Bereket ‘dövün’ emrini kaldırmamıŐ” diye yazmıştım. Gazetelerde okudum: 1999 yılında yayınladığı son Kuran evirisinde “DVN” buyruğunu kaldırmış.

Kimileri de “HAFİFŐE”yi ekliyor. Bu da, “Bulunduğu yerden yani evden uzaklaŐtırın” diyor; ama, “DVN” buyruğunu kaldırmazken son baskısında büsbütün kaldırmaktan da çekinmiyor. Nedeni de: Görüyor ki toplum “DÖVME” yi kabul edemiyor...

Ee ne yapmalı? Kabul edilmeyecek sözcükleri kaldırmalı... Hani “Allahın hükmü ile hükmetmeyenler kfirdiler, zalimdiler.”

nce “HafifŐe” üzerinde duralım: HafifŐe dövmek de bir insanı rencide etmez mi? Sonra karısına öfkelenen insan hafifŐe dövebilir mi? HiÇ mi karısını dven adam görmedik. Karısına fkelen Adam; sen misin demiyor, yaratana sığınıp vuruyor. Dahası bıŐaklayarak, kurŐunlayarak ldryor...

Sonra Allah, kendi kitabının deđiŐtirilmesine nasıl göz yumuyor?

Kuranda: “Allah tarafından indirildiği ve O’nun tarafından korunacağı” (K. 15/9) bildirilmiyor mu?

Haydi ık çıkabilirsen işin içinden...

Din ve Tanrı bilgisi olmayan kişilerin din konusunda ahkam kesmesi dayanılmaz bir olgudur.

Bilmem “Çıplak Uyarıcı” bu yazılarıma yanıt verebilecek mi?

X

HULKİ CEVİZOĞLU’NA

“KAFİRDİR, KATLİ VACİPTİR ZİHNİYETİ”

Sayın Hulki Cevizoğlu,

28.9.2001

Öne Saygı, Sevgi,

Ömer Malik adlı bir okurum, size gönderdiği “İslamiyet’in çıktığı asırda terör kavramı yoktu ki terör konusunda tümce (ayet) olsun...” başlıklı yazısının bir örneğini e-postayla bana da göndermişti. Söylediğine göre: Program konuğunuzdan cihat ve kılıç ayetleri hakkında bilgi istemişsiniz.

Öncelikle bilinmelidir ki; şeriatçı zihniyet, yani irtica: Akılcılığa karşı vahyi; bilime karşı inancı, “Hakimiyet kayıtsız şartsız milletindir” (demokrasi) ilkesine karşı “Hakimiyet kayıtsız şartsız Allah’ındır” (şeriat yönetimi) ilkesini, din ve inanç özgürlüğü yerine İslam’dan başka dine inananları kâfir olarak kabul etmektedir. İşte ayet:

“Kim, İslam’dan başka bir din ararsa, bilsin ki kendisinden (böyle bir din) asla kabul edilmeyecek ve o, ahrette ziyan edenlerden olacaktır.” (K.3/85)

Ve yine onlarla dost olunmasını yasaklamaktadır. İşte ayet:

”Ey iman edenler! Yahudileri ve Hıristiyanları dost edinmeyin. Zira onlar birbirinin dostudurlar (birbirinin tarafını tutarlar). İçinizden onları dost tutanlar, onlardandır. Şüphesiz Allah, zalimler topluluğuna yol göstermez.” (K. 5/51)

Bu nedenle de şeriat zihniyeti Cumhuriyeti kuranlarca yasaklanmıştır.

Şeriatteki **“kafirdir, katli vaciptir zihniyeti”**nin en büyük kötülüğü insan aklını işlemez duruma getirmesi; akla, bilime, hukuka ve insan haklarına aykırı kuralların Allah’ın emri diye dayatılmasıdır.

İnsanlık şeriatteki **“kafirdir, katli vaciptir zihniyeti”** gibi dünya görüşünü hiçbir zaman yaşamamıştır. Her afetin, her salgın hastalığın, her diktatörlüğün çaresi bulunur da şeriatteki bu **“kafirdir, katli vaciptir zihniyeti”**nden kurtulmanın çaresi yoktur...

Hiçbir doğal afet, salgın hastalık, diktatör; şeriatteki **“kafirdir, katli vaciptir zihniyeti”** kadar, insanlığı etkilememiştir.

Çoluğunu-çoğunu, halkını, insanları seven bütün

akılcı laik aydınlar; bu “**kafirdir, katli vaciptir zihniyeti**” ile mücadele etmedikçe tehlike altındadır ve kendine karşı, çocuklarına karşı, insanlığa karşı saygısını yitiriyor demektir..

Şimdi gelelim program konuğunuzdan istediğiniz cihat ve kılıç ayetlerine:

“Onları bulduğunuz yerde öldürün. Sizi çıkardıkları yerden siz de onları çıkarın. Fitne çıkarmak adam öldürmekten daha kötüdür. Mescid-i Haram’ın yanında onlar savaşmadıkça, siz de onlarla savaşmayın. Sizinle savaşlırlarsa onları bulduğunuz yerde öldürün.” (K. 2/191)

“Fitne kalmayıp yalnız Allah’ın dini ortada kalana kadar onlarla savasın. Eğer vazgeçerlerse savaşmayın. Zulmedenlerden başkasına düşmanlık yoktur. (K. Bakara. 2/ 193)

”Allah yolunda hicret etmedikçe onlardan dost edinmeyin. Eğer yüz çevirirlerse onları tutun, bulduğunuz yerde öldürün. Onlardan dost ve yardımcı edinmeyin. (K.Nisa. 4/89)

“Eğer sizden uzak durmazlar, barış teklif etmezler ve sizden el çekmezlerse onları yakalayın, bulduğunuz yerde öldürün. İşte onların aleyhlerine size apaçık ferman verdik. (K.Nisa. 4/91)

“Allah ve peygamberleriyle savaşanların ve yeryüzünde bozgunculuğa uğraşanların cezası öldürülmek ve asılmak yahut çapraz olarak el ve ayakları kesilmek ye da yerlerinden sürülmektir. Bu onlara dünyada bir rezilliktir. Onlara ahrette büyük bir azap vardır.” (K. Maide. 5/33)

“Rabbin meleklere ‘Ben sizinleyim, inananları destekleyin’ diye vahdetti. ‘Ben inkar edenlerin kalplerine korku salacağım., artık onların boyunlarını vurun, parmaklarını doğrayın’ dedi.” (K. Enfal. 8/12).

“Fitne kalmayıp yalnız Allah’ın dini kalana kadar onlarla savasın.” (K. Enfal. 8/39)

“Ey Peygamber! Müminleri savaşa teşvik et. Eğer sizden sabırlı yirmi kişi bulunursa, iki yüze (kafire) galip gelirler. Eğer sizden yüz kişi olursa, kafir olanlardan

bin kişiye galip gelirler. Çünkü onlar anlamayan bir topluluktur.” (K. 8/65)

“Şimdi Allah, yükünüzü hafifletti; sizde zayıflık olduğunu bildi. O halde sizden sabırlı yüz kişi bulunursa, (onlardan) iki yüz kişiye galip gelir. Ve eğer sizden bin kişi olursa, Allah’ın izniyle (onlardan) iki bin kişiye galip gelirler. Allah sabredenlerle beraberdir.” (K. 8/66)

”Hürmetli aylar çıkınca, puta tapanları bulduğunuz yerde öldürün, onları yakalayıp hapsedin. Her gözetleme yerlerinde onları bekleyin.” (K. Tevbe. 9/5)

“Onlarla savaşın ki, Allah sizin ellerinizle onları cezalandırsın; onları rezil etsin; sizi onlara galip kılsın ve mümin toplumun kalplerini ferahlıtsın.” (K. 9/14)

“Kitap verilenlerden Allah’a, ahret gününe inanmayan, Allah’ın ve Peygamberinin haram kıldığını haram saymayan, hak dini din edinmeyenlerle, boyunlarını büküp kendi elleriyle cizye verene kadar savaşın.” (K. Tevbe. 9/29)

“(Savaşta) inkâr edenlerle karşılaştığınız zaman boyunlarını vurun. Nihayet onlara iyice vurup sindirince bağı sıkıca bağlayın (esir alın). Savaş sona erince de artık ya karşılıksız veya fidye karşılığı salıverin. Durum şu ki, Allah dileseydi, onlardan intikam alırdı. Fakat sizi birbirinizle denemek ister. Allah yolunda öldürülenlere gelince, Allah onların yaptıklarını boşa çıkarmaz.” (K. 47/4)

“Ey Peygamber! İnkârcılarla ve ikiyüzlülerle savaş. Onlara karşı sert davran. Onların varacakları yer cehennemdir, ne kötü dönüşür.” (K. Tahkim. 66/9)

“Doğrusu İnkârcılar için zincirler, demir halkalar ve çilgin alevli cehennem hazırladık.” (K. 76/4)

Bir de şu ayete bakalım:

“Üstün durumda iken gevşeyip barışa çağırmayın. Allah sizinle beraberdir. O, amellerinizi asla eksiltmeyecektir.” (K. 47/35)

Bu da ayetin altına düşülen tefsir notu: “Buna göre Müslümanlar düşman karşısında üstün durumda iken, sulh isteğinde bulunamazlar. Aslolan düşman karşısında gevşememek, eziklik hissederek paniğe

kapılmamaktır.” (Bu da Diyanet Vakfının Açıklaması ve yorumu...)

Hani İslam barış dini idi. Üstün durumda iken barışa razı olmayan bir dine nasıl olur da barış dini denebilir? Ne zamana değin insanları ve kendimizi aldatmaya devam edeceğiz?..

Bu ayetin Türkçe’si:

“Fırsatı yakaladığınız an İslam’dan başka dinde olanları öldürmekte tereddüt etmeyiniz...” (K. 47/35)

Oysa Cahiliye döneminde Mekke ve Medine civarındaki farklı dine mensuplar arasında hiçbir din savaşı olmamıştır. Bunlar huzur ve güven içinde birbirleri ile dostça geçinip gitmekte idiler. Oysa İslamiyet’le birlikte Mekke ve Medine civarında din savaşları başlamıştır. Bu olguya dikkatinizi çekerim... Varsa notlarınız arasında din savaşlarına ilişkin bir bilgi göndermenizi rica ederim...

Günümüzün “Din ve vicdan özgürlüğü” ve “İnsan hakları” kuralları bu anlayışı kabul edemez. Bu anlayışın insanları ne durumu getirdiğini anlamak için: Başta Afganistan, Pakistan ve Irak olmak üzere şeriatı uygulayan diğer ülkelere bakmak yeter... Hepsinin de; bilgisizliği, geri kalmışlığı, yoksulluğu, birbirlerini öldürmeleri televizyonlardan yansımaktadır.

Buda heykellerinin yerle bir edilmesi, yüzü gözü açık gezen kadınların yüzüne kezzap atılması, zina yapanlara uygulanan taşlama (recm) cezası, hırsızın elinin kesilmesi, dörde kadar kadın almak, kadını tarla olarak görüp dilediği gibi girmek, boşama hakkının erkekte olması, erkeğin kadını dövme hakkı ve kadının toplumsal yaşamdan dışlanması, kara çarşafa bürünmesi, üç boşamadan sonra erkeğin pişmanlığı halinde kadının başka bir erkeğe verildikten sonra alınması (Hülle) gibi emirler hep şeriatadır...

Allah’ın böyle kurallar koyacağını sanmak Allah’ın yüceliği ile esirgeyen ve bağışlayan niteliği ile bağdaşmaz.

Bu kurallar “Kuran’da yok!” denebilir mi? Böylesine kurallar yürürlükte olduğu halde nasıl olur da “İslam bir barış dinidir!” denebilir. Bu kurallar uygulandığı takdirde bir toplum nasıl kalkınabilir, nasıl uygarlaşabilir?

Yaşar Nuri ve Zekeriya Beyaz gibi din adamları uygulayacakları Kuran Müslümanlığında bu tümceleri yok

mu sayacaklardır? Niçin bu tümcelerden (ayetlerden) söz etmemektedirler?..

Bunlar Kuran'daki bu tümceleri kaldırdıkları takdirde nasıl bir Kuran Müslümanlığı uygulayacaklardır?.. Ne acı ki bunların ardına düşen insanların sayısını gittikçe artmaktadır..

Şu da bilinmelidir ki şeriat; yani irtica, batı uygarlığına karşı savaş açmıştır... Çünkü batı uygarlığı, onlara göre kâfirlerin uygarlığıdır.

Amerika son saldırıyı sineye çekse bile arkası gelecektir. Bu terörden; Avrupa da, Türkiye de, şeriatı tamamı tamamına uygulamayan diğer ülkeler de payına düşeni alacaktır.

Bu tehlikeye karşı insanlığı uyarmamak El Kaide ile ittifak yapmak demektir. Ne acı ki, Atatürkçü, ilerici ve de solcu olduklarını söyleyen aydınlarımız bu gerçeği görememektedir. Bunlar Devletin, laikliğe karşı hareketin odak noktası olduğu gerekçesi ile üç kere kapattığı partinin yandaşları ile ve geçmişte devlet adına cinayet işlediklerini itiraf edenlerle ittifak arayışına girmişlerdir.

Batı emperyalizmine karşı olsa da karanlıkla ittifak yapmam ve bu ittifakta yer alamam... Bu görüşte olanların İran'da mollalarla ittifak yapan solcuların başına gelenleri unutmamalıdır.

Batı emperyalizminden kurtulmanın yolu var da **“kafirdir, katli vaciptir zihniyeti”**nde olan Mollalardan kurtulmanın yolu yoktur...

Kalkınmanın ve uygarlaşmanın yolu laikliktir.

Varsın bana batı yanlısı desinler..

Gelin şu **“Devlet laik olur, insan laik olamaz!”** görüşünü bırakalım. **Laiklik din dışılık demektir. Bir insan din dışı olamaz mı? Öyleyse nasıl olur da “Devlet laik olur, insan laik olamaz!”** denebilir. **Bu cahilliğin belirtisi değil mi?**

Saygılarımla...

Av. Hayri Balta, **28.9.2001**

X

Sayın Ümit Zileli,

Yazılarınızı beğenerek okuyan bir okurunuzum.

Dünkü yazınızı işlerimin yoğunluğu nedeniyle ancak bu

gün okuma mutluluğuna erdim ve üzerinde durduğunuz konu üzerinde sizden dört gün önce, ben de durmuş olduğumu görünce yazımın bir örneğini size gönderme gereğini duydum.

Sözünü ettiğim yazımı Sayın Öğreticim İlhan Arsel'in Cumhuriyet için yazıp gönderdiği yazının bir örneğini de bana göndermesi üzerine yanıt yazı olarak yazıp kendisine göndermiştim.

Sayın İlhan Arsel'in Cumhuriyet'e yazıp gönderdiği yazıyı Cumhuriyet'in yayınlayıp yayınlamayacağını bilmiyorum. Çünkü gönderdiği yazıların bazılarının yayınlanmadığına tanık olmuş durumdayım. Ama birkaç gün içinde Sayın İlhan Arsel'in yazısı Cumhuriyet'te çıkmazsa sözünü ettiğim yazıyı "www.bilgebalta.com" adresli Sitemin 12. sırasındaki "HADİSLER" bölümünde okuyabilirsiniz.

Ayrıca 16.1.2002 tarihli Cumhuriyet'te çıkan Deniz Kavukçuoğlu'nun "Muamma" başlıklı yazısında sözünü ettiği meşhur Prof. Zekeriya Beyaz hakkında da hiçbir yerde göremeyeceğiniz ilginç açıklamaları yukarıda adresini verdiğim sitemizin 1. sırasındaki "ANILAR" bölümünden okuyabilirsiniz.

Bu konuda Sayın Deniz Kavukçuoğlu'na dün bir yazı göndermiştim. İsterseniz ondan isteyebileceğiniz gibi istediğiniz takdirde bir örneğini de size gönderebilirim. Bu yazıda Prof. Zekeriya Beyaz'ın polise Atatürkçüler ve Kürtler hakkında muntazam raporlar yazdığını kendi ağzından öğreneceksiniz...

Dünkü yazınızda, 17.1.2002 "OSMANOĞLULLARI ve TÜRKLER" başlıklı yazıda ele aldığınız konu hakkında İlhan Arsel'in:

"ARAP MİLLİYETÇİLİĞİ ve TÜRKLER",

"AYDIN ve AYDIN",

"BİZ PROFESÖRLER",

"TOPLUMSAL GERİLİKLERİMİZİNSORUMLULULARI: DİN ADAMLARI" adlı kitapları ile Erdoğan Aydın'ın **"FATİH ve FETİH"** adlı kitabı yanında **CENGİZ ÖZAKINCI'**nın **"DİL ve DİN"** adlı kitaplarında geniş bilgiler bulabilirsiniz...

Türküm, Atatürkçüyüm, aydınım diyen her yurttaşın bu kitaplara bir göz atarak gerçekleri görmesi gerekir. Ancak

böylece şeriat zihniyetinin Türklerin benliğinde yaptığı olumsuz tahribatı görebilir..

Ne var ki yurtseverlerin sesi boğuntuya getirilmekte Atatürkçülük, Solculuk, Türkçülük sloganı atarak ortalıkta cıvıt atan tantanacıların sesi gerçeği bastırmaktadır..

Sizler gibi birkaç aydın dışında aydınlarımız da dolarlar hatırına gerçekleri yazmamaktadır..

“Göbekler perçim olmuş su geçmez aradan
Satılmayan aydın yok sen haber ver paradan...”
(Neyzen Tevfik’ten biraz değiştirilmiş olarak..)

“Antenler yalan söylüyorsa, yalan söylüyorsa rotatifler.

Bu ölümlü, bu yaşanası dünyada

Bu bezirgân saltanatı, bu zulüm bitmesin diyerdir.”

(Nazım Hikmet’ten. 16 Ocak 2002 Cumhuriyet Turgay

Fişekçi.)

Saygılarımla,

Av. Hayri BALTA. 18.1.2002

X

Sayın BirGün Gazetesi

14.8.2005

Yöneticiliğine/İstanbul

Nice sevgiler sunar, başarılar dilerim.

Sizden bir ricam olacak: Kimi solcuların düştüğü yanılığa düşmeyelim.

Şeriatçı cepheden, ne denli hoşgörülü davranırsak davranalım, bir tek okuyucu gelmez bize. Çünkü solcuların temel felsefesi materyalizm... Şeriatçıların ki ise: İdealizm (Ruhçuluk)...

Bu nedenle materyalizme, evrim teorisine, bilimsel sosyalizme sahip çıkalım. Şeriatçıların yalanlarını hoşgörü ile karşılamayalım.

Türkiye’imiz, ılımlı İslam adı altında şeriat bataklığına hızla sürüklenmektedir.

Şunu da bilelim ki; şeriat zihniyeti ABD, AB koruması altındadır.

Gazetenizin, 9-14 Ağustos 2005 tarihli sayılarında çıkan Aydın Karahasan’ın yazı dizisi sözlerime örnek olmak

bakımından önemlidir. Bu tür yazılar yayınlayan kalmadı basınımızda. Bu boşluğu Gazetenizin doldurması halinde okuyucu sayısının artacağı düşüncesindeyim.

Ekli olarak sunduğın Ömer'in Adaleti başlıklı yazımı ister Gazetenizde yayınlayarak, ister Aydın Karahasan'ın sizde bulunun adresine yollayarak ulaştırmanız isteğimdir.

Saygılarımla, **14.8.2005**

Hayri Balta,

+

YARGILANMANIN YENİLENMESİ:

CMUK MADDE: 327/6: “Yeni vakıalar veya yeni deliller dermeyan edilip de bunlar yalnız başına veya evvelce irad edilen delillerle birlikte nazara alındıkları takdirde beraatını veya daha hafif bir cezayı havi kanun hükmünün tatbiki ile mahkum olmasını istilzam edebilecek mahiyette olursa...”

X

CÜNEYT ÖZDEMİR'E

24.11.2005

Sayın Cüneyt Özdemir,

CNN Yapımcısı,

İstanbul.

Önce saygılarımı sunar mesleğinde başarılı olmanı beklerim.

Bu gün (24 Kasım 2005) Hürriyet gazetesinde bizim toplulukta adı Bay Casus olan Zekeriya Beyaz'la ilgili programı “GENÇLİĞİ KOMÜNİSTLERLE SAVAŞARAK GEÇTİ” diye duyurmuşsunuz.

Bu büyük bir yalandır. Bir savaş açıktan yapılır. Savaşan taraflar birbirini tanır ve görür. Oysa bu adam, bir polis ajanıdır. Lütfen şu satırları dikkatle okuyalım. Bu açıklamalar Zekeriya Beyaz'ın Ankara'da yayınlanan Adalet gazetesi, 1964 Kasım ayında, “**GAZİANTEP'TE NELER OLUYOR**” başlığı altında Aclan Sayılğan'a yaptığı itiraflardır:

“27 Mayıs ihtilalinden evvel Dr. Emin Kılıç Kale'nin tarikatına ajan olarak üç genç sokulmuştur. İki maceracı karakterde gençler olmakla birlikte üçüncüsü daha müdekkik olan ve halen “Üç Hoparlörlü” imam diye anılan Zekeriya

Beyaz'dır. Kılıç Kale'ye iyiden iyiye duhul eder." (Adalet gazetesi,1964 Kasım ayında, "GAZİANTEP'TE NELER OLUYOR")

Burada ajan arkadaşlarını maceracı olarak gösterirken kendisine "müdekkik" payı çıkarıyor.

Ajanın Türkçe karşılığı "Gizli Polis=Hafiyedir." Demek ki Zekeriya Beyaz bir polis ajanı olarak topluluğumuza girmiştir. Buna "Gençliği komünistlerle savaşla geçti" diyebilir miyiz? Bir savaş mertçe yapılır; kalleşçe değil...

Şu satırlara da dikkat edelim:

"Zekeriya Beyaz bunun yanı sıra Emniyet Birinci Şube ile sıkı teşriki mesai yaparak Nizip'teki Kürtçülük ve Gaziantep'teki Kılıç Kale konusunda raporlar vermektedir." (Adalet gazetesi,1964 Kasım ayında, "GAZİANTEP'TE NELER OLUYOR")

Bir din adamı nasıl olur da aynı zamanda Müslüman olan Kürt kardeşleri hakkında kışkırtıcılık yapar? Bir din adamına yakışır mı bunun yaptıkları...

"Mesela bunlardan biri, kendi tarikat deyimlerince, Peygamberlik rütbesine yükselmiş Hayri Balta'dır. Hayri Balta ihbar üzerine tevkif edildiği zaman Maarif Dairesinde (Gaziantep) Köy İşleri Şubesinde memur olarak çalışıyordu. Tahliyesini müteakip derhal Amerikan Hastanesinde İstihdam edilmeğe başladı." (Adalet gazetesi,1964 Kasım ayında, "GAZİANTEP'TE NELER OLUYOR")

Zekeriya Beyaz'a sorun bakalım: Hangi Amerikalı bir komünistte iş verir ve onu işyerinde çalıştırır? Bu açıklaması bile onun zihniyetinin ne denli çarpık olduğunu göstermeye yeter..

Şu açıklama ve itiraf da Zekeriya Beyaz'ındır:

"Emin Kılıç Kale'nin CAN'larından (Can tarikatın büyük bir mertebesidir) **Hayri Balta; gerek Zekeriya Beyaz'ın gerekse diğer iki gencin ihbarı sonucu sonunda komünizm propagandası yapmaktan tevkif edilir.** Fakat tahkikatta bir sonuç alınamaz..." (Adalet Gazetesi,1964 Kasım ayında, "GAZİANTEP'TE NELER OLUYOR")

Burada adı geçen Hayri Balta benim. Bunlar bizim Emin Kılıç Kale topluluğuna öğrenci olmak amacı ile gelmişlerdir. Çünkü Hocamız Sayın Dr. Emin Kılıç Kale Türk Tasavvuf

Müziği ve Tekke müziği ile meşgul olmakta ve derslerine gelene de nota usul ve makam öğretmekte idi...

Emin Kılıç Kale, aynı zamanda iyi bir tasavvufçu olarak açık görüşlüdür. Zekeriya Beyaz'ın Emin Kılıç Kale'yi sevmemesinin nedeni Emin Kılıç Kale'nin tasavvuf anlayışına karşı olmasıdır.

Derslerinde kadın erkek bir arada keman, nay (Ney), saz, ud, ve tef eşliğinde ilahiler okunurdu. Dinsel söyleşiler yapıldı. İşte Zekeriya Beyaz'ın uğraştım dediği topluluk budur. Dünya yüzünde tasavvuf ve tekke müziği ile iştigal eden bir komünist görülmüş müdür?..

Zekeriya Beyaz'ın Emin Kılıç Kale'ye ve bana düşmanlığı bizlerin CHP'li ve Atatürkçü olmamızdır. Çünkü kendisi şimdi olduğu gibi o zaman da koyu bir şeriatçıdır. Arapçılığı Türklüğünden, Muhammetçiliği Atatürkçülüğünden güçlüdür. Atatürk'ten vazgeçebilir; Muhammet'ten asla...

Çünkü şeriatçılık onun ekmek kapısıdır. O zamanlar Zekeriya Beyaz'a göre kim Atatürkçü ve kim CHP'li ise o komünistti.

Zekeriya Beyaz o zamanlar Demokrasiden, Cumhuriyetten söz eden bir öğretmene şöyle diyordu: "Ne demokрасisi, ne Cumhuriyeti, bizim dinimizde bir Kuran var bir de şeriat!" (Gaziantep Gerçek gazetesi, 29.5.1964)

Yine bu adam 19.5.1964 tarihli Gaziantep Gerçek gazetesinin yazdığına göre 19 Mayıs şenlikleri için ve Atatürkçü öğretmenlerin tümüne: şöyle diyordu:

"Bunların hepsi komünist... Kızlarımızı 19 Mayıs Bayramı şenliklerine göndermeyiniz. Erkeklerle bacaklarını ve mahrem yerlerini göstererek günaha giriyorlar."

İşte Zekeriya Beyaz'ın "Gençliğimde komünistlerle savaştım" dediği komünistler bu tür komünistlerdir."

Şimdi hakkımda yapılan tahkikat sonucun da verilen kararı açıklıyorum: **(Gaziantep Sorgu Hakimliği: E. 1962/25. K. 1962/104):**

"Sanık Hayri Balta'nın her ne kadar komünizm propagandası yaptığı iddia edilmişse de; sanık Hayri Balta'nın Atatürk ilkelerine bağlı aydın bir kimse olduğu, kamu tanıkları Bekir Kaynak, Necdet Sevinç ve Cevat Güralp olayın muhbirleri ve başlıca tertipçileri bulunmaları hesabıyla

şahadetlerinin şayanı kabul ve samimi olmadığı ve esasen şahadetlerinin de bahse konu fiilin suç unsurları bakımından takdire müsait bir ciheti de olmadığı. Kaldı ki muhbirlerden Bekir Kaynak'ın Hâkimliğimizce ifadesi alındığı sırada ırkçı ve Turancı olduğunu, açıkça ve çekinmeden söylediği, şu hale göre yurdumuzda yaşayan insanları muhtelif adlar altında ayırmak (Mesela: Türk, Çerkez, Arap, Kürt vesaire) ve milletleri kan birliği esasına istinat ettirmek ve aynı ırktan olduklarını iddia ettikleri insanları geniş bir sınır içinde toplamak ve bunu temin maksadıyla saldırgan bir karakter taşımak ve neticeten bir hayal peşinde koşmaktan ibaret olan ırkçılık ve Turancılığın mevcut mevzuat karşısında takip ve tecziye edilmesinin icap edeceğinin teemmüle şayan olduğu ve böyle bir fikrî vasat içinde buldukları anlaşılan muhbirlerin her aydını ve Atatürk ilkelerine bağlı ilerici fikirleri komünistlik olarak tavsif edecekleri ve bu hadisede de öyle yaptıkları, sanıkta arama neticesi yakalanan Varlık, İmece vesaire broşürün yasaklanmış kitaplardan olmadığı ve halen yayın hayatına devam ettikleri sanığın vaki savunmasının samimi olduğu ...”

Hakkımda verilen karar böylece devam edip gidiyor ve ben bu mahkeme kararıyla “Türkiye'deki tek Aydın ve Atatürkçü bir kimse!” oluyorum. Ne var ki bu karar işe yaramıyor ve ben kırk yıl polis takibi altında yaşıyorum. Ve benim çektiklerim yetmezmiş gibi sayenizde Zekeriya Beyaz “komünistlerle savaşan” bir kahraman olarak sunuluyor..

Zekeriya Beyaz, şu an Takvim'in gizli sahibi ve yazarı; diğer muhbir ve tertipçi Necdet Sevinç ise Olaylara TERCÜMAN gazetesinde yazıyor. İki de; Mahkemece, “muhbir, olayların başlıca tertipçisi ve aynı zamanda ırkçı ve Turancı olarak saptanıyor. Gerçekten o günlerde her ikisi de ırkçı ve Turancı olmaları yanında Nurculuk propagandası da yapmışlardır.

Zekeriya Beyaz'a göre Atatürkçü öğretmenler tümünden komünisttir. Öğretmenlere iftira attığı için yargılanmış, mahkemesi Ankara'da görülmüştür. Bu konuda CHP eski Milletvekili Mustafa Güneş'in bilgisine başvurulabilir.

Hangi komünistlerle savaşmış. Eğer her komünist, Atatürkçü Öğretmenlerle CHP'li aydınlar benim gibi biri ise

vay o komünistlerin haline...

Zekeriya Beyaz; otursun da önce, şu sorulara yanıt versin:

“1. Hakkında raporlar verdiği Dr. Emin Kılıç Kale’ye, ‘Namazında, orucun da uydurma olduğunu biliyorum. Nurcu oluşum da gösteriştir. Çünkü işime öyle geliyor. Bu benim ekmeğ kapımdır. Gerçek dini sende görüyorum’ diyerek, Osman Aksoy’la birlikte, Dr. Emin Kılıç Kale’nin elini öptü mü öpmedi mi?..

2. Dr. Emin Kılıç Kale topluluğu kendisine niçin **“BAY CASUS”** adını takmıştır? Söyleyebilir mi?

3. Dr. Emin Kılıç Kale ile hangi konularda mektuplaşmıştır? Niçin?

4. Dr. Emin Kılıç Kale’ye gönderdiği mektupların basına verilmesini ister mi? İstemez mi?

5. Nizip’te imamlık yaparken verdiği vaazlarda, ‘Beden eğitimi öğretmenleri ile diğer öğretmenlerin çoğunun komünist olduğunu, kızların beden eğitimi yapmalarının günah olduğunu’ söylemiş midir, söylememiş midir?

6. Bu sözleri üzerine Nizip Kaymakamlığınca imamlık ve vaizlik görevinden uzaklaştırılmış mı, uzaklaştırılmamış mı?

7. Hangi milletvekilleri ve hangi heyetler Ankara’ya göndererek kendisini Nizip’teki Ulucami’ye, tepeden inme, imam olarak tayin ettirmiştir?

6. Gerek ilkokul ve gerekse İmam Hatip sınavlarında, başarılı olamaması üzerine, kimlerin rica minneti ve araya girmesi üzerine diploma alabilmiştir?

8. Gaziantep Valisi; hangi heyetle gidip iş istediğinde kendilerini kovmuştur? Niçin?

9. Hangi nedenle tutuklanıp Gaziantep Cezaevine atılmıştır, hangi nedenle yargılamasının Ankara’da yapılmasına karar verilmiştir?

10. Gaziantep ve Ankara Cezaevinde ne kadar hapis yatmıştır?

Zekeriya Beyaz önce bu soruları yanıtlasın da ondan sonra çıksın vatandaşların huzuruna...

Bu arada Necdet Sevinç’e de birkaç sorum olacak:

“1. Gaziantep lisesi 1. sınıfında iken hangi gerekçe ile okuldan kovularak kaydı silinmiştir?

2. Ankara Sanat Tiyatrosunda oyunculuk yapan kız kardeşi 12 Mart 1971'de hangi suçtan gözaltına alınarak Mamak Cezaevine atılmıştır?

3. Kimleri görerek kız kardeşini Mamak Cezaevinden kurtarmıştır?

4. Ankara Sanat Tiyatrosu oyuncularını tabanca ile tehdit ettiğinde tabancası elinden alındıktan sonra dayak yedikten sonra sokağa atılmış mıdır?.. Atılmamış mıdır?

5. Askerliğini hangi tarihte ve nerede yapmıştır? Yapmadıysa hangi gerekçe ile askerliğini yapmamıştır..”

Necdet Sevinç Bey de bu soruları yanıtlasın da ondan sonra Milliyetçilik Mukaddesatçılık taslasın millete...

İşte ben bu Zekeriya Beyaz ve Necdet Sevinç'in iftirası sonucu beraat etmeme karşın komünist olduğum gerekçesiyle 10 işyerinden kovuldum. Her gittiğim yerde polis işverenlerimi işten atılmam konusunda uyardı. Bunların yüzünden çok çile ve yoksulluk çektim. Çok sevdiğim memleketim Gaziantep'ten göçmek zorunda kaldım.

Bunlar hem iftiracı, hem muhbir, hem de tertipçidir. Memleket için çok tehlikelidirler. Asli görevi kışkırtılık yaparak halkı birbirine düşürmektir. Her ikisi de bu kışkırtıcılıkları yüzünden cezaevlerinde yatmışlardır.

Zekeriya Beyaz, şimdi Dernek kurmuştur. Yakında da parti kuracaktır. İşte o zaman nasıl bizim başımıza çorap ördü ise memleketin de başına çorap örecektir...

Gösterin bu satırları kendilerine: "Bak Hayri Balta hakkınızda bunları söylüyor!" diye verebilirsiniz...

Zekeriya Beyaz ve Necdet Sevinç'in değil gazetelerde yazı yazmaya, televizyonlara çıkıp şov yapmaya; toplum içinde gezmeye bile yüzleri yoktur. Çünkü bunlar bağımsızlık isteyen gençlere ve Atatürkçü aydınlar karşı sağcı gençliği kışkırtmaları yüzünden çok aydınımızın ve gencimizin öldürülmelerine neden olmuşlardır. Bu sözlerimin gerçekliğini görmek için; Bizim Anadolu, Hergün, Yeni Çağ ve Tercüman gazetelerinin sayfalarına bakmak yeterlidir.

Zekeriya Beyaz'a gelince; bu adamda, bir din adamında olması gereken ağır başlılık ve ciddiyet yoktur. Bu adam toplumun eğlencesi ve medyanın meddahı olmuştur.

Ey Türk basını; tanıyın bunları, tanıyın da ondan sonra

idol olarak gösterin bunları Türk halkına...

Saygılarımla, **24.11.2005**

Av. Hayri Bilge Balta,

X

NIHAT HATİPOĞLU'NA

(ŞİDDET AYETLERİ)

23.9.2007

Sayın Doç. Dr. Nihat Hatipoğlu,

Hürriyet gazetesindeki 22.9.2007 tarihli "Nihat Hoca ile Ramazan" köşenizde "KILIÇTAN NEFRET EDEN PEYGAMBER" başlıklı yazınız beni düşündürdü.

Bir kere göstere göstere bir tane örnek ayet göstermişsiniz ki onun da konu ile ilgisi yok. Okuyalım: **"Allah'ın sana olan rahmetinden dolayı ey Muhammed, sen onlara (sahabeye) karşı yumuşak davrandın. Eğer sen, kaba ve katı yürekli olsaydın, şüphesiz insanlar etrafından dağılıp giderlerdi!" (Â-i İmran 3/159)**

Ben bu ayette, bırakınız "KILIÇTAN NEFRET EDEN BİR PEYGAMBER"; KILIÇA KARŞITLIK BİLE GÖRMÜYÖRÜM. Bu ayetten nasıl bu anlamı çıkardığınızı da bir türlü anlayamıyorum

Bir peygamber, yalnız yakınlarına değil bütün insanlığa karşı sevecen davranmakla yükümlüdür. Böyle bir davranış sıradan bir insan için bile geçerlidir.

Önemli olan; insanın, karşıtlarına karşı yumuşak davranması, kaba ve katı yürekli olmamasıdır. Hele söz konusu bir Peygamber ise bu onun birinci özelliği olmalıdır. Ne var ki bu özelliği İslam Tarihi'ni, Kuran'ı ve Hadisleri okuduğumuzda göremiyoruz.

İşte İslam öğretisinde "Cihad, Kılıç ve Şiddet Ayetleri" olarak geçen ayetlerden bir bölümü. Okuyalım:

+

1. "Onları bulduğunu yerde öldürün. Sizi çıkardıkları yerden siz de onları çıkarın. Fitne çıkarmak adam öldürmekten daha kötüdür. Mescid-i Haram'ın yanında onlar savaşmadıkça, siz de onlarla savaşmayın. Sizinle savaşarlarsa onları bulduğunuz yerde öldürün." (K. 2/191)

2. "Fitne kalmayıp, yalnız Allah'ın dini ortada kalana kadar onlarla savaşın. Eğer vazgeçerlerse savaşmayın. Zulmedenlerden başkasına düşmanlık yoktur." (K. 2/193)

3. "Allah yolunda öldürülür veyâ ölürseniz, size Allah'tan onların topladıklarından hayırlı bir mağfret ve rahmet vardır." (K. 3/117)

4. "O halde, dünya hayatı yerine ahreti alanlar, Allah yolunda savaşsınlar: Kim Allah yolunda savaşır, öldürülür veya galip gelirse, Biz ona büyük bir ecir vereceğiz." (K. 4/74)

5. "Onlar kendileri inkâr ettikleri gibi, keşke siz de inkâr etseniz de eşit olsanız isterler. Allah yolunda hicret etmedikçe onlardan dost edinmeyin. Eğer yüz çevirirlerse onları tutun, bulduğunuz yerde öldürün. Onlardan dost ve yardımcı edinmeyin." (K. 4/89)

6. "... eğer sizden uzak durmazlar, barış teklif etmezler ve sizden el çekmezlerse onları yakalayın, bulduğunuz yerde öldürün. İşte onların aleyhlerine size apaçık ferman verdik." (K. 4/91)

7. "Allah ve peygamberleriyle savaşanların ve yeryüzünde bozgunculuğa uğraşanların cezâsı öldürülmek veya asılmak yahut çapraz olarak el ve ayakları kesilmek ya da yerlerinden sürülmektir. Bu onlara dünyada bir rezilliktir. Onlara ahrette büyük azâb vardır." (K. 5/33)

8. "Rabbin meleklere ben sizinleyim. 'İnananları destekleyin' diye vahyetti. 'Ben, inkâr edenlerin kalplerine korku salacağım, artık onların boyunlarını vurun, parmaklarını doğrayın' dedi." (K. 8/12)

9. "Fitne kalmayıp, yalnız Allah'ın dini kalana kadar onlarla savaşın. Eğer vazgeçerlerse bilsinler ki Allah onların işlediklerini şüphesiz görür." (K. 8/39)

10. "Ey Peygamber! Mü'minleri savaş için coştur. Sizin sabırlı yirmi kişiniz onlardan iki yüz kişiyi yener. Sizin yüz kişiniz, inkâr edenlerden bin kişiyi yener; çünkü onlar anlayışsız bir güruhtur. Şimdi Allah yükünüzü hafifletti, zira içinizde zaaf bulunduğunu biliyordu. Sizin sabırla yüz kişiniz onlardan iki yüz kişiyi yener; sizin bir kişiniz, Allah'ın izniyle, iki bin kişiyi yener. Allah sabredenlerle beraberdir." (K. 8/65-66)

11. "Hürmetli aylar çıkınca, puta tapanları bulduğunuz yerde öldürün; onları yakalayıp hapsedin; her gözetleme yerinde onları bekleyin. Eğer tövbe eder, namaz kılar ve zekât verirlerse yollarını serbest bırakın. Doğrusu Allah bağışlar ve merhamet eder." (K. 9/5)

12. "Eğer, antlaşmalarından sonra, yeminlerini bozarlar, dîninize dil uzatırlarsa, inkârda önde gidenlerle savaşın, -çünkü onların yeminleri sayılmaz- belki vazgeçerler." (K. 9/11)

13. "Onlarla savaşın ki Allah sizin elinizle onları azâblandırsın, rezil etsin ve sizi üstün getirsin de müminlerin gönüllerini ferahlandırsın, kalplerindeki öfkeyi gidersin. Allah dilediğinin tövbesini kabul eder. Allah bilendir, Hakimdir." (K. 9/14-15)

14. "Kitap verilenlerden, Allah'a, ahret gününe inanmayan, Allah'ın ve peygamberinin haram kıldığını haram saymayan, hak dinini din edinmeyenlerle, boyunlarını büküp kendi elleriyle cizye verene kadar savaşın." (K. 9/29)

15. "Ey inananlar! Size ne olduğu ki, 'Allah yolunda, savaşa çıkın' dediği zaman yere çöküp kaldınız? Ahreti bırakıp dünya hâyatına mı razı olduğunuz? Oysa dünya hayatının geçimi ahrete göre pek az bir şeydir. Çıkmazsanız Allah size can yakıcı azapla azap eder ve yerinize başka bir millet getirir. O'na bir şey yapamazsınız. Allah her şeye kadirdir." (K. 9/38-39)

16. "İsteyen, istemeyen, hepiniz savaşa çıkın, Allah yolunda mallarınızla, canlarınızla cihat edin. Bilerseniz bu sizin için hayırlıdır." (K. 9/41)

17. "Ey Peygamber! İnkârcılarla, ikiyüzlülerle savaş; onlara karşı sert davran. Varacakları yer cehennemdir, ne kötü dönüşür." (K. 9/73)

18. "Allah şüphesiz, Allah yolunda savaşıp, öldüren ve öldürülen müminlerin canlarını ve mallarını -Tevrat, İncil ve Kuran'da söz verilmiş bir hak olarak- cennete karşılık satın almıştır. Verdiği sözü Allah'tan daha çok tutan kim vardır? Öyleyse, yaptığınız alışverişe sevinin; bu büyük başarıdır." (K. 9/111)

19. "Ey inananlar! Yakınıınızda bulunan inkârcılarla savaşın; sizi kendilerine karşı sert bulsunlar. Bilin ki Allah,

kendisine karşı gelmekten sakınanlarla berâberdir.” (K 9/123)

20. “Rabbinin âyetleri kendisine hatırlatılıp da onlardan yüz çeviren kimseden daha zalim var mıdır? Şüphesiz suçlulardan öç alacağız.” (K. 32/22)

21. “Savaşta inkâr edenlerle karşılaştığınızda boyunlarını vurun; sonunda onlara üstün geldiğinizde onları esir alın; savaş sona erince onları ya karşılıksız ya da fidye ile salıverin; Allah dilemiş olsaydı, onlardan başka türlü de öç alabilirdi, bunun böyle olması, kiminizi kiminizle denemek içindir. Allah kendi yolunda öldürülenlerin işlerini boşa çıkarmaz.” (K. 47/4)

22. “Ey inananlar! Sizler daha üstün olduğunuz halde düşman karşısında gevşemeyin ki barış istemek zorunda kalmayasınız; Allah sizinle beraberdir; sizin işlerinizi eksiltmeyecektir.” (K. 47/35)

23. “Ey Muhammed! Bedevilerden geri kalmış olanlara de ki: ‘Güçlü kuvvetli bir millete karşı, onlar Müslüman olana kadar savaşmaya çağrılacaksınız; eğer itâat ederseniz Allah size güzel ecir verir, ama daha önce döndüğünüz gibi yine dönecek olursanız sizi can yakan bir azaba uğratır.’” (K.48/16)

24. “Ey inananlar! Benim de düşmanım, sizin de düşmanınız olanları dost edinmeyin. Onlar size gelen gerçeği inkâr etmişken onlara sevgi gösteriyorsunuz; oysa onlar Rabbiniz olan Allah’a inandığınızdan ötürü sizi ve Peygamberi yurdunuzdan çıkarıyorlar.. Eğer sizler Benim yolumdan savaşmak ve rızamı kazanmak için yola çıkmışsanız onlara nasıl sevgi gösterirsiniz. Ben sizin gizlediğinizi de, açığa vurduğunuz da bilirim. İçinizden onlara sevgi gösteren kimse, şüphesiz doğru yoldan sapmıştır.” (K.60/1)

25. “Ey Peygamber! İnkârcılarla ve ikiyüzlülerle savaş, onlara karşı sert davran. Onların varacakları yer cehennemdir, ne kötü dönüştür!..” (K. 66/9)

+

Bir aydın, bir ilahiyatçı; halka; gerçekleri söylemekle yükümlüdür. Ne var ki aydınlarımız ve din adamlarımız İslamiyet söz konusu olunca yalanda yarışıyorlar ve

uydurmada uyuşuyorlar. Hepsi birden geçekleri ters yüz ediyorlar.

Müslüman halktan gerçekler gizlendiği içindir ki bu gün İslam dünyası geri kalmıştır. Tarih boyunca İslam dünyasında demokrasi, kadın erkek eşitliği görülmemiştir. Bilgisizlik ve yoksulluk başını almış gitmiştir. Bu gelişmede aydınların ve ilahiyatçıların büyük rolü vardır. Sözün burasında bir alıntı yapmak istiyorum:

+

“Dünya’da, nüfusunun yarısından çoğu Müslüman olan ülkelerin sayısı 59. Bunlara Bosna-Hersek, Arnavutluk, Azerbaycan, Türkmenistan, vs. ülkeler de dâhil. Bu ülkelerden 20’sini gördüm. Gördüğüm tek ortak nokta ilkelik, pislik, cehalet, yoksulluk ve yolsuzluk. Büyük bölümü emperyalizmin kiskacında... Yöneticileri satılmış... Gelir dağılımı inanılmaz bozuk. İçlerinde, gönül rahatlığı ile yaşamak isteyeceğiniz, gelişmiş, uygar, demokratik, temiz tek bir ülke yok. Onlardan farklı tek İslam ülkesi Türkiye...”

Bu ülkeleri üst üste görmeseydim, yani belirli aralıklarla görseydim, sanırım İslam Ülkeleri ile ilgili kesin bir görüşüm oluşmayacaktı. O zaman şu soru aklıma gelmişti. Ya “İslamiyet girdiği yeri bu hale çeviriyor” ya da “İslamiyet’i bu tür insanlar seçiyor!”

Gördüğüm İslam Ülkeleri arasında en fecaat yer Afganistan’dı. Gerilik, gericilik, ilkelik ve pislik; buna cehalet, düşmanlıklar ve yoksulluğu da ekleyin. Bu anlamda hayali bir ülke yaratıp, bilim-kurgu film çevirseniz; Afganistan’daki rezillikleri yakalayamazsınız.

Okuduğum, dinlediğim Türkiye Cumhuriyeti’nin başlangıcı o kadar çok Afganistan’a benziyor ki. Osmanlı’nın yıkıntıları üzerine kurulu, Osmanlı’nın sürekli aşağıladığı, cahil bıraktığı, dışladığı Anadolu halkı tarafından kurulan Cumhuriyet’in ilk yıllarını anlamak için Afganistan’ın bugünkü halini görmelisiniz.

Ama ortaya bir adam çıkıyor. Mustafa Kemal’dir adı. Arkadaşlarıyla kolları sıvıyor. Ardında mucizevî bir Kurtuluş Savaşı kahramanlığı var. Yoksul, cahil, geri, sürekli aşağılanmış, yobazlaştırılmış Anadolu halkını bu durumdan kurtarmak, kurduğu cumhuriyeti yükseltmektir

amacı. Sarsıcı devrimler birbiri ardına geliyor. Sarsıcı diyorum bilerek, varsın dünyadan habersiz, o dönemki koşullardan, Anadolu halkının kıvamından habersizler bunları küçümsesin... İnsanı, toplumunu dönüştürmek, geliştirmek, uygarlığı yakalamaktır amacı. Tüm bunlar halk için, halka rağmen yapılıyor. Dilden harfe, şapkadaki kıyafete, eğitimden sanayiye, kültüre, hukuka birçok şey radikal biçimde değişmeye başlıyor. Oysa yanında akıl verecek, katkı verecek; bırakın onu sohbetinden tat alacağı insan sayısı bile o kadar az ki. Ve bu adam bunları 40'lı yaşlarında yapıyor.” (Hasan Uysal)

+

Bu geri kalmışlıktan ve cehaletten kurtulmanın yolu gerçekleri olduğu gibi ortaya koyarak insanlara; akla, ahlaka, mantığa ve bilime dayanan bir din öğretisi vermektir.

Ne var ki aydınlarımız ve ilahiyatçılarımız bunun ayırımında değildir. Aydınlarımız ve ilahiyatçılarımız halka önderlik edeceklerine; halkın nabzına göre şerbet vermekte ve halkın arkasına düşmektedir. Böyle yapıldığı içindir ki İslam dünyası diğer uygarlıklar karşısında çıkmaza girmiştir.

İstenildiği kadar gerçekler ters yüz edilsin; bu gün bilişim ve iletişimin geliştiği bu çağda, sıradan bir insan bile Geoogle'yi tıkladığı an yukarıda 25 maddede sıralanan “Şiddet Ayetleri” karşısına çıkmaktadır.

+

Yazıma son verirken Atatürk'ün aşağıdaki sözlerini aktarmakta yarar görüyorum:

Atatürk, Kazım Bekir'e şöyle demiştir: “Evet Karabekir, Arapoğlu'nun yavelerini Türk oğullarına öğretmek için Kuran'ı Türkçeye tercüme ettireceğim ve böylece de okutturacağım, ta ki budalalık edip de aldanmakta devam etmesinler.” (Kazım Karabekir. Paşaların Kavgası. s.159. Kazım Karabekir Anlatıyor Yayına Hazırlayan Uğur Mumcu. Tekin Yayınları.1. Basım. s. 94. Bu kitap, 10-29 Haziran 1990 tarihinde Cumhuriyet gazetesinde de tefrika edilmiştir.)

Türk halkı artık Kuran-ı ve Hadisleri Atatürk'ün istediği gibi Türkçesinden okuyor ve sizleri gerçeklere aykırı anlatımlarınızı, konumuzda olduğu gibi, gülerек dinliyor ve izliyor...

Gerçekleri söyleyip söylememek artık sizlere kalmıştır.
Benden uyarması...

Av. Bilge Balta, 23.9.2007

+

Eki:

”SİLAHLI PEYGAMBER GERÇEĞİ”

Şeriat için silahlı mücadeleyi başlatan Allah'ın Resulü, ilk olarak amcaları bahadır Hamza'yı Hicretin 7. ayında bir Kureyş kervanı üzerine göndermişti.

Veddan Gazvesi'ne bizzat katıldılar. Hicretin 1. yılı sonunda altmış silahlı Sahabe ile Damre oğulları üzerine saldırdılar ve onları hizaya getirdiler. Peşinden iki yüz askerlik bir harekât... Allah'ın Resulü yine başta... Daha sonra Yebuğ köyü civarında Kureyş kabilesine baskın harekâtı...

Bütün bunlardan Büyük “Bedir”, “Koca Bedir”, “İkinci Bedir”, Kanlı Bedir” isimleriyle meşhur, Kuran bağlularının izzet bulduğu küfrün başına kahr sillesinin indiği Bedr Gazası...

Sıyrılan İslam kılıcı, İslâm'ın izzet ve şerefi için kelle almaya devam ediyor. Bunlar, İslâm düşmanlığı ile tanınmış ve İslâm'ın önündeki engeller olarak duran kişiler. Bunlar tepelenerek küfre bir ihtar verilecek ve İslâm'a sövenler cezalandırılacaktır. Çünkü küfür, ancak kılıca boyun eğer.

Allah Resulü, işi gücü İslâmiyet'i ve Allah Resulünü küçük düşürmeye çabalamak olan Esmâ bint-i Mervan isimli cadalozu öldürmeye Amir isimli âmâ bir sahabeyi gönderdiler. Üstelik bu cadaloz kadın Sahabenin kendi kabilesinden...

“Kör Sahabe, kılıcını kadının göğsüne dayayıp hamle edinceye kadar gözleri açık bir insandan daha emin adımlarla gidip ulvi vazifesini yerine getirdi.” Böylece, bir İslam düşmanı kellesi alınarak susturulmuş oldu.

Yine Allah Resulü, bir kâfire suikast düzenlenmesini emrediyor. Bu sefer gebertilecek olan Allah Resulü aleyhinde yapmadığını bırakmayan bir Yahudi. Operasyonu, Salim bin âmir gerçekleştiriyor. Salim, Yahudi'nin kabilesinin içine girerek bir sürü arkadaşının gözü önünde kılıcını göğsüne dayadı ve ciğerinden sokup kürek kemiğinden çıkardı.

Operasyonu başarı ile tamamlayıp, sağ salim yerine döndü.

Üçüncü operasyonu da ise Üstadımızın dilinden verelim:

HARP HİLEDİR

Allah'ın sevgilisi buyurdular:

“- Harp, hud'adır.” (**Hud'a: Aldatma, düzen, oyun, hile... HB**)

O gün bu gün değişmemiş ve kıyamete kadar değişmeyecek hikmet...

Müslümanlık, kalpte ve dinde namütenahi ihlâs ve samimiyet; işte, muamelede sonsuz doğruluk, düşmana karşı harekâтта de gayet ince bir tedbir dehası ve siyaset demektir.

Kâap bin Eşref isimli Yahudi, boyuna Allah Resulünü hicvediyor ve Kureyşlileri kışkırtıyor. Buna çare bulmak lazım...

Sordular:

- Kim bu adamı öldürür?

Muhammed bin Mesleme:

- Ben, dedi; Ey Allah'ın Resülü!

- Var git ve eğer elinden gelirse öldür!

- Gittiğimiz zaman ne türlü hile kullanalım?

- İçinize ne doğarsa... Bu işte hile caizdir.

Beş kişi gidip, azılı din düşmanının güzel bir tertiple canını cehenneme yolladılar ve başını kesip getirdiler.

Allah'ın Resülü, kafilenin dönüşünde namaza durmuşlardır. Tekbir seslerinden zaferle döndüklerini anladılar ve tebessüm buyurdular.

Üçüncü operasyon da başarıyla tamamlanmış, İslâm'a dil uzatan bir kâfir yerinde bulunup gebertilmiş ve kellesi de Allah Resulüne getirilmiştir.

Syrılan İslam kılıcı önündeki engelleri temizleyerek hedefine doğru yürümektedir. Bu üç suikastla küfür sırtlanlarına anladıkları dilden cevap verilmiştir. Ve böylece şeriat için silahlı mücadele ile İslam'ın iktidarına adım adım yaklaşılmıştır.

1 Temmuz 994. tarihli TARAF Dergisi s. 7

+

Görüldüğü gibi Allah, Peygamber, Din ve İman adına öldürmek kutsanıyor.

“İslam’da öldürme yok!” deyenlere saygı ile sunulur.
Av. Hayri Balta, 27.3.2009

X

EGE CANSEN'E

(MUHAMMED MUSTAFA LAİK DEĞİLDİR; MUSTAFA KEMAL LAİKTİR)

Sayın Ege CANSEN,

Önce saygı benden...

Böyle bir yazı beklemiyordum ne senden, ne de Hürriyet'ten...

13.10.2007 tarihli Hürriyet'te çıkan **“MUHAMMED MUSTAFA KADAR LAİK - MUSTAFA KEMAL KADAR MÜSLÜMAN OLMAK”** başlıklı yazınız düşündürdü beni.

Böyle bir yazı karşısında uyarıma gerektiği sizi ve Hürriyeti...

Önce Muhammed Mustafa'nın laikliğini görelim.

Kurduğu devleti din kurallarına göre yönetmiş bir peygambere nasıl laik diyelim?..

Önce sözlüklerde laiklik nasıl tanımlanmış onu görelim:

“Laik: Kuran ve Sünnet yönetimini kabul etmeyen”
(D. Mehmet Doğan. Vadi Yayınları...)

Muhammed Mustafa için kurduğu devleti **“Kuran ve Sünnet”**e göre yönetmemiş mi diyelim?

Bir de şöyle tanımlanır laiklik: **“Din ve devlet işlerinin birbirinden ayrılmasıdır.”**

Muhammed Mustafa: Din ve devlet işlerinin birbirinden ayırmış mıdır?

Eğer siz de **“laiklik, bütün dinlere saygı göstermek”** diyenlerdenseniz.

Aşağıya aldığım “Ayet ve Hadis”e desiniz?

“İnsanlar ‘Lailahe illallah’ deyinceye kadar onlarla cihada memur oldum, şimdi her kim ‘Allah’tan başka ilah yoktur’ derse canını ve malını benden korumuş

olur.” (Bkz. Sahih-i Müslüm. İst.1401.C.1.s 51-52, Had. No. 32 ve İmam Suyuti, mütevatir hadisler, Ank. 1992, s.30-31, Had. No.4).

Ne var ki bu tür Hadis’leri yadsımak kimileri için kolay.
Bu Hadis’tir, değiştirilmiştir denince biter mi olay?..

Bu ayete de değiştirilmiştir diyemezler ya.

Bu ayete göre laik diyebilir miyiz Muhammed Mustafa’ya:

“Kitap verilenlerden, Allah’a, ahret gününe inanmayan, Allah’ın ve peygamberin haram kıldığını haram saymayan, hak dinini din edinmeyenlerle, boyunlarını büküp kendi elleriyle cizye verene kadar savaşın.” (K. Tövbe, 9/29).

Kuran’da bunun gibi onlarca ayet var.

İnsan; “kâfirdir!” diye bir başkasının canına nasıl kıyar?

Bereket bu ayetlerden 234 tanesi ülkemizde yasaklanmıştır.

Bunu da “Müslüman” dediğiniz Atatürk yapmıştır.

“Biz İlhamımızı gökten ve gaipten değil doğrudan doğruya hayattan almış bulunuyoruz...” diyen kimdir?

Böyle diyen bir adama nasıl “MUSTAFA KEMAL KADAR MÜSLÜMAN OLMAK” denir?

Şimdi de **“MUSTAFA KEMAL NE KADAR MÜSLÜMAN”**mış ona bakalım.

Önce şu sözünü aktaralım: **“Benim bir dinim yok ve bazen bütün dinlerin denizin dibini boylamasını istiyorum.” (Atatürk-1926 Andrew Mango, Atatürk s. 447)**

Bir de Atatürk’ün Tezi’ni aktaralım:

ATATÜRK TEZİ: “Tanzimat’ın yapamadığı yapılmadıkça, medreseden yetişme şeriatçıların vicdanlar üzerindeki egemenliği yıkılıp laik bir devlet sisteminde dünya işlerini yalnız akıl yolu ile çözüp çevirmedikçe, dini sadece Tanrı ile kulu arasında bir

vicdan olarak bırakmadıkça, baştaki istibdat yıkılsa bile, Tanrı adına toplumu hükmü altında tutan gerici medrese şeriatçılığının yarattığı ‘yığın despotluğu’ önlenmedikçe, insanı laik ve müspet ilimlere dayanan ilimle eğitmeye; toplumu değiştirmeye, ilerlemeye, kalkındırmaya, vicdan ve kafa hürriyeti yolundan siyasi hürriyete kavuşturmaya, rejimi devamlı ve kararlı bir hürriyet rejimi yapmaya imkân yoktu.” (Faliş Rıfkı Atay’ın “Atatürkçülük Nedir?” İlhan Selçuk. Cumhuriyet, 30.3.2005)

Sonra da Atatürk’ün asıl düşmanına bakalım:

“Asıl düşman memleketin üstünü örten orta çağ karanlığıdır.

Bu karanlık, aklımızın süngüleri ile yurdumuzun üstünden kaldırılacaktır.

Atatürk İslam’a “**Arabın dini**” demekten çekinmez.

O’na göre “**Kaza ve kader, talih ve tesadüf deyimleri Arapça’dır; Türk’leri ilgilendirmez.**”

(Prof. Dr. İlhan Arsel. Arap Milliyetçiliği ve Türkler. Kaynak Yayınları. 6. Basım. Başlangıç bölümünde...)

Atatürk; “**Değişik bir Dünya’da değişmeyecek fikirler ileri sürmek, gelişmeye ve bilime karşı çıkmaktır.**” der.

Bu sözleri söylemesinin nedeni de Kuran’daki şu ayettir:

“Allah’ın kanununda hiçbir değişiklik bulamazsın.”
(K. 48/23)

Atatürk’ün şu sözleri asla unutulmamalıdır.

Öyle ki bu sözler her Türk’ün beynine kazanmalıdır.

“...Evet Karabekir, Arapoğlu’nun yavelerini (yave: Saçma-sapan sözler...) Türk oğullarına öğretmek için Kuran-ı Türkçeye tercüme ettireceğim ve böylece de okutturacağım, ta ki budalalık edip de aldanmakta devam etmesinler.”

(Atatürk. Kazım Karabekir. Paşaların Kavgası. s. 159 – Kazım Karabekir Anlatıyor. Yayına Hazırlayan: Uğur

Mumcu TY. 1. Basım. 1990 s. 94. Ayrıca bu kitap 10-29 Haziran 1990 günleri arasında Cumhuriyet Gazetesi' yayınlanmıştır.)

Bütün bunlara karşın aymazlar için
Neyzen Tevfik şöyle demiştir, niçin?

“Kendi mülkünde garibane dilendin din için.
Pek fedakârene yandın bir Kureyşi din için”

Neyzen Tevfik'in şu şiiri çok ilginçtir.
Bu şiir Allah ve Din delileri içindir:

“Ulu Tanrım, bu Arap açmazı Türk'ü yendi.
Tam bin üç yüz sene biçâreye Müslim dendi!

Altı bin yıl bu maval gezdi ağızdan ağıza,
Kapılan yandı bu iman denilen mihladıza!”

Anlayana sivrisinek saz...
Anlamayana davul zurna az.

Atatürk'ü yaşatmak istiyorsak O'nu laik kişiliği ile kabul etmek gerekir.

Atatürk'ü; laik değil de, Muhammed ümmetinden gösterirsek tarih sahnesinden silinir...

Sayın Cansen, sizin aydın bir kişiliniz var.
Aydın kişi; Ya Muhammet de ya da Atatürk'te kılar karar.

Çünkü bu ikisi arasında 180 derece zıtlık var.

Biri “Yurtta sulh cihanda sulh!” der.

Diğeri ise: “Kitap verilenlerden, Allah'a, ahret gününe inananmayan, Allah'ın ve peygamberin haram kıldığını haram saymayan, hak dinini din edinmeyenlerle, boyunlarını büküp kendi elleriyle cizye verene kadar savaşın.” (K.Tövbe, 9/29) der.

Atatürk laiktir laik kalacak.
Atatürk laik kaldıkça yaşayacak...

Şimdi kal sağlıcakla,
Av. Bilge Balta, 15.10.2007

X

NOT:

1. Okumak isteyenler için Ege Cansen'in söz konusu yazısı aşağıdadır.

2. Atatürk hakkında daha geniş bilgi için www.bilgebalta.com adresinin ARŞİV bölümündeki "ATATÜRK BUDUR"a bakabilirsiniz.

+

İŞTE EGE CANSEN'İN SÖZÜ EDİLEN YAZISI:

MUHAMMED MUSTAFA KADAR LAİK - MUSTAFA KEMAL KADAR MÜSLÜMAN OLMAK

HZ. Muhammed kendisini tanımlarken ısrarla bir "ümmi" olduğunu söylemiştir. Ümmi, "üm" yani anne anlamındaki Arapça kökken türetilmiş bir kelimedir. Ümmi'nin sözlük anlamı "anasından doğduğu gibi"dir.

Hiç kimse ömrü boyunca anasından doğduğu gibi kalamayacağına göre, Hz. Muhammed, gerek kendine "ümmi", gerekse kendisine inananlara "ümme" (ümminin çoğulu) derken bu kelimeye muhakkak bir anlam yüklemiştir. Bu anlamı bulmaya çalışırken, o sıralarda Hz. Muhammed'in nasıl bir ortamda, daha da doğrusu baskı altında olduğunu hatırlamak gerek.

O devirde Mekke'de putperestler çoğunlukta idi. Az sayıda da Yahudi ve Hıristiyan yaşıyordu. Hz. Muhammed'in konuşmalarından ve halka yeni bir yol gösteren davranışlarından tedirgin olanlar, onun hangi puta tapıtığını veya hangi dine inandığını öğrenmek istiyordu. Hz. Muhammed de "**Benim putum veya dinim yok, ben basit, sıradan ve toplumun en alt katmanından gelen biriyim, anamdan doğduğum gibiyim**" manasında ümmiyim demiştir. Böyle diyerek, kendini ve yandaşlarını, putperestlerin kabile savaşlarından uzak tutmak istemiştir. **Peki, sen neye**

inaniyorsun diye soranlara da “barışa, salim ve selim olmaya” anlamına gelen “İslam”a demiştir. Ümmi olmayı, okuma yazma bilmemekle eşanlamlı kabul etmek mantıktır ama sadece bir yakıştırmadır.

+

Fransa’da ortaya çıkan laik kelimesi de Yunancadaki “laos” kelimesinden türemiştir. Laos, bir toplumun an alt katında bulunanlar, hatta “demos” (vatandaşlar) arasına bile giremeyenler demektir. Kendilerini laik diye tanımlayanlar, Katoliklik’le, Protestanlık’la hatta daha geniş anlamda dinle, hurafeyle dolayısıyla da mezhep savaşlarıyla ilgimiz yok demiştir. Bir toplumda din/mezhep kavgalarına son vermenin, insanların din adına birbirine zarar vermelerini önlemenin, **kısaca barışın yolu “laik” “lá-dini” olmaktan geçer diye düşünülmüştür.**

+

XIX. yüzyıla “İmparatorluk Çağı” (Age of Empire) denir. Bu devrin egemen fikri, Tanrı’nın Hıristiyanlara dünyayı yönetme görevi/misyonu verdiğiidir. Hıristiyan milleti, aydınlanma çağında, fende, bilimde ve teknolojiye elde ettiği kazanımlarla dünyanın en gelişmiş uluslarını oluşturmuştur. Tanrı’nın planında (God’s Plan) “medenilerin, medeni olmayanları yönetmesi” yer almaktadır. Tanrı tarafından görevlendirilmiş olanlar, medeniyeti bütün dünyaya yaymakla sorumludur. Bu misyon XIX. yüzyılda tamamlanmak üzeredir. Ancak yeryüzünde tek bir istisna kalmıştır. O da Osmanlı topraklarında, gayri medeni Müslüman Türklerin, hálá medeni Doğu Hıristiyanlarını idare etmesidir. Bu hata düzeltilmeli ve Müslümanların, Hıristiyanları yönetmesi sona ermelidir. 1820

1914 arasında bu plan yüzünden Balkanlar ve Kafkaslar’da yaşayan Müslümanlar acımasızca ezilip kendi vatanlarında vatansız kalınca, kurtuluşu Türkiye’ye gelmekte bulmuştur. Mustafa Kemal, kendisine Türk diyerek mutlu olan her kökten Müslüman’a, bir vatan inşa etmeyi kendine vazife bilmiştir.

Son Söz: Zıt da sanılsa, büyük fikirler zirvede buluşur.

Ege CANSEN. ecansen@hurriyet.com.tr. 13.10.2007

X

Sevgili Ustam,

Anlatmaya çalıştığı şeyin doğruluğuna kendisi bile inanmayanlar karmaşık sözlere, yöntemlere başvururlar. Ege Cansen de böyle yapmıştır. Oysa senin yanıtın ne kadar açık, ne güzel... Anlaşılır bir biçimde olmuş. Seni yürekte kutlarım.

Ne var ki; Cansen de, Hürriyet de, Müslümanların şerrinden korktukları için senin bu gerçeklerini sütunlarına aktaramazlar. Böyle bir yanıtın, gazetenin yobazlarca baskına uğrayacağı korkusunu getirir.

Gazeteden yanıt veremeyecek olan Yazarın hiç değilse yapabileceği en dürüstçe şey, sana özelden yanıt vermek, bu arada da “mümkünse bunları sitenizde yayınlamayın” ricasında bulunmak olmalıdır. Ama nerde onlarda o yüreeek!

Kendini bilgili göstermek, vurup kaçmak Hürriyet yazarlarının çoğunun şanındandır. Patron öyle ister de onun için.

Sevgi, saygı.

FEVZİ GÜNENÇ, 16.10.2007

X

YENER'DEN:

Yener:

“- Baba bu ATATÜRK ve MUHAMMET yazınızı okudum. senin yazdığını anladım da; Ege bey'in yazdığını anlamadım. Özetle senin açıklamandan ben Ege bey'in yazısını dikkate almadan farklı bir konuyu senin sayende anlamış ve okumuş oldum, anlatabildim mi ne demek istediğimi?”

“- Ege Cansen'nin yazısı önemli değil; ama, yazının başlığı önemli. Ben de o başlık için yazdım zaten...”

Yener:

“- Başlığı yazının içeriğinde bulamadım...”

“- Evet, ikisi ayrı uç, anlatmak istediğim de bu zaten... Adam ne dediğini bilmiyor... Böyle bir yazı Hürriyet'te nasıl çıkar?”

Yener:

“- Yazıda bir şey anlatmıyor ki zaten...”

“- İki arasında 180 derece zıtlık var diyorum ya...”

Yener:

“- Ümmi ne demek?”

“- Ümmi anadan doğma; yani okuması yazması yok demek istiyor...”

Yener:

“- Tamam, anladım...”

17.10.2007

X

JÜLİDE MACER'den:

20.10.2007

“TANRI, ÖLÜ, DİRİ, CENNET ve CEHENNEM” başlıklı yazımı okuduktan (AYDINLARA MEKTUP) sonra Sayın Jülide Macer soruyor:

Yazarın iki önemli tezi var;

1. “Günahın bedeli ölümdür, gerçek ölü, yaşarken günahkâr ve sevgisiz olandır”

2. **Tanrı, ölülerin değil, yaşayanların Tanrısıdır.” (İncil. Matta. 22/32)** Öldükten sonra toprak olur gideriz, geriye hiç bir şey kalmaz. Topraktan geldik, toprağa gideriz.

O zaman yaşarken, hayatta günah islerken ölen ŞEY nedir?

Fiziki ölümden sonra, o şey ne olur ?

Jülide Macer, **20.10.2007**

+

Sayın Jülide Macer,

21.10.2007

Önce sevgi.

Tezimi iyi anlamışsın kutlarım seni.

Yalnız sorduğunuz sorunun yanıtları yazımda vardır.

İnsan soru sorarken dikkatli olmalıdır...

İşte sorularınız:

- O zaman yaşarken, hayatta günah işlerken ölen ŞEY nedir?

Yanıtım:

- İnsan...

Sorunuz:

- Fiziki ölümden sonra, o şey ne olur?

Yanıtım:

- Öldükten sonra toprak olur gideriz, geriye hiçbir şey kalmaz. Topraktan geldik, toprağa gideriz.

Ölen birinin arkasından:

- Hepimiz topraktan geldik toprağa gideceğiz.

Denir...

Teşekkürler sana.

Şimdi kal sağlıcakla,

Av. Hayri Balta, **21.10.2007**

X

Sayın Oral Çalışlar,

1.9.2003

Öncelikle saygımı, sevgimi sundum. Cumhuriyet'teki 31.8.2003 tarihli **“TÜRK'TEN BU TARZ İNSAN ÇIKMAZ”** başlıklı Zekeriya Beyaz hakkındaki yazınızı okudum. Bu yazınız üzerine bu mektubu yazmak gereğini duydum.

Önce yazınızın başlığı üzerinde durmak istiyorum. **“TÜRK'TEN BU TARZ İNSAN ÇIKMAZ”** demişsiniz bunu size yakıştıramıyorum. Türk ulusu ile diğer uluslar arasında ne gibi bir ayırım var. Her ulusu insan topluluğu yapar. Her topluluk içinden iyiler de çıkar kötüler de çıkar.

Kahramanmaraş, Çorum, Malatya ve 16 Mart'ta İstanbul Üniversitesi önünde yapılan katliamları kimler yaptı? Sivas Madımak otelinde insanlarımızı kimler yaktı?

Ya sağcı-solcu ayırımı yapılmadan binlerce aydınımıza kimler niçin kıydı?

“TÜRK'TEN BU TARZ İNSAN ÇIKMAZ” diyorsun ya; soruyorum sana, bunlar hangi ulustan (milletten) çıktı.

Sayın Çalışlar, sağduyunuz var. Sağduyusu olanlar haklı söze kızmazlar. Bu konuyu daha çok uzatmadan asıl konumuza geçiyorum. Size Zekeriya Beyaz hakkında bilgi veriyorum.

Ekli olarak sunduğum 5 sayfalık yazıyı dikkatle okursanız görürsünüz ki adı geçen Gaziantep polisine; Nizip'teki Kürtler, Gaziantep merkez ilçede Dr. Emin Kılıç Kale (Benim Hocam) ve benim hakkında raporlar verdiğini açıklıyor. Açıklamayı kendisi yapıyor Adan Sayılğan ile Mustafa

Yazgan 1964 yılı Kasım ayında bir ay boyunca yapılan **“GAZİANTEP’TE NELER OLUYOR”** röportajda yazıyor.

Adı geçen burada bizim için ve Kürtler hakkında polise muhbirlik yaptığını övünerek açıklıyor. Övünerek yaptığını söylediği bu muhbirliği üç kişi ile birlikte yaptığını söylüyor.

Ekli olarak sunduğum mahkeme kararında bu muhbirlerin adı geçiyor. Ancak kendisinin adı geçmiyor ama kendisi bunların içinde ben de vardım diyor.

Gerçekten kendisi de vardı ve bizim topluluğun içinde adı emniyete ajanlık yaptığı için adı Bay Casus’tu. Eğer bu adam hakkında bilgi almak isterseniz Gaziantep eski CHP Milletvekili Öğretmen Mustafa Güneş ve Dr. Emin Kılıç Kale’nin yakınlarından çok bilgi alabilirsiniz.

Bu adamın adı; namaz kıldığı camilere üç hoparlör takıp Gaziantep halkını öğretmenlere karşı kışkırttığı için Üç Hoparlörlü İmam’a çıkmıştır. Kendisi Gaziantep’te Üç Hoparlörlü İmam olarak bilinir.

Kararı okursanız görürsünüz ki Zekeriya Beyaz’ın arkadaşlarım dediği muhbirlerden birisi de bu gün Yeni Çağ gazetesinde köşe yazarlığı Yapan Necdet Sevinçtir ki karar da bunlar **“Bekir Kaynak, Necdet Sevinç ve Cevat Güralp olayın muhbirleri ve tertipçileri”** olarak nitelendirilmektedir.

Muhbirler ve tertipçiler olarak nitelendirilenlerden Necdet Sevinç benim teyzem oğludur. Bir adam teyzesi oğlunun hayatını karartacak şekilde muhbirlik ve tertipçilik yapar mı? İki kız kardeşten birinin oğlu emeğin hakkını savunurken; diğeri, köy ağasının, ithalatçının-ihracatçının çıkarını korumak için polisle işbirliği yapar mı?

Yapar elbette insan değil miyiz? Tıpkı milletler gibi insanlar içinden de iyi de çıkar kötü de çıkar. Ne var ki iyi kavramının değerlendirilmesi insanın anlayışına göre değişiyor. Teyzem oğluna göre de sermayenin çıkarlarını korumak iyi, bana göre de ezilen halkın, sömürülen emekçinin hakkını korumak iyi.

İşte beni düşündüren de bu olgu. Nasıl olur da iyi kavramını hep birlikte genel doğrular içinde görebiliriz. Bilmem sizlerin bu konuda bir görüşü olabilir mi?

Saygılarımla,

Av. Hayri Balta, 1.9.2003

X

Sayın Mehmet EFE.

15.9.1995

16 Eylül 1995 günlü yazınızı zevkle okudum. Aynı yazının altına ben de imza atarım.

Ancak çözüm yolunda anlayamayız. Çünkü şeriate sarılmak çözüm değildir. Şeriat, sermayeye hizmet etmekle yükümlüdür.

Amerikan emperyalizmi tüm İslam şeriatını güdümüne almıştır. Bütün petrol şeyhleri ve İslam devleti yöneticileri Amerikan emperyalizminin denetimi altındadır.

Yurdumuzdaki oligarşi de Amerikan emperyalizmi ile işbirliği içindedir. Türk oligarşisini de gözü dönmüş emir kulları koruyor.

Eğer bir gün oligarşiyi koruyan devlete yuvalanmış bu gözü dönmüş çılgınları alt ederseniz bilin ki karşınıza Amerikan emperyalizmi çıkacaktır.

Şeriat düşüncesi kitleleri harekete getirir; ama yeni oligarşi yaratmak için birebirdir. Sözlerimin gerçekliğini araştırmak isterseniz İslam tarihini inceleyiniz. İslam, tarihi boyunca hep oligarşi olagelmıştır.

Yapılacak iş halk cumhuriyetini kurmak için tüm yoksulları; emeği ile geçinen esnafı, işçiyi, köylüyü bilinçlendirmektir.

İste buna tevessül ettiğin an oligarşi sana bu tür yazıları yazdırmaz. Şeriatı getirmek üzere yazdığın sürece dokunulmazlığın vardır. Çünkü oligarşi bilir ki şeriat iktidara gelse bile kendisine karışmayacaktır.

Yan sütunda ülkücüye Notların yazarının bir yazısını sunuyorum. Bu adam hem kavmiyetçi hem de ümmetçi (nasıl olursa?)... Bak, Oligarşiye nasıl davetiye çıkarıyor... ORTADOĞU gazetesinde yazdığı UYANIN ARTIK! başlıklı yazısında **“Servetinizi, metresini korumak istiyorsanız bize yardım edin ki sizi halk iktidarından koruyalım!”** diyor...

Kendisine sorarsanız İslam mücahidi ve de milliyetçi...

Av. Hayri Balta, 16.9.1995

X

MİTHAT BEREKET'E

Sayın Mithat Bereket,
Kusura bakma, saygılarımla diye başlayamıyorum mektubuma...

Aşağıdaki okuyacağınız S. Koral'ın 26.5.2002 tarihli mektubunun bir örneği de bana geldi.

Daha önce de 20.5.2002 tarihli programınız nedeniyle size gönderilen mektuplardan bana gönderilenler de var ki her biri zehir zemberek.

Siz, bu programı yaparken tarafsız olmanız gerekirdi en azından bir aydın olarak.

Şimdi soruyorum sana: Kahramanmaraş'ta, "Kanımız aksa da zafer İslam'ın!" deyenlerce öldürülen 111 kişi kimler tarafından öldürüldü ve bu katliamı yapanlar barışçı olabilir mi?

Yine Sivas Madımak'ta otele tıktırdıktan sonra içerdekileri tekbir getirerek öldürenler kimlerdi ve bunları gördükten sonra İslam barışçı bir din diyebilir miyiz?

30-40 yıl önce yurdumuzu ziyaret eden Amerikan 6. Filosunun gelişini protesto eden bağımsızlıkçı gençleri, Amerika hatırına, tekbir getirerek bıçaklayanlar ve denize atanlar kimlerdi?

Bu olay tarihimize Kanlı Pazar olarak geçmişti ve Amerikan 6. Filosunun gelişine tepki gösteren bağımsızlıkçı gençlere saldırarak; onları denize atan ve öldürenler İslam şeriatçıları idi... Bu nasıl barışçılık?

Ramazan aylarında oruç tutmadığı gerekçesi ile öldürenler var yurdumuzda. Kimler tarafından öldürüldüğünü hiç merak etmedin mi? Oruç yediği için öldürülen bu gençleri öldürenler kimlerdi ve bunlara barışçı denebilir mi?

Ya şu Atatürkçü Laik aydınlarımızı öldürenler hiç mi aklına gelmedi bu programı yaparken. Örneğin; Muammer Aksoy, Bahriye Üçok, Uğur mumcu, Turan Dursun, Çetin Emeç, Ahmet Taner Kışlalı... Daha sayayım mı? Bunlar kimler tarafından öldürüldü ve bunlar barışçı mı idi?

Usame Bin Ladin ki Amerika'daki İkiz Kulelere yaptığı saldırıda 3 bin kişiyi 3 dakikada betonlara gömerek Amerikan Ticaret Merkezini yerle bir etmişti. Bu olay bardağı

taşıran son damla olmuştu. Usame Bin Ladin'in bu eylemini kınamayıp Büyük Mecliste destek çıkanlara Başbakanımız "Talibancılar!" demekten kendini alamamıştı ve bu Usame Bin Ladin'in, videokaseti, İslamcı bir parti olan SP'nin Gençlik Kongresinde alkışlarla, çığlıklarla, tekbirlerle karşılanmıştı. Bunlara barışçı diyebilir miyiz?

Asıl önemlisi siz bu programı yapmadan önce, hiç olmazsa, İlhan Arsel'in, Turan Dursun'un, Arif Tekin'in ve de Erdoğan Aydın'ın kitaplarını okumanız gerekmez miydi?

Bu aydınlanmacıların kitaplarını okumuş olsaydınız; dine davet savaşlarında, fetih savaşlarında, ganimet, talan, yağma savaşlarında İslam'ın nasıl bir şiddet uyguladığını görürdünüz.

Bir Türk olarak Türklerin tarihini merak etmediniz mi? Bu Türkler nasıl Müslüman oldu deme gereğini duymaz mı?..

Biz Türkler, Müslüman Arap ordularınca kılıçtan geçirilerek Müslümanlaştırılırken, Türk kentlerinin; örneğin, Cürcan, Semerkant, Talkan gibi kentlerin yağmalanması sırasında gençlerimizin kılıçtan geçirilmelerini, darağaçlarında sallandırmalarını, köle olarak alınıp götürülmelerini, genç kızlarımızın cariye, tutsak delikanlıların köle olarak pazarlarda satılmalarını nasıl unutabiliriz...

Bu katliamlara uğrayan biz Türkler nasıl olur da İslam Barışçı bir din denebiliriz? Bu tarihsel katliamlar varken, İslam Barışçı bir din dersek gerçeği tepelemiş olmaz mıyız? Katliamlarda ölen atalarımızın ruhlarını üzmez miyiz? Gerçeği söylemek bu kadar mı zorlaştı?

İnsan, İslam barışçı bir din demeden önce, Dr. Sabri Gündüz tarafından yazılan ve Atatürk tarafından okunup sayfa kenarına "Aferinler!" düşülen **İSLAMLIK-TÜRKLÜK** adlı kitaba bir göz atar.

Adam hiç olmazsa İslam'ın temel kitabı Kuran'ı merak eder... Orada barıştan söz eden tümcelerle savaştan söz eden tümceleri (ayetleri) karşılaştırır. Ondandır sonra bir yargıya varır...

Programınızda hep sizin ruhsal analizini yapmaya çalıştım. Sağlıklı bir ruh yapınız var. Ama tek yanlı bir program yaparken o denli rahattınız ki bir program yapımcısının gerçeklerden böylesine habersiz olmasını bir

türlü kabullenemedim ve bunu size yakıştıramadım? Hiç olmazsa bilimsel ve gerçekçi düşünen aydınlar da yer verebilirdiniz...

Bir programcı bu günü değil yarını düşünmeli... Yarınlar da bir belgesel olarak izlenecek programınızda yeni yetişen kuşaklar size acıyarak bakacaklar.. "İslam gerçeğinden böylesine uzak bir aydın nasıl yetişmiş laik Türkiye Cumhuriyetinde..." diyecekler.

Umarım bu mektubum üzerine adını verdiğim kaynaklardan araştırma yaptıktan sonra program yaparsınız?

Umarım, biz seyircilerini bir daha İslam gerçeğinden habersiz sanarak aptal yerine koymazsınız ve kendinize de "bu programcının hiçbir şeyden haberi yokmuş" dedirtmezsiniz?

Yukarda belirttiğim nedenlerle mektubumu saygılarımla diye bitirip kal sağlıklıyla deyemediğim için de kusuruma bakma...

Ama yürekten teşekkür ediyorum bu satırları yazdırmaya neden olduğu için S. Koral'a...

Av. Hayri BALTA, 26.5.2002

+

(Sayın Ahmet Taner Kışlalı'nın anısı önünde saygı ile eğiliyorum. Ahmet Taner Kışlalı'ya yazılan iki mektubu yayınlıyorum. Ahmet Taner Kendisi tarihe mal olmuş bir kişidir. Acımasızlar ona kıydılar. İyi niyetli idi. Atatürk'ü Şeriatçılara sevdirmeye çalışıyordu. Ne var ki bu çabası işe yaramadı.

En üzülecek yanı şu ki Atatürkçüler şeriatçıları hâlâ ve hâlâ anlamadı... İnadına, inadına Atatürk'ü şeriatçılara sevdirmeye çalışıyorlar.

Atatürkçüler, unutmamalı: Atatürk, şeriatçıların maddî temeli olan Saltanatı yıktı, manevî temeli olan Hilafeti kaldırdı. Ne denli şeriat kurumu varsa toplum yaşamından uzaklaştırmaya çalıştı. Atatürkçüler, Atatürk'ün bu yaptıklarını unutuyorlar da şeriatçıları unutmuyorlar ve asla da unutmayacaklardır.

Demek istediğim Cumhuriyetin bekçiliğini yapanların uyanık olmaları gerektiğidir.)

X

Sayın Mithat Bereket,

Geçen Pazartesi akşamı izlediğimiz Anahtar programından sonra, size yazıp yazmamak konusunda çok düşündüm. Bence, bunca Arap Müslüman'ın açıklamalarına hiç gerek yoktu. Aynı açıklamaları ülkemizde de yapacak bir sürü ilahiyatçı Profesörlerimiz var. Hepsi her gün İslam'ın bir barış dini olduğunu söyleyip duruyor.

İsterdik ki, programınızda bin Laden gibi Müslümanların da açıklamalarına yer verilsin. Hatta Hizbullah'ı benimseyen İslam inanırları da açıklama yapsınlar. Programda herkes İslam dininin ne kadar barışçıl bir din olduğunu savundu. İslam bu kadar barışçı bir dinse, neden dünyada İslamî Terör var?

Neden dünyada adı terörle anılan tek din İslam? Bu soruların cevaplarını neden araştırılmıyor?

Kuran;

“Allah ve Resulüne karşı gelenlerin, ayetleri kabul etmeyenlerin, kollarının bacaklarının kesilmesini ve acımasızca öldürülmelerini emrederken” (K. Maide. 33)

”Paganları (Putperesleri) nerede bulursanız orada öldürün! (K. 9/5) derken, programınızda konuşturduğunuz bu insanlar hangi İslam'dan bahsediyorlar anlamış değilim.

Yoksa Kuran'ın dışında bizim bilmediğimiz bir İslam daha mı var?

Ne zaman gerçekleri korkmadan konuşabileceğimiz günlere geleceğiz?

Ne zaman bu yanlışlar bitecek?

Ne zaman doğruların hüküm sürdüğü bir dünyaya kavuşacağız?

Yaptığınız programlarda bu düşüncelere de yer verirseniz, biz izleyicilerinizi sevindirmiş olursunuz.

İyi günler, iyi çalışmalar.

Sefa. Koral, 26.5.2002

X

Sayın Hocam,

Siz benim söyleyemediklerimi de söylemişsiniz.

Verdiğiniz örneklerle yazınız Anahtarı kıran bir balta olmuş.

Sizi kutluyorum.
Sevgiler
Sefa, 27.05.2009
X

**EMRE KONGAR'A
AYDIN, GERÇEKLERİ SÖYLER**

Sayın Emre Kongar,
11.9.2006

Saygılar, sevgiler...

Bilimsel niteliğinizden ötürü size derin saygım var. Ancak İslam söz konusu olunca, gerçekleri söylemekten çekinmeniz nedeniyle size olan saygım, sevgim bocalar...

Aşağıda genç bir arkadaşın sizinle ilgili bir yazısı var. Bu yazınızda kutlandığınız şu cümleler gerçek saygısı içinde olanları yaralar. İki satır yazınız içinde düzeltilmesi gereken çok konu var.

Örneğin şöyle dernektesiniz: **“İslam dini, semavi dinlerin sonuncusu olarak her zaman saygıdeğer ve çağdaş bir inanç sistemi biçiminde varlığını sürdürecektir, ürünlerini verecektir.”**

Bir kere İslam dini; son din değildir, İbrahim dinine bir dönüştür.

Kaldı ki İslamiyet'ten sonra da yüzlerce din gelmiştir; ne var ki bunlar, mevcut dinlerin etkisi ile ve bir de **“Ya imana geleceksin, ya öteceksin!”** demedikleri için güçlenememiştir. (Bkz. Dünya Dinleri Sözlüğü. J. A. Hammerton - Mee Arthur. Çeviri: Arıcan Uysal - Anaca Uysal. Nokta Kitap, 1. Baskı. Nisan 2008) Bu kitapta İslamiyet'ten sonraki dinleri göreceksiniz...)

Aşağıdaki kurallarını sıraladığım bir inanç sistemine nasıl olur da **“...Çağdaş bir inanç sistemi...”** diyebiliriz?

“Köleliği - cariyeliği olumlayan, kadına dayak atılmasını hoş gören, dörde kadar almaya cevaz veren, koşullar oluştuğunda Hülle yapılır deyen, hırsızın elini kesen, devlete karşı ağır suç işleyenin elini ayağını çapraz kesen, zina yapan evlileri taşlayarak öldüren (Recm), bekarlara ise yüz kırbaç vuran, dininden dönenin katlini vacip gören, İslam olmayan ülkeleri

darül harp gören ve bunlarla dost olmayı yasaklayan” ki bu çağımızın, ahlak, mantık, hukuk kurallarına aykırılık saymakla bitmez.

Genç yazarımız; aşağıda yazısında, ahlak, mantık, hukuk kurallarına aykırı ayetlerden birkaç örnek vermiştir. Bakalım Sayın Hocamız bunlara ne diyecektir?

Hele son tümceniz düşünmeye değer. Merak ediyorum bu İslam dininin ürünleri nelerdir? İlimde mi, fende mi, teknikte-mi, sinemada mı, sporda mı, buluşta mı?.. Kaldı ki yazının ikinci bölümünde “niçin geri kaldık?” sorusu ile siz de bu gerçeklere yüzeysel de olsa değinmektesiniz...

Ülkemiz; bu gün laiklik ile irtica arasında çıkmaza düşmüşse, bunun sorumlusu, sizler gibi gerçekleri ters yüz eden Kemalist aydınlardır. Sizlere Kemalist Müslümanlar da diyebiliriz ki; başat özelliğiniz İslam dini ile laikliği bağdaştırmaya çalışmaktır.

Kemalist Müslümanlar; ne Türklerin önderi Atatürk’ü, ne de Arapların önderi Muhammed’i anlamıştır. Bu ikisi arasında yüz seksen derecelik bir zıtlık vardır. Bilimsel niteliği olan bir aydın bu ikiliyi bir arada kabul edemez.

Bu iki önder arasındaki zıtlığı anlamadıkları içindir ki demokrasi adı altında iktidarı, altın tepsi içinde, şeriat özlemi ile yanıp tutuşanlara sunmuşlardır ve şimdi de işin içinden nasıl çıkacaklarını araştırmaktadırlar.

Zaman, aydınlık düşüncelilerle ülkemiz aleyhine işlemektedir. Genel Kurmayımız bu gerçeği şu yargısı ile dile getirmiştir. “Bölücülük ve irtica en büyük ve en yakın tehlikedir!” Yaklaşmakta olan tehlikeyi önlemek için hiç olmazsa aydınların doğru olanı ve gerçekleri söylemesi gerekir.

Tarih, doğruları, gerçekleri söyleyenlere yardım edecektir; söylemeyenleri ise tarih sahnesinden silecektir.

Sizin, toplumumuz üzerinde büyük bir etkinliğiniz var. Gerçek dışı en küçük bir açıklamanız sizin bilimsel niteliğinizi ve bizi yaralar.

Siz bilimsel kişiliğinize sahip çıkmazsanız kim sahip çıkar?..

Bizler de gerçekleri söylemezsek kim söyler?...

Saygılarımla,

Av. Hayri Balta, 11.9.2006

+

İNSAN, DEĞİŞİME İNANANDIR

Emre KONGAR “Kültür Üzerine” adlı eserinde İslam dini üzerine şunları söylemektedir:

“İslam dini, semavi dinlerin sonuncusu olarak her zaman saygıdeğer ve çağdaş bir inanç sistemi biçiminde varlığını sürdürecektir, ürünlerini verecektir.”
(Emre KONGAR “Kültür Üzerine” Çağdaş Yayınları, 1984. 2. B s.152)

Herhalde şu ayetler Sayın Kongar’a göre saygıdeğer ve çağdaş görünüyor;

Bakara 191- Onları nerede yakalarsanız öldürün ve sizi çıkardıkları yerden onları çıkarın. O fitne, öldürmeden daha şiddetlidir. Yalnız Mescid-i Haram yanında onlar sizinle savaşmadıkça siz de onlarla savaşmayın. Fakat sizi öldürmeye kalkışılırsa, hemen onları öldürün. Kâfirlerin cezası böyledir.

Nisa 34- Erkekler, kadın üzerine idareci ve hâkimdirler. Çünkü Allah birini (cihat, imamet, miras gibi işlerde) diğerinden üstün yaratmıştır. Bir de erkekler mallarından (aile fertlerine) harcamaktadırlar. İyi kadınlar, itaatkâr olanlar ve Allah’ın korunmasını emrettiği şeyleri kocalarının bulunmadığı zamanlarda da koruyanlardır. Fenalık ve geçimsizliklerinden korktuğunuz kadınlara gelince: Önce kendilerine öğüt verin, yataklarından ayrılın. Bunlar da fayda vermezse dövün. Eğer size itaat ederlerse kendilerini incitmeye başka bir bahane aramayın. Çünkü Allah çok yücedir, çok büyüktür.

Nisa 89- Onlar, küfür işledikleri gibi, sizin de küfür işleyip kendileriyle bir olmanızı arzu ettiler. Onun için, onlar Allah yolunda hicret edinceye kadar içlerinden dost edinmeyin. Eğer bundan yüz çevirirlerse onları yakalayın ve bulduğunuz yerde öldürün; Onlardan ne bir dost, ne de bir yardımcı edinmeyin.

Nisa 91- Diğer birtakım kimseleri de bulacaksınız ki; hem sizden emin olmak, hem de kavimlerinden

emin olmak isterler. Fitne için her davet olunuşlarında onun içine baş aşağı dalarlar. Eğer bunlar sizden çekinmezlerse, kendilerini bulduğunuz yerde yakalayın ve öldürün. İşte bunlar aleyhinde size açık bir ferman verdik.

Maide 38- Hırsızlık eden erkek ve kadının, yaptıklarına karşılık Allah'tan bir ceza olarak ellerini kesin. Allah daima üstündür, hikmet sahibidir.

Maide 51- Ey iman edenler! Yahudileri ve Hıristiyanları dost edinmeyin. Onlar birbirlerinin dostudurlar. Sizden kim onları dost edinirse, şüphesiz o onlardan olur. Şüphesiz Allah, zalim kavmi doğru yola iletmez

Tövbe 5- Şu haram aylar bir çıktı mı artık o müşrikleri nerede bulursanız öldürün, yakalayın, hapsedin ve bütün geçit başlarını tutun. Eğer tövbe ederler ve namaz kılıp zekâtı verilerse onları serbest bırakın. Muhakkak ki, Allah çok bağışlayandır, çok merhamet edendir.

Nahl 75- Allah, hiçbir şeye gücü yetmeyen, başkasının malı olmuş bir köle ile kendisine güzel bir rızık verilen ve o rızıkdan gizli ve açık olarak harcayan hür bir insanı misal verdi. Hiç bunlar eşit olur mu? Bütün hamd Allah'a mahsustur. Doğrusu insanların çoğu bilmezler.

Sayın Kongar'ın bu ayetlerden habersiz olması olası değildir. Kendisi Türkiye'nin yetiştirdiği en büyük sosyologlarından biridir. Çok güzel tespitleri bulunmaktadır.

Bakın Sayın Kongar aynı eserinde bu sefer de şu tespitlerde bulunmaktadır:

“...İşaret etmek istediğim nokta, Türkiye'nin kurtuluşunu İslam'da görenlerin önce, niçin İslam topluluklarının geri kalmış olduklarına ilişkin akılcı ve bilimsel açıklamalar getirmek zorunda olduklarıdır. Hem en ileri, hem en güzel, en geliştirici dine sahip olacaksınız, hem din toplumsal ilerlemenin bir nedeni olacak, hem de geri kalacaksınız. Bakın bu durumu açıklamak insanı nerelere götürüyor:

Din elden gittiği için geri kaldık savı. Bu savı ileri sürenler, (dikkat edin!) dinin elden gitmesinin nedenlerini açıklamak zorundadırlar: En güzel, en ileri olan din, yani Müslümanlık hangi nedenlerle güzsüzleşmiştir? Güçsüzleşmeye neden karşı koyamamıştır? Elden giden dinin yerine ne gelmiştir?

Yerine gelen şey, neden gerileme nedeni olmuştur? Müslümanlığın yerine gelen şey, ahlaksızlık ve zındıklık ise, kendisini ahlaksızlık ve zındıklığa karşı koruyamayan bir din, ne denli geçerlidir? Dinin asıl görevi ahlaki ve Allah korkusunu yerleştirmek değil midir?” (Emre KONGAR “Kültür Üzerine” Çağdaş Yayınları, 1984. 2. B s.154)

Biz sadece Müslümanları değil tüm dünyanın barışçıl bir ortamda kardeşçe yaşamasından yanayız. Yalnız bu barış için savaşım gerekmektedir. Barış için savaşa evet dememiz, geleceği böylece güvence altına almamız gerekmektedir. Oysa İslam dünyasının böyle bir kaygısı yoktur. İslam dünyası değişime şiddetle karşı çıktığı için her zaman bir anarşi ortamında birbirlerini yok etmektedirler. Yalana hayır demeyen hiç kimse bu anarşiden kendini ve toplumu kurtaramaz.

Din olgusu soyut bir kavramdır. Din insanımsının düşüncesizliğidir. Bu düşüncesizliği, dini yok etmekle değil, bilimle-düşünceyle-düşünmeyle çözebiliriz. (Toplumsal gelişmenin evrimsel sürece bağlı oluşu, düşünsel gelişimi de bir sürece tabi kılmaktadır.)

Sayın Kongar biraz daha öz verili ve tutarlı olsaydı (arada kalmasaydı) aydınlığa daha büyük katkılarda bulunabilirdi.

Ahmet Taner KIŞLALI ve Bahriye ÜÇÖK gibi “dini çağdaşlaştırma” veya “birilerine yaranma” politikası içerisinde olanlar ne aydınlığa bir fayda sağlayabilir ne de aydın sıfatı kazanabilirler.

Din değişimi kapısından içeri sokmaz. Değişim her zaman dinsizlik olarak görülmüştür. Değişim sömürünün, yalanın zehridir. İnsanımsı dine inanırken, insan değişime inanmalıdır. Değişim yoksa evren de yoktur.

Değişim devletleri de kapsmalıdır. Değişim geçirmeyen bir devlet devletsizleşmiş demektir. Örneğin Osmanlı bir din devletsizliği idi. Devlet asla din ile bir araya getirilemez. Din içeren bütün devletler, devletsizliği yani eşitsizliği-düzensizliği-karmaşayı-anarşiyi beraberinde taşır.

Bir toprak parçası üzerinde hüküm kurmakla devlet olunmaz. Devlet birey için vardır, toplum için vardır. Devlet toplumdaki tüm bireylere eşit haklar tanımalıdır. Bunu tanıması için bireycilerin oluşturduğu topluluklar, bireylerin

oluşturduğu topluma dönüşmelidir. Bu toplum-bireyler değişimi her zaman içerisinde taşınmalı ve yaşatmalıdır.

Osmanlı devletsizliği milyonlarca bireyinin-sürünün emeğiyle parazitleşmiş, değişimi içinde barındıramadığı için de yok olmuştur. Din'in yaşam alanı da bu devletsizliklerin yıkılması-kurulması aşamalarındaki karmaşa ortamıdır. Devletsizlikle din iç içedir. Devletsizlik dini, din devletsizliği yaşatmaktadır.

Değişim insanoğlunun inanacağı tek şeydir. Değişimler her zaman belirli kurallarla gerçekleşir. İnsan da bu kuralları bilim ile açığa çıkarmalıdır. Doğru değişimle birlikte tektir. Zaman-mekan içerisinde bu değişim gerçekleşir. İnsan değişimi iyi kavramalı ve kurallarını belirleyerek devletleşmelidir-düzenleşmelidir.

Tansel Semir,

X

S. Ü.'e

20 Ağustos 2000

Önce içten saygılarımı sunuyorum.

Göndermiş olduğunuz, İngilizce 8 sayfa dışında, 32 yaprak (yazılı olarak 50 sayfa) makaleleriniz ile iki sayfalık güzel mektubunuzu aldım. Aldığım gün bir solukta; hepsini, sindire sindire, okudum.

İçtenlikle söylüyorum: İşlediğiniz konular benim ilgi alanıma giren konular.. Ancak bu konuda bilgilerim yetersiz. Yazılarınızı okuyunca ufukum açıldı. İdealizmin çürük temeller üzerine dayandığını biliyordum. "İdealizm, insanlığın en büyük düşmanıdır; görüldüğü yerde çürütülmelidir." diyordum. Yazılarınızı okuyunca bu inancım perçinlendi..

Bu inancımı yaşamıma da uyguluyordum. Bu nedenle toplumdan dışlandım, suçlu kişilerce suçlandım. Aşağılık kişilerce aşağılandım. Benim bildiğimi, bilmeyenler, benim gördüğümü görmeyenler, tarafından kovuldum. Düşüncelerim yüzünden çekmediğim kalmadı. Ne var ki: "Yıkılmadım, ayaktaım!" (Mahzun Kırmızıgül'ün bir şarkısından). Hala da, ruhçu (idealist) düşünce ile savaşmaktayım. Elbette siz, bu ruhçu (idealist) düşünce demekle tek tanrılı dinlerin insanlığa dayattığı şeriat düşüncesini de anlatmak istediğimi anlamışsınızdır..

Tek tanrılı dinlere dayanan “şeriat” inancının insanlığa en büyük zararı: “İnsan aklını” dumura uğratmasıdır. Aklın işlevini, “Tanrı kelamı” diye dayattıkları kitapları okuyup incelemeye ve yaşamda uygulamaya güdülemesidir. Kötü olan, bu düşünceye kapılan insanın, yaratıcılığını yitirmesidir.

Batı ise: “akılcı-bilimci-eleştirel” düşünceye Rönesans ve reform yaparak ulaşmıştır. Uzayda üs kurmuştur. Bilgisayarı insanlığın yararına sunmuştur. Genetiğin şifresini çözmüştür... Doğu dünyası ise Rönesans ve reform yaşamamıştır. Bu nedenle de Batı ile kıyaslanmasına olanak yoktur..

Batı uygarlığı bu gelişmeler üzerine kurulmuştur. Ne var ki bizimkiler batı emperyalizmi ile batı uygarlığını birbirine karıştırdıklarından, batı kültürüne alternatif olarak doğu kültürüne sarılmışlardır. Batı uygarlığına sırtlarını dönmüşlerdir. Tıpkı Fazilet ve Milliyetçi Hareket partisi gibi...

Ne var ki: Ümmetçilerle, Kavmiyetçiler bile bizimkiler kadar katı değillerdir. Buna karşın, gelecekte, bunlarla ittifak yapabilecekleri kuşkusuna bile kapılmaktayım..

Kendilerine de söylediğim gibi batı uygarlığı karşısında büyük bir aşağılık duygusuna kapıldıkları için batıdan esen hukuksal dayatmalardan rahatsız olmaktadırlar. Avrupa Birliği, bizi kendi aralarına almak için: **“İşkenceye son verin, yargısız infazlar olmasın. Yaşam Ölçüsünü yükseltiniz. Uyuşturucu ticaretine engel olunuz. Mafyanın üzerine gidiniz. Yolsuzluklara, hayali ihracatçılara yol vermeyiniz. Hukuka uygunluk sağlayınız ve de demokrasi kurallarını eksiksiz uygulayınız...”** deyince; bizimkiler, küplere biniyorlar. Öyle ki bu düşünceyi destekleyen yazarlarının: Örneğin; Şükrü Günbulut’un, Baskın Oran’ın yazılarını bile kestiler... Bunları ve bunlar gibi düşünce ve görüş sahibi olanları, tam anlamı ile küstürdüler..

Duyarlı aydınlar: Arsızlığa, işkenceye, yolsuzluğa, tepki göstererek gücünü artırmak üzere batı ile dayanışmak isteyince Batıcı oluyor. Bağımsızlıktan ödün vermiş oluyor... Bu nasıl anlayış bir türlü aklım almıyor. Ulusumun; işçisi, memuru, öğrencisi hak arama mitinglerinde cop yiyecek, karakollarda tecavüze uğrayacak, işkence tezgâhlarında ölecek. Yargısız infazlarda kim vurdu ya gidecek, bundan

rahatsız olarak: “Bu ülkenin yurttaşı olmaktan derin bir utanç duydum.” diyenlere de: “Utaniyorsanız defolun!” diyeceksin. Adama sormazlar mı: “Kuzum sen kimden yanaşın? İşkence yapandan mı, işkence görenden mi? “...

Tam bir MHP sürümü. Onlar da solcu aydınlara: “Ya sev, ya da çek git!” diyorlardı. Yani biz: Cop yiyeceğiz, tecavüze uğrayacağız, işkence göreceğiz, öleceğiz ve de yargısız infazlara kurban gideceğiz; sonra da: “Biz, bize yapılan bu hukuk dışı işlemlere razıyız. Cop yiyoruz, tecavüze uğruyoruz, işkence görüyoruz, ölüyoruz; ama biç olmazsa bağımsızız!” deyeceğiz. Olur mu bu? Dünyanın hangi milleti bu kadar çaptan düşer? Böylesine bir görüş insanlık onuru ile akılcılık ile ne oranda bağdaşır?

Ne var ki bu konuda batıya hak vererek düşüncelerini açıklayan her aydın bizimkilerce dışlanıyor. Dışlananların başında: İlhan Arsel, Turan Dursun, Faik Bulut, Erdoğan Aydın, Şükrü Günbulut, Baskın Oran ve diğerleri gelmektedir. Bu aydınlamacılarımız: “Doğu halklarını aşağı görüyorlarmış da... Batı merkezli, batı hayranı imişler de... Muhammed'in en büyük devrimci olduğunu göremiyorlarmış da...”

Ne var ki bu aydınlatmacıları topluma tanıtan, yazılarını yayınlayan, ilk yayıncılar da kendileri...

Bu düşüşe, bu dönüşe, bir anlam veremiyorum. Şimdi, Aydınlatmacıları susturan, Devleti destekleyen tek parti kendileri... Böyle giderse: Aydınlatmacıların, bu devletten yarar görmeyip de zarar görenlerin nefret edeceği tek parti olacaktır.

Bu düşüncelerimi, “HARUN YAHYA'NIN ÇELİŞKİLERİ” başlıklı yazınızın 6. sayfasındaki 8. notunuza açıklık getirmek üzere açıklıyorum. Diyorsunuz ki: (5 yıllık yazarları olduğum halde, benim dünya görüşümü içeren makalemi Bilim ve Ütopya dergisi, anlayamadığım nedenlerle, basmadı. Bu nedenle Bilim ve Ütopyaca yazı göndermeyi kestim.)

Bilim ve Ütopya dergisini okuyorum. Batıda yetişen filozoflara karşı doğu'dan filozof çıkarmaya çabalıyorlar. Ne var ki doğudan; batıdaki gibi, halk için, özgürlük için ölümü göze alan bir tane olsun aydın çıkaramıyorlar. Ölenler olmuş; ama din için...

Bir Ömer Hayyam var: Materyalist eğilimli...

Matameetikiçi... Onun da bütün söylemleri din kaynaklı tasavvufu içermektedir...

Yazılarınızı kesmenize gelince, kesmeniz yerinde bir davranış olmuş. Yazılarını kesen yalnız siz değilsiniz. Sizin gibi yazıları kesilen daha niceleri var.

Bizimkiler bu davranışları ile: Yeşilçam'da Osmanlıyı yüceltmek için: Karaoğlan, Karamurat, Malkaçoğlu, Tarkan filmleri çevirenler gibi gülünç duruma düşüyorlar...

Bu filmlerde rol akın esas oğlanlar bir vuruşta 10 kişiyi yere seriyor... Bir okla üç kişiyi deliyor... Böylece, sözde Osmanlıyı, dolayısıyla Türk'ü yüceltmeye çalışıyorlar.

Osmanlı'nın gelmiş geçmiş en büyük Türk düşmanı olduğunu bile bilmiyorlar. Seyirciler arasında hiç mi aklı başında adam yok? "Osmanlı bu kadar güçlü imiş de niçin yıkılmış?" diye düşünmeyecekler mi?

Peki, Şark'ta, dedikleri gibi, uygarlık varmış da niçin Batıya el açar duruma gelmişler? Bir tırnak keseceği olsun icat eden biri niçin çıkmamış diye düşünen olmayacak mı?

Nasıl ki Ruslar, batan denizaltılarını kurtarmak için batıdan yardım istemeyi kendilerine yakıştıramayarak denizaltılarının batmasına ve askerlerinin ölmesine neden olmuşlarsa; bizimkiler de, batı düşmanlığı saplantısı nedeniyle, Türkiye'nin batı dünyasından koparak; doğunun karanlığına, miskinliğine, gömülüp gitmesine neden olacaklardır...

Batı ile işbirliği yaparak halkımızı hukuk dışı uygulamadan kurtarmak, bağımsızlıktan ödün vermek anlamına gelmez. Batılı aydınlarla, sosyalistlerle, komünistlerle işbirliği yapılmadan da sosyal demokrasiye-sosyalizme geçilmez.

Unutmayalım ki başı derde düşen; sağcı solcu, ilerici gerici Batıya sığınmaktadır... Doğu'ya sığınan bir kişi bile gösteremezsiniz...

Batıya sırt döndüğünde: Demokrasiden, laiklikten, kalkınmadan, insan haklarından, kadın haklarından, akılcı bilimci, evrimci, devrimci düşünceden eser kalmaz. Ama gel sen bunu bizimkilere anlat. Anında batı merkezli, batı hayranı... Giderek vatan haini bile olabilirsin...

Mektubunuzda: "Ayrıca, ADD'nin kurucusu olduğunu biliyorum; ama ADD'nin hali ortada" diyorsunuz ki, çok

haklısınız. Bizim kurduğumuz ADD, devlete ve millete karşı kurulmuştu. Bu sözleri bana bizzat kurucu başkanımız Muammer Aksoy söylemişti. Çünkü devletin radyolarında ve milletin okullarında Atatürk'ün uydurma "Son Mesajı" okunuyor ve okutuluyordu. Şeriatçıların kurduğu parti iktidarı zorluyordu. Tarikat, cemaat mensupları devlete sızmıştı.

Devlete ve millete karşı kurulan bu Dernek şimdi, sizin de belirttiğiniz gibi, devlet güdümünde bir dernek oldu. O Devlet ki Susurlukçu idi. Ülkücüleri, Çatlı, Yeşil gibileri halkçı aydınlarımıza karşı kullanmıştı...

Ordu'muza gelince: Sosyalizmi kendi bünyesinde bütün verileri ile uygulamakta; halk da; kendileri gibi kamunun koruması altında yaşamak isteyince, yıkıcı sayılmakta... Kaldı ki Ordumuz, Aselsan, Oyak gibi sermaye kuruluşlarını işletmektedir; yani, emperyalizme ve kapitalizme göbekten bağlıdır. En büyük düşmanları da bizimkilerdir.. Ve siyaset arenasında sermayeye (Halkı figüran olarak gören Atatürkçülere) şirin görünmek için, ilk fırsatta, ilk kurban edecekleri de bizimkiler olacaktır.

28 Şubatçı kimi emekli paşalarımız da hayali ihracatçı ve Mafya bağlantılı şirketlere kapılanmıştı... Bu paşalardan biri de işkenceci suçlamalarına karşı, yanıt bile verememişti... Bizimkiler de bunlara umut bağlamıştı... Hem devrimciyiz diyorlar, hem de bunların arkasına düşüyorlar. Bunlarla devrim mi olur?

Devrim, Aydınlatmacıların aydınlattığı halkla olur.. Bu Aydınlatmacılara; kavmiyetçiler, ümmetçiler ve donmuş kafalı Atatürkçüler zaten yazdırmıyor, yazdırmaz da... Bunlara; Devrimciler, ilericiler, sosyalistler de yazdırmazsa ne olur?-

Gelelim ADD konusuna: ADD konusunda zaman zaman ne yapmalı diye ben de düşünüyorum. Çünkü Devlete bağımlı ve devlet güdümündeki hiç bir örgüt Atatürk'ün; akılcı, bilimci, devrimci, evrimci düşüncelerini halka anlatamaz.

Devletimiz Atatürkçüdür ama bu ilkelerine (ki Atatürkçülük demek bu ilkeleri benimsemek, yaşama geçirmek demektir) karşıdır.. Bu nedenlerle Atatürkçü Devletimiz: Atatürk'ün; materyalist, devrimci, evrimci, laik düşüncelerini yaşama

geçiremez... Çünkü Atatürkçü Devletimiz, Atatürk'ün: "Yurtta barış, dünyada barış" ilkesine ters düşmüş olup Adriyatik denizinden Çin şeddine değin olan yerlerde gözü vardır. Kendisine yoksullardan oluşan şeriatçı asker gerektir... Şehitlik mertebesi kazanarak cennete gideceğini sanan "fetihçi" asker...

İşte bu nedenlerle, gerçek bir Atatürkçü olarak (ha benim Atatürkçülüğüm ve aydın bir kişi oluşum yargı karan ile sabittir), gerçekten bir Atatürkçü özlemi ile yaşamaktayım. Ne var ki buna benim sağlık durumum yeterli, değildir. Atatürk'ün; akılcı, bilimci, maddeci, devrimci, evrimci, laik ve sosyal düşüncelerini sahiplenerek yaşama geçirecek kişiler çok azdır... Bir tek umudum; devrimci, evrimci, laik yurtseverlerin bir araya gelerek savaşıma girip Türk ulusunu iki liderin (Atatürk-Muhammed) arkasına düşmekten kurtarmaktır. Çünkü: "Bir hizmetçi iki efendiye hizmet edemez" (İncil). Kaldı ki yurdumuzdaki çekişmenin kaynağı da budur...

Benim çevremdeki aydınlar, Atatürkçü savaşıma vermekte iseler de çok az olup dağınıktırlar...

İsteğiniz üzerine Abit Dursun'la görüştüm. Bilginiz olsun... Şimdilik bu kadar yazabildim. "Haberleşmeyi ve iletişimi mutlaka sürdürelim."

Beğeni ve saygılarımla...

Av. Hayri BALTA, 20.8.2000

x

Sayın Abdi İpekçi,
Milliyet Gazetesi Başyazarı
İstanbul
2 Haziran 1971

İlerden beri Gazeteniz okuyucusu ve hatta Milliyet Kültür Kulübü üyesiyim.

Her konuda kitaplara karşı büyük bir ilgim vardır. Bu yüzden 1961 Anayasası'nın tanıdığı özgürlük içinde özenle küçük bir kitaplık kurdum.

Günlerden beri, özellikle, Gazetenizin ele aldığı yasak kitaplar konusu yüzünden büyük bir huzursuzluk içindeyim.

Yurdumuzdaki bütün kitapsever aydınların da aynı huzursuzluk için bulduklarını söylemeye bilmem lüzum var mı?

Şahsen yasalarımıza karşı gelecek tipte insan değilim. Kitaplığımızda bulunan kitaplardan hangisinin yasaklanmış hangisinin yasaklanmamış olduğunu bilmediğim gibi davalı kitaplardan hangisinin beraat edip hangisinin etmediğini de bilmiyorum.

Bu konuda nasıl davranacağımız yetkili merciler tarafından da açıkça bildirilmediği için ne yapacağımı şaşırılmış durumdayım. Yanlış bir uygulamaya kurban gideceğim korkusu ile günlerim zehir olmaktadır.

Neyin suç, neyin suç olmadığını bilmemek çok üzüntü verici bir olaymış meğer.

Dileğim Gazetenizin yetkililer nezdinde teşebbüse geçerek bu konuyu aydınlığa kavuşturması ve biz okuyuculara bilgi vermesidir.

Saygılarımla,

Hayri Balta, **2 Haziran 1971**

X

Sayın

Aydın Doğan,

28.7.1990

Önce saygı, sevgi diyorum.

Bu mektubu başta Aydın Doğan olmak üzere, Sayın Doğan Heper'e, Sayın Altan Öymen'e, Sayın İlhami Soysal'a ve Sayın Çetin Altan'a yazdığımı öncelikle belirtiyorum.

Çetin Altan'ın Milliyet'e yazmasını sevinçle karşılıyorum. İsterdim ki "Çetin Altan, Milliyet'e yazdı" şeklinde değil de "Çetin Altan Milliyet'te" diye sevinçli bir haber verileydi.

Şu nedenle ya da bu nedenle Çetin Altan uzun süreden beri günlük yazı yazma olanağından yoksun bırakılmıştır. Çetin Altan, hangi görüşü benimserse benimsesin, kimi tutarsa tutsun, yazılarını okutan bir yazardır.

Çetin Altan'ın günlük bir gazetede günlük yazamamış olması, Türkiye için olduğu kadar dünya için de büyük bir kayıptır.

Bu kaybın önlenmesi görevini şu an Milliyet gazetesinden

beklemekteyiz. Milliyet Gazetesinde Çetin Altan'a yer veriniz. Ona yazdırınız, düşüncelerini dile getirmesine vesile olunuz.

Bizlere kitap vereceğinize, diğer ikramiyeler vereceğinize, Çetin Altan'ı veriniz...

Bir okuyucunuz olarak sizden dileğim budur. Dilerim ilgilenirsiniz, dilerim değerlendirirsiniz. Çünkü dediğim gibi başta yurdumuz olmak üzere dünyamız Çetin Altan'ın yazması ile dar görüşlülükten kurtulacaktır.

Saygı ve sevgimi yineleyerek sevinçli haberi bekliyoruz.

Av. Hayri Balta, **28.7.1990**

X

Sayın Hüsamettin Bozok,

4.12.1971

Ankara'ya yerleştiğimden beri göndermiş olduğun dergileri alıyorum. Fakat üzümlere belirteyim ki, okuma fırsatı bulamıyorum.

İçinde bulunduğum koşullarda; iş, okul durumum Dergiyi gerektiği şekilde okumamama olanak vermiyor. Bir boş zaman bulur da okurum diye geldiği gibi birikti kaldı hepsi.

Ankara'ya yerleşme çabamda biraz da maddî güçlük çekiyorum. Bütçem çok sınırlıdır. Bu bakımdan abonemi yenilemeyecek durumu ile karşı karşıyayım. Bundan çok üzüntü duymama rağmen abone kaydımın yenilenmemesini rica ediyorum.

İlişikte abone farkını karşılamak üzere bir on lira sunuyorum. Abone farkını kapayacağı kanısındayım. Eğer başka durum varsa, yani abone farkını kapatamıyorsa gönderdiğim on lira, bildirirseniz memnuniyetle kalanını öderim.

Hayatımızı kazanmaktan hayatımızı yaşamaya fırsat bulamadık.

Size yolunuzda başarılar dilerim. 4.12.1971

Saygılarımla,

Hayri Balta

X

İSLAMDA KADIN ERKEK EŞİT Mİ?

İslam'da kadın-erkek eşitliği var deniliyor ya, ben pek

inanmıyorum. Nasıl inanayım ki? Diyanet İşleri Bakanlığı, halktan gelen soruları “Günümüz Meseleleri Üzerine Fetvalar” adlı bir kitapta toplamış. Kitapta bir soru var; “Oruçlu bir kadın yemeğin tuzuna bakabilir mi?” diye. Yanıt da şöyle:

“Oruçlu bir kadın yemeğin tuzuna bakamaz. Fakat kocası huysuzsa, yutmaksızın yemeğin tadına ve tuzuna bakabilir.”
Şimdi bu ne demek?

Normal olarak ne kadın, ne de erkek oruçluysen bir şey yiyemez, içemez, yemek yapıyor olsa bile tadına bakamaz, öyle değil mi? Öyleyse neden kadına ayrıcalık tanıyoruz? Demek ki şöyle düşünülüyor: Evli bir kadının görevi kocasına hizmet etmek, ona yemek yapmak. Ve bu yemeği lezzetli yapması da gerekir. Yoksa, yoksa, kocasına iyi hizmet etmemiş olur ki, bu durumda o koca, o kadını dövebilir.

Bu, onun hakkıdır. O yüzden eğer kadın yemeğin tuzunu koyup koymadığının farkında değilse veya yeteri kadar koyduğundan emin değilse, dayak yememek için, kocasına olan görevini tam anlamıyla yerine getirebilmesi için yemeğin tuzuna bakabilir...

Bu durumda kadın-erkek eşittir diyebilir misiniz? Ne demek efendim, yemek tuzsuz olmuşsa, tuzsuzsa üzerine tuz eklenir, olur biter denmiyor da, kadına dayak yememesi için öneri getiriliyor. Koca her şeyin üstünde görülüyor demek ki. Ya o kadın, tuzuna bakarken elinde olmadan yutarsa. Orucu bozulacak ve yerine kaza orucu tutması gerekecek bu durumda. İyi de, yemek tuzsuz diye kadına kızan adamın orucu neden bozulmuş sayılmıyor? Neden o adam, bu yüzden kaza orucu tutmuyor? Öyleyse, İslam’da kadın-erkek eşittir, İslam kadına her hakkı tanımıştır demeyin.

Aklıma bir de şu soru geliyor: Oruçlu bir erkek aççı, yemeğin tuzuna bakarsa ne olur? Müşterileri huysuzsa, o da yutmaksızın tadına bakabilir mi?

SEDA KAYA GÜLER, Sabah. 9.1.1997

X

Sayın Seda Güler Hanım

Sabah Gazetesi Yazarı

15.1.1997

Önce saygılar, sevgiler sunar; yeni yılınızın başarılı ve verimli olması istemimi belirtirim.

9.1.1997 Sabah eki Melodide çıkan “İSLAM’DA KADIN ERKEK EŞİT Mİ?” başlıklı yazınız üzerine, size kaynak olması açısından “KAYGILARIM” başlıklı yazımı gönderiyorum.

Kaygılarım başlıklı yazıyı şeriatçı pop şarkıcılarının şeriatçı kadınlar için çalıp söyledikleri BACILAR adlı parçası ve Gazeteniz yazarlarından Yılmaz Karakoyunlu’nun “İslam’da Kadın ile Erkek Arasında Ayrım Yoktur” başlıklı yazısı üzerine yazmıştım. Siz, yazınızda İslam’da kadın ile erkek arasında eşitlik olmadığını vurguluyorsunuz; Yılmaz Karakoyunlu ise eşitlik olduğu kanısında...

Kaygılarım başlıklı yazımı Yılmaz Karakoyunlu’nun TBMM adresine gönderdiğim halde bu güne değin yanıt alamadım...

Siz, yazınızda, İslam’da kadın erkek arasında eşitlik olmadığını, hadislere ve içtihatlarla dayanarak örnekliyorsunuz. Ne var ki ılımlı ve ılımsız İslamcılar hadislerden ve içtihatlardan örnek gösterilince kolayca bu önermelerden sıyrılıyorlar ve hemen yanıt yapıyorlar: “Hadislerin çoğu uydurmadır... İchtihatların çoğu da beşeri yargılardır; itibar edilemez...” demektedirler.

İşte ben bu yadsımaları çürütmek için örneklerimi bir harfi bile değişmemiş dedikleri kutsal kitaplarından seçiyorum. İslam’da kadın ile erkek arasında eşitlik olmadığını Kuran ayetlerine dayanarak sergiliyorum...

Ne var ki bu yazımı gönderdiğim kişiler: “Yanıyorsun. Kuran’da böyle yazılmıyor!” ya da “Sen ters yorumluyorsun!” diye beni aydınlatıcı yazılar yazacaklarına taa Almanya’daki örgütlerinden Maide suresi 33. ayetinin Buhari’deki dayanağının fotokopisini göndererek beni ölümle tehdit ediyorlar. Yani Kuran’daki ayetleri sergileyince Allah ve Peygamberi ile uğramış oluyorsun.

Şimdi din adamları kadınların cenaze namazına katılıp katılmamalarını tartışıyorlar. Kadınlar cenaze namazı kılsalar ne olur, kılmazlar ne olur? Çünkü namaz kılmak, oruç tutmak, kurban kesmek, hac’ca gitmek İslamiyet’ten üç dört bin öncesi güneşe tapan toplulukların uyguladıkları bir

ritüeldir.

Namazı, orucu, kurbanı, hac'ca gitmeyi müşrikler de uygulardı.

Şimdi ise İslam Peygamberinin bunları miraçta Allah'la görüştüktan sonra getirdiğini halka kabul ettirmeye çalışıyorlar. Oysa böyle bir şey yoktur. Halka karşı geçeceği söylemiyor bütün aydınlık ve karanlık din adamları...

İlimli ve ilimsiz İslamcılar elbirliği ederek halkı aldatıyorlar ya da yanıftta yarışıyorlar ve uydurmada uyuşuyorlar. Hâlâ ve hâlâ insanları kulluğa özendiriyorlar.

Kul olan insan köle de olur...

İlimli İslamcılar bir Kuran Müslümanlığıdır tutturmuşlar. Kuran Müslümanlığında kölelik var, cariyelik var... Dörde kadar kadın almak var ve de alıp alıp boşamanın sınırı yok... Yani dördü geçmemek üzere al al boş... Hazreti Ali'nin oğlu Hasan böylece yüzden fazla kadın alıp alıp boşamıştır. Yani dördünü boşadıktan sonra bir dört daha alabilirsiniz... Ayrıca İslam'da kadını dövmek var. Kadını eve, çarşafa kapatmak da var... Hulle yapmak da var. Cin'e, şeytana inanmak var. Anasız babasız insan olacağına (Adem peygamber); babasız çocuk olacağına (İsa) inanmak var. Bütün bunlar ise bilimsel verilere aykırıdır...

İşte yazınız vesilesiyle bir parça söylemiş olduk. Yazdıklarımın gerçekliğini araştırabilirsiniz. Ne var ki bu görüşlerime yazılarınızda yer verirsiniz sizi ölümle tehdit edebilirler...

Saygılarımla,

Av. Hayri Balta, 15.1.1997

X

Sayın A.R.Ü.,

Ankara, 13.2.1998

Önce saygı ile sevgilerimi sunarım.

Ekli olarak sunduğum "MÜSLÜM GÜNDÜZ'E 4 YIL HAPİS DAHA" başlıklı gazete kupürü fotokopisinin Dilekçeler adlı klasördeki İBDA-C ve MÜSLÜM GÜNDÜZ bölümüne eklenmesini ve yine ekli İFADE TUTANAĞI'nın da yine aynı klasördeki dilekçelerin en altında bulunan TEHDİT dilekçesinin (DGM'ye verdiğim dilekçe) altına konulmasını,

Kaygılarım başlıklı üç sayfalık fotokopi yazılarımın ise Z. Hanım'a verilerek onun aracılığıyla ilgilenen bütün hanımlara duyurulmasını rica ediyorum.

KAYGILARIM adlı üç sayfalık yazımda Şeriat Nizamında kadınlarımız için konulan kuralları açıklıyorum. Bu kurallar yalnızca şeriatın kitabından alınmıştır. Diğer kaynaklardan (Hadislerden, İçma-i Ümmetten ve Kıyas-ı Fukaha'dan) almış olsa idim uydurma olduğu ileri sürülecekti. Aldığım kaynak ise şeriatın temel kitabı olup bir harfinin değişmedi, son din olup akılcı ve bilimsel olduğu ileri sürülen kitaptandır.

Kıyamete kadar geçerli olduğu ileri sürülen kurallar ki bunlar yalnızca kadınlarla ilgilidir. Kadınlar için konulan bu kuralları bu günkü hukukumuzda uygulanmamaktadır.

Hanımlarımızın dikkatini bir konuya daha çekeceğim: Devletin TRT'si ve diğer özel televizyonların ekrana çıkardığı dinci ve dinci olmayan politikası aydınlarımızla profesör antetli din adamlarının bu konulara hiç değinmemesi halkı kandırmaktan başka ne olabilir ki?..

Halkımızı bir de Yaşar Nuri Öztürk'e koşullandırıyorlar. Hanımlarımız sorsun Yaşar Nuri Öztürk'e Kuran Müslümanlığı deyip duruyor. Kuran Müslümanlığında kadına dayak var mı yok mu? Hülle konusuna neden bir kere olsun değinmiyor? Miras hukukunda ve Usul hukukunda kadınlar neden erkeğin yarısı olarak kabul ediliyor? Ya RECM konusunda ne deyecek? Recm yok da kırbaç var deyecek... Yüz kırbaç yeyen adamın canı çıkmaz mı? Ha taşla öldürülmüş ha kırbaçla...

İşte en aydın diye Türk kamu oyuna sunulan adamın Kur'an Müslümanlığı diye kamu oyuna empoze etmeye çalıştığı dünya görüşü... Türk halkı bu dünya görüşüne layık mı? Türk halkını böylesine bir dünya görüşüne layık görenlere ne demeliyiz?

Bir de bu günkü CUMHURİYET'te çıkan Ahmet Taner KİŞLALI'nın "İŞTE PAŞAM CUMHURİYET" başlıklı bir yazısını sunuyorum. Bu yazı askerlere hitap etmektedir ve yorum gerektirmemektedir...

Saygılarımla, Av. Hayrı BALTA, 13.2.1988

X

Sayın “Vatandaş”ım Refik Ceylan,
Ankara, 2.11.1996

“MAHKEMEDE REZALET” başlıklı 21 Ekim 1996 tarihli iki sayfalık genelgeni aldım. Başına gelenleri okuyunca üzüldüm. Katma Değer Vergisi “KDV”yi “KAZIK DAİMA VATANDAŞA” benzetmeniz beni bu acıklı olay içinde güldürdü.

Bu arada “MEMLEKETİMDEN ADALET MANZARALARI” adlı kitabınızın bitmesini dört gözle bekliyorum. Duyarlı gözlemlerinizden kaçmayan neler vardır kim bilir?...

“Tebliğat çıkmadan” dosya karara bağlanıyor diyorsunuz. Tebliğat Kanunu’nun 32. maddesinde şöyle bir hüküm var: “MADDE 32 - Tebliğ usulüne aykırı yapılmış olsa bile muhatabı tebliğe muttali olmuş ise muteber sayılır.” diye bir kural var. Acaba size bu maddeyi uygulamış olmasınlar .

“MAHKEMEDE REZALET” başlıklı genelge yazınızdan dolayı bir de hakkınızda TCK m. 159 gereğince “Adliyenin manevî şahsiyetini tahkir”den bir dâva daha açmasınlar... Bu tür konularda çok dikkatli olmak gerekir.

Bu arada dâvana bakan yargıçların; Yargıtay ve Yerel Mahkeme Yargıçlarının da adını sayarak “dava dosyasını karıştırmak zahmetine bile katlanmadan” karar verdiklerini söylüyorsun ki bu konuda da TCK m. 268’den hakkınızda dava açılabilir.

Şöyle yapsaydınız daha iyi olurdu. Yakındığınız yargıçlar hakkında Hâkimler ve Savcılar Yüksek Kurulu’na yakınmada bulunabilirdiniz bir dilekçeyle ve bu dilekçenizi de genelge olarak dostlara gönderebilirdiniz. Bu durumda yargıçların hakkınızda kişisel dava açma hakkı olmayacağı gibi Savcılarının da ceza davası açma yolu kapanmış olurdu.

Gelelim icra aşamasına. İcra aşamasında mal beyanında bulunarak emekli maaşından başka gelirinizin olmadığını belirtebilirdiniz. İşçi emekli maaşı alıyorsanız rızanız olmadıkça buna da haciz konamaz. (SSK m. 121)

Evlinizde haczedilmiş taşınır mallar için eşiniz “istihkak iddiasında bulunarak İcra Tetkik Mercinde İstihkak Davası açabilir. Ancak bunu fatura ve diğer belgeler yanında tanıkla da ispatlayabilir ve takdir yargıcındır.

Bilmiyorum bu mektubumla size yardımcı olabildim mi?

Başınıza gelenlere gerçekten üzüldüm.

Geçmiş olsun der, eşiniz hanımefendiye sabır ve size de mücadele azminizle sağlıklıca kalınız, derim...

Av. Hayri Balta, 2.11.1996

X

Sayın

Fatih ALTAYLI'nın Dikkatine,

Ankara, 4 Kasım1996

Hürriyet Gazetesi Yazarı ve TEKETEK Programcısı,

Önce saygı, sevgi diyerek başarı istemlerimi belirtiyorum.

3 Kasım1996 günü TEKE-TEK Programını inceledim.

Programın ana teması ise Atatürk'ü dine karşı olmayan biri olarak gösterme çabası idi. Öyle ki Kadiri Şeyhi Atatürk'ü: **"MELAMİ ŞEYHİNİN BAŞ HALİFESİ"** olarak göstermekten kendini alamadı.

Atatürk, laik bir devlet adamı idi. Bütün dinleri kişinin vicdanına hapsedmişti. Toplum yönetiminde dinlerin artık söz sahibi olamayacağını vurgulamıştı. İşte bütün dincileri kızdıran da budur. Çünkü her din kendi dininin diğer dinlerden üstün olduğunu ve gidilecek tek yolun kendi dinleri olduğunu ileri sürerler.

Örneğin İslam dini: **"İslam'dan başka dinlere rağbet edenler, tam bir sapıklık ve ziyan içindedirler."** (Diy.Çev. K. 3/83) der. Bu ise Anayasa'mızın birçok maddeleri yanında 14, 24, 42 ve 25. maddelerine aykırıdır.

Atatürk'ün dinciler tarafından sevilmemesinin nedeni bütün dinlere devlet karşısında eşitlik tanınması ve dinsel inançları kişinin vicdanına hapsedmesidir.

Bu tür programları hazırlarken size önerim İlhan Arsel'in, Turan Dursun'un, Erdoğan Aydın'ın, Faik Bulut'un, Arif Tekin'in okuyarak programa çıkmanızdır. Yalnız büyük din bilginleri (Mollalar) değil karşıt düşüncede olanları da yan yana oturtmanızdır. Bu takdirde "düşüncelerin çatışmasından gerçek ortaya çıkar".

Her ne kadar Prof. Dr. Yaşar Nuri Öztürk, "Diyanet Hürufa Satıyor" derse de; kendisi de, hurafeler satmaktan geri kalmıyor. Örneğin gözümüzün içine baka baka, ve sizin de gözünüzün içine baka baka, gerçeği söylemekten çekiniyor.

Sözde Ebu Cehil, ben Bilal-i Habeşi gibi bir köle ile eşit olamam demiş de, Allah köleliği kaldırmış da... Oysa adı geçen Profesör Kuran'ın 16.Nahl.75'te şöyle yazdığını bilmez mi? Diyanet Çevirisinden okuyalım: **“Allah, hiçbir şeye gücü yetmeyen ve başkasının malı olan bir köle ile, kendisine verdiğimiz güzel nimetlerden gizlice ve açıkça sarf eden kimseyi misal gösterir: HİÇ BUNLAR EŞİT OLUR MU? Övülmeye layık olan Allah'tır; fakat çoğu bilmezler.”**

Görüldüğü gibi adı geçen Profesörün kitabı **“HİÇ KÖLE İLE EFENDİ EŞİT OLUR MU?”** diyor...

Acaba İslam Peygamberinin kaç kölesi vardı? Öyle ki İslam peygamberinin köle ticareti yaptığını İslam kaynakları yazmaktadır. İslam Peygamberi köleliği, cariyeliği meşru bir kurum olarak gösterdiği içindir ki 50-60 yıl öncesine değin kölelik İslam ülkelerinde yasal bir kurumdu...

Prof. Y. N. Öztürk “Kuran'da kerrat cetveli olmadığı gibi demokrasi kavramı da yoktur” diyerek Kuran'da eksiklik olduğunu ileri sürüyor. Oysa Kuran'da:

“...kitapta biz hiçbir şeyi eksik bırakmadık” (K. 6/38) diyor.

Demokrasinin İslam'la çatışmadığını ileri sürüyor. Oysa Kuran'da: **“Allah'ın indirdiği ile hükmetmeyenler, işte onlar kâfirlerdir.”** diyor. (Bkz. K. 5/44, 45)

Sayın Profesörümüz kitaplarında: Hülle'ye, kısasa kısas kurumuna, kadının mirasta ve tanıklıkta erkeğinin yarısına eşit olduğuna, boşama hakkının erkeğe ait olduğuna, kadınların dövülebileceği konularına hiç değinmiyor. Kendi kitabına göre: **“Allah'a karşı yalan uydurarak zalimlerden” oluyor (K. 10/17, 39/60).**

Sayın Altaylı, dikkat ediniz. Bunların yalanlarına alet olmayınız...

Saygılarımla,

Av. Hayri Balta, 4 Kasım 1996

X

Sayın Şenay KALKAN,
RADİKAL Gazetesi Yazarı,
İSTANBUL

Ankara, 5.12.1996

3 Kasım1996 Pazar günlü İSLAMî GETTOLAR başlıklı röportajınızda Emine Şenliklioğlu'nun bir konuşması var. Söyle: **“Örneğin Müslümanların evine içki girmez, kumar oynanmaz, metres mümkün değildir. KADINI DÖVMEK, sokağa atmak olmaz...”**

Bu sıraladıklarım içinde “KADINI DÖVMEK YOKTUR” tümcesi dikkatimi çekti. Oysa Emine Şenliklioğlu'nun kitabında kadının dövülmesi emredilmiştir. Okuyalım:

“Allah'ın kimini kimine üstün kılmasından ötürü ve erkeklerin mallarından sarf etmelerinden dolayı erkekler kadınlar üzerine hakimdirler. İyi kadınlar, gönülden boyun eğenler ve Allah'ın korunmasını emrettiği, kocasının bulunmadığı zaman da koruyanlardır. Şerkeşlik etmelerinden endişelendiğiniz kadınlara öğüt verin, yataklarında onları yalnız bırakın, nihâyet onları dövün. Size itaat ediyorlarsa aleyhlerine yol aramayın. Doğrusu Allah Yücedir, Büyüktür.” (K. Nisa.4/34 Diy. Çev. 1974)

Ayet üzerinde kısa bir değerlendirme yapalım. Erkeklerin kadınlar üzerinde hâkim olmaları erkeğin malından-mülkünden kadınlar için sarf etmesi gerekçe olarak gösteriliyor. Oysa zaman değişmiş ve mallarından ve kazançlarından erkekten daha çok sarf eden kadınlar da vardır. Kadının iyisi erkeğine boyun eğenler oluyor. Oysa erkeğin de eşine boyun eğeceği durumlar vardır.

Burada üzerinde durmak istediğim Serkeşlik (dik başlılık) etmelerinden kuşkulanan kadın hakkında yaptırım uygulanmasıdır. Dünyanın hiç bir hukukunda hiç kimseye kuşku üzerine yaptırım uygulaması yoktur.

Sonra bu ayette kadınlar yatağında yalnız bırakılırsa; yani, cinsel doyumdan yoksun bırakılırsa salt cinsel doyum için erkeğin kaprislerine boyun eğer gibi bir yargı var. Kaldı ki öğüt vermekle de kadın aşağılanıyor. Bütün bunlara karşın kadın erkeğine boyun eğmezse, dik başlılığı (serkeşliği) terk etmezse erkeğin DÖVME hakkı Allah'ın emri olarak kadınların başında demoklesin kılıcı gibi sallanıp duruyor..

Sayın Şenay Kalkan, dincilerin her söylediklerine inanmayın. Bu konuda aydınlanmadan bunlarla röportaj

yapmayın. Ör İlhan Arsel'in, Turan Dursun'un, Erdoğan Aydın'ın, Faik Bulut'un, Arif Tekin'in kitaplarını okumadan...

Hele sor bakalım Emine Şenlikoğlu'na ne diyecek açıklamalarıma... Saygılarımla,

Av. Hayri BALTA, 5.12.1996

X

İSLAMDA KADIN ERKEK EŞİT Mİ?

İslam'da kadın-erkek eşitliği var deniliyor ya, beri pek inanmıyorum. Nasıl inanayım ki? Diyanet İşleri Bakanlığı, halktan gelen soruları "Günümüz Meseleleri Üzerine Fetvalar" adlı bir kitapta toplamış. Kitapta bir soru var; "Oruçlu bir kadın yemeğin tuzuna bakabilir mi?" diye. Yanıt da şöyle:

"Oruçlu bir kadın yemeğin tuzuna bakamaz. Fakat kocası huysuzsa, yutmaksızın yemeğin tadına ve tuzuna bakabilir." Şimdi bu ne demek?

Normal olarak ne kadın, ne de erkek oruçluysen bir şey yiyemez, içemez, yemek yapıyor olsa bile tadına bakamaz, öyle değil mi? Öyleyse neden kadına ayrıcalık tanıyoruz? Demek ki şöyle düşünülüyor: Evli bir kadının görevi kocasına hizmet etmek, ona yemek yapmak. Ve bu yemeği lezzetli yapması da gerekir. Yoksa, yoksa, kocasına iyi hizmet etmemiş olur ki, bu durumda o koca, o kadını dövebilir.

Bu, onun hakkıdır. O yüzden eğer kadın yemeğin tuzunu koyup koymadığının farkında değilse veya yeteri kadar koyduğundan emin değilse, dayak yememek için, kocasına olan görevini tam anlamıyla yerine getirebilmesi için yemeğin tuzuna bakabilir.

Bu durumda kadın-erkek eşittir diyebilir misiniz? Ne demek efendim, yemek tuzsuz olmuşsa, tuzsuzsa üzerine tuz eklenir, olur biter denmiyor da, kadına dayak yememesi için öneri getiriliyor. Koca her şeyin üstünde görülüyor demek ki. Ya o kadın, tuzuna bakarken elinde olmadan yutarsa. Orucu bozulacak ve yerine kaza orucu tutması gerekecek bu durumda. İyi de, yemek tuzsuz diye kadına kızan adamın orucu neden bozulmuş sayılmıyor? Neden o adamı, bu yüzden kaza orucu tutmuyor? Öyleyse, İslam'da kadın-erkek eşittir, İslam kadına her hakkı" tanımlıdır demeyin!

Aklıma bir de Őu soru geliyor: Oruçlu bir erkek aŐçı, yemeğin tuzuna bakarsa ne olur? MűŐterileri huysuzsa, o da yutmaksızın tadına bakabilir mi?

SEDA KAYA GÜLER, Sabah, 9.1.1997

X

Sayın Seda Kaya Güler,

15.1.1998

Önce sayĐı, sevgi sunar, yeni yılda başarılı ve verimli olmanı beklerim.

Yukarıda 9.1.1997 tarihli Sabah eki Melodi'de çıkan İSLAM'DA KADIN ERKEK EŞİT Mİ? Başlıklı yazınız üzerine bu mektubu ve de ekli olarak KAYGILARIM başlıklı yazımı (Bkz. www.bilgebalt.com adresli sitenin ARŞİV bölümü DİN 4'TE okuyabilirsiniz...) gönderiyorum.

Kaygılarım başlıklı yazıyı; Şeriatçı popçuların kadınlar için çalıp söyledikleri BACILAR adlı parçası ve Gazeteniz yazarlarından Yılmaz Karakoyunlu'nun "İslam'da Kadın ile Erkek Arasında Ayrım Yoktur" giriŐli yazısı üzerine yazmıştım. Siz, yazınızda, Kadın ile Erkek arasında eşitlik olmadığını vurguluyorsunuz; Yılmaz Karakoyunlu ise eşitlik olduğunu...

Kaygılarım başlıklı yazımı Yılmaz Karakoyunlu'ya gönderdiğim halde bu güne değin yanıt alamadım.

Yazınızda İslam'da kadın ile erkek arasında eşitlik olmadığını bir hadis'e dayanarak örnekliyorsunuz. Ne var ki ılımlı ve ılımsız İslamcılar hadislerden ya da içtihatlardan örnek gösterildiğinde işin içinden kolayca sıyrılıyorlar. "Hadislerin çoğu uydurmadır; içtihatların çoğu da beŐerî yanılığlardır. İtibar edilemez..." diyorlar.

İŞte ben bu savunmalara meydan vermemek için, örneklerimi bir harfi bile değişmemiş dedikleri Kuran'dan seÇiyorum.

Erkek ile kadın arasında eşitlik olmadığını Kuran'a dayanarak sergiliyorum. Ne var ki gönderdiğim kişiler "Yanılıyorsun, Kuran'da bu tür ayetler yoktur!" ya da "Senin yorumların yanıŐ!" diye beni aydınlatıcı yazılar yazacaklarına taa Almanya'daki örgütlerinden Kuran'daki Maide süresinin

33. ayetinin Sahih-i Buhari'deki dayanağının fotokopisini göndererek beni "ölümle" tehdit ediyorlar.

Anlayacağın Kuran'daki ayetleri göstererek kadın ile erkek arasında eşitlik olmadığını söyleyince Allah ve Peygamberi ile uğraşmış oluyorsun ve dolayısıyla ölümlerden ölüm beğenmek zorunda kalıyorsun...

Şimdi aydınlık din adamları ile karanlık din adamları kadınların cenaze namazı kılıp kılamaması üzerinde tartışıyorlar. Kadınlar cenaze namazı kılsa ne olur, kılmaza ne olur... Çünkü namaz kılmak, oruç tutmak, kurban kesmek, Hac'ca gitmek İslamiyet'ten beş bin yıl öncesi güneşe tapan toplulukların bir ritüelidir. Bu ritüelleri müşrikler de uygulardı...

İslamcılar bu ritüelleri Peygamberin Miraç'ta Allah'la görüştüktan sonra getirdiklerini ileri sürüyorlar. Oysa bütün bu ritüeller İslam önce tek Tanrıya inanan topluluklarda değişik biçimde vardır ve uygulana gelmektedir. İlimli ve ilimsiz İslamcılar yalanda yaraşıyorlar, uydurmada uyuşuyorlar. Hâlâ ve hâlâ insanlarımızı yurttaşlık dururken kulluğa özendiriyorlar.

Kul olan insan köle de olur... İlimli İslamcılar bir Kuran Müslümanlığıdır tutturmuşlar; oysa Müslümanlıkta kölelik var, dörde kadar almak var, dördü geçmemek yüze kadar evlenmek var. 4. Halife Ali'nin oğlu Hasan, bu kural gereğince yüzü aşkın evlilik yapmıştır. (HOŞ, LAİK HUKUKTA DA BİRİ GEÇMEMEK KOŞULU İSTEDİĞİN KADAR EVLENEBİLİRSİN YA...) Yine hulle var... Kadını dövme var, çarşafa ve eve kapatmak var... Kadının kocasız çocuk doğuracağına inanmak var (İsa-Meryem olayı...) Bütün bunlar ise günümüz hukukuna ve bilimsel verilere aykırı...

İşte bitti. Bu vesileyle biraz söylemiş olduk. Yazılarımın gerçekliğini araştırabilirsiniz. Bu yazdıklarım ayetlere ve hadislere dayanarak KAYGILARIM başlıklı yazımda gösterilmiştir.

Saygılarımla, **15.1.1998**

Av. Hayri Balta

X

BAĞNAZLIĞIN SAĞI SOLU

Telefondaki ses üzgündü:

- Hamburg ADD olarak bir iftar yemeği düzenledik. Büyük tepki geldi. Üyelikten çıkma tehditleri bile aldık... Büyük bir hata mı yaptık? Bunun laiklikle bağdaşmayan bir yanı mı var? Kemalizm'in dine saygılı olduğunu düşünürken yanılıyor muyuz?

Yalvarmaklıydı:

- N'olur yazın, aydınlatın!

Düşüncelerimi kısaca anlatmaya çalıştım.

Cumhurbaşkanı'nın, Meclis Başkanı'nın ya da Başbakan'ın -devlet kesesinden- iftar yemeği vermesi yanlıştı. Çünkü dinsel inançlar kamusal yaşama karıştırılıyordu... Ama bir derneğin iftar yemeği vermesinde hiçbir eleştirilecek yan olamazdı...

Kemalizm din ya da tanrı tanımazlık mıdır?

Elbette ki hayır!

Kemalizm, dinde "reform"dur.. Cemal Kutay'ın, hâklı olarak vurguladığı gibi, "Türkçe ibadet"tir. İslam'ın siyaseten ya da ticari yolla sömürülmesinin önlenmesidir.

...

Diyanet İşleri Başkanı'nın şimdilerde söylediğini, o görevin eski sahiplerinden Dr. Lütfü Doğan uzun yıllar önce söylemişti.

Son Ecevit hükümetinin devlet bakanlarından rahmetli Ahmet Şener oruç tutardı. Ve orucunu açınca da rakısını içerdi. Bakan arkadaşların bir kısmı, günaha girdiğini, hiç oruç tutmamasının daha doğru olacağını söylüyorlardı. Tartışacağımıza, Sayın Doğan'a danışmayı önermiştim.

Gülümseyerek söyledikleri bugün gibi kulaklarımda:

- Rakı zararlı bir şey, ramazan ayı dışında da içilmese iyi olur. Ama kötü bir şeyden vazgeçemiyor' diye, niçin iyi bir şey yapmasına engel olmaya çalışıyorsunuz?

Dr. Lütfü Doğan, Kemalist bir din adamıdır.

Hıncal Uluç'un dedesi Müftü Muharrem Efendi halamın kocasıydı. Kilis'te yaşardı. Ama Halep'ten bile kendisine dinsel konuları danışmaya gelirlerdi.

Eşini hiçbir zaman çarşafa sokmamıştı. İki kızının da başları açıktı. Oğullarını inançlı Kemalistler olarak

yetiştirmişti. İki si albay olarak emekliye ayrıldılar...

Müftü Muharrem (Bilgiç) Efendi Kemal ist bir din adamıydı.

Anne tarafından akrabam olan Hacı Abdullah Hoca da tanınmış, çok sevilen bir din adamıydı ve Gaziantep'te uzun yıllar müftülük yaptı.

Ortaokuldaydık. Geçenlerde TV'de yeniden gösterilen "Samson ve Dalila" filminden sonra bir arkadaşım la tartışmış tık. O Samson'un Müslüman olduğunu ileri sürüyordu. Kalkıp Hacı Abdullah Hoca'nın makamına gittik. Elini öpüp konuyu anlattık.

Her zamanki sevecenliğiyle konuştu:

- Üç evrensel din de birbirinin devam ıdır. Dinin oluşumu, bir binanın oluşumu gibidir! Peygamberlerin hepsi de aynı binaya katkıda bulunmuşlardır. Kimisi temeli atmıştır, kimisi duvarı yapmıştır, bizim inancımıza göre Hz. Muhammed de çatıyı kapatıp eseri tamamlamıştır... Daha İslamiyet'in doğuşundan önce yaşamış olan bir Samson da o binanın içindeydi; başka bir dinden sayabilir misiniz?

Hacı Abdullah Hoca'nın çocukları çağdaş yetiştiler. İki si Atatürk'ün partisine girdi ve uzun yıllar amatör olarak amatör olarak parlamentoda hizmet verdi.

Hacı Abdullah Çolakoğlu, Kemal ist bir din adamıydı.

Ne diyor Atatürk:

"Din lüzumlu bir müessesedir. Dinsiz milletlerin devamına olanak yoktur."

Birçok görüşünü halka anlatma ortamı olarak cami'yi seçen Atatürk değil miydi? İlk Türkçe hutbeyi veren Atatürk değil miydi? Kuran'ın ilk Türkçe çevirisini yapan Atatürk değil miydi?

Paylaşmak güzel bir şeydir. İyi bir iş yapmış olmanın inancı içinde, bir ramazan akşamında bir araya gelmek de güzeldir.

10 Kasım'ın yıldönümlerinde kuru fasulye ve pilavlı, rakı lı yemekler düzenlemek de yanlış değildir... Atatürk'ün ruhuna mevlit okutmak da...

Değişime ve gelişime açık olan Kemalizm ile birçok şeyi bağdaştırabilirsiniz... Ama tek bir şeyi bir şekilde bağdaştıramazsınız:

Bağnazlığı...

Ahmet Taner Kışlalı, Cumhuriyet, Haftaya Bakış.
16.1.1998

X

Sayın Öğreticim,

Önce saygı, sevgi sizlere...

Akşam Siy. Bil. Fak. Öğretim üyesi Doç. Alaaddin Şenel'in bir konferansı için gelip araba ile alıp beni götürdüler. İyi bir konuşma yaptı. Yararlandım. Bu nedenle evde yoktum.

Asıl konuya girmeden önce size sevinçli bir haber: Yargıtay, Parsadan'ın cezasını onayladı. Bu DYP Genel Başkanı Tansu Çiller'in Yüce Divan'da yargılanması ve de seçimlere katılamaması demek.

Şu Feleğin işine bak. Milleti Tansu'dan bir dolandırıcı kurtarmış oluyor TEDAŞ'ı ile TOFAŞ'ı ile ÖZEL ÖRGÜTÜ ile MAL BİLDİRİMİMDEKİ YASAYI ÇİĞNEMESİ ile milletin uzaklaştıramadığı kişiyi bir dolandırıcı milletin başından uzaklaştırıyor ki, bu ne desen değer...

Biliyorsunuz, Tansu Hanım Erbakan'ın yolsuzluklarını örtmesi ile ve de faili meçhul cinayetlerin faillerine "ŞEREFİLİ" demekle tanınmış bir politikacıdır.

+

Gelelim asıl konumuza. Ahmet Taner Kışlalı'nın yukarıdaki yazısını okuyunca şoke oldum. Adı geçen Türkiye'de Atatürkçülüğün ve Kemalizm'in, Yekta Güngör Özden'den sonra gelen, ikinci kişisidir. Ne var ki adı geçenin Atatürk'ü anlamadığı ve Kemalizm'i bilmediği anlaşılıyor.

Yazısı okunduğunda doğru olanlar da var, doğru olmayanlar da var. Bizi doğru olmayan görüşleri ilgilendirir. Bir kere yazarımız Atatürk'ün müthiş bir zamanlamacı olduğunu unutuyor.

Atatürk'ün güç kazanmak için ödün vermek amacı ile söylediği sözler hiçbir zaman ölçü alınmaz (Bu sözler tarafımdan siyah renkle belirlenmiştir...).

Atatürk için, din bir vicdan meselesidir. Dünya ve devlet işlerine karıştırılmaz.

Atatürk'e göre her şeyin kaynağı insan zekasıdır.

"Bütün dinler Tanrı tarafından gönderildiğini söyleyen ... adamlar tarafından tesis olunmuştur." (A. İnan, Atatürk Hk. Hat. ve Belgeler, 1968, s. 277)

Yine Atatürk'e göre Müslümanlık Arapların dinidir. El yazısı metinlerinde Müslümanlıktan **“Arap dini”** diye söz eder.

TİME verdiği bir beyanatta **“İSLAM, ...BİR ARAB'IN DİNİDİR.”** dediği belirtilmektedir. (bkz. **HER YÖNÜYLE ATATÜRK, Avni Altınar, 2. Baskı, s. 685**)

Bu kitap Milli Eğitim Bakanlığınca okullara tavsiye edilen bir kitaptır. Atatürk bu yargıya İslam Peygamberinin ganimetçiliği. 53 yaşında iken 9 yaşında Ayşe ile evlenmesi ve de evlatlığının karısı ile evlenmesi yanında 26 kadınla nikâh kıyıp 20 de cariyeyi haremine alması nedenleri ile söylemiştir...

Atatürk'ü ve Kemalizm'i iyi bilenler bu sözlerin niçin söylendiğini iyi bilir... Yazarımız Atamızın, **“BİZ İLHAMIMIZI, gökten ve gaipten değil, doğrudan doğruya hayattan almış bulunuyoruz.”** Sözlerini niçin unuttur...

Atatürk'ün camilere alternatif olarak Halkevlerini kurduğunu bilmiyorsa niçin Atatürkçülükten ve Kemalizm'den söz ediyor.

Şeriatın verileri hiçbir şekilde Cumhuriyet devrimleri ile kıyaslanamaz.

Şeriata söz hakkı veren Kemalizm yıkılmaya mahkûmdur...

Yoksa bizler, dediği gibi, gerçekten bağnaz mıyız?

Av. Hayri Balta, 16.1.1998

X

SAYIN AHMET TANER KIŞLALI, 3

Ankara, 21.1.1998

Her ne değin mektubuma saygı sevgi diyerek başlamak gereğini duyuyorsam da bu saygı ve sevgimin giderek azaldığını size bildirmek gereğini duyuyorum.

Örneğin 16.1.1988 tarihli Cumhuriyet gazetesindeki BAĞNAZLIĞIN SAĞI SOLU başlıklı yazınızda “Kemalizm'in dinde reform” olduğunu ve Atatürkçülüğün “Türkçe ibadet” demek olduğunu sizden öğrenmiş bulunuyorum.

Bu günkü yazınız daha ilginç. Kemalizm ve Din başlıklı yazınızda Atatürk'ün Fransız Yazar Perno'ta şöyle dediğini yazıyorsunuz:

“Türk milleti dindar olmalıdır, yani bütün sadeliğiyle dindar

olmalıdır demek istiyorum. Dinime bizzat hakikate nasıl inanıyorsam buna da öyle inanıyorum. **BİLİNCE KARŞI, GELİŞMEYE ENGEL HİÇBİR ŞEY İÇERMİYOR.**”

Bir kere Atatürk bu sözleri hangi tarihte söylemiş bunu belirtmiş olsaydınız bu sözleri hangi amaçla ve de hangi koşullar gereği söylemiş olduğunu size açıklayabilirdim.

Her ne kadar Atatürkçü Düşünce Derneğine gelip gidiyorsanız da Atatürk'ü anlamadığınız yazılarınızdan anlaşılıyor. Eğer Atatürk'ü zerre kadar anlamış olsa idiniz yukarıdaki satırları yazmazdınız.

Yukarıdaki satırlara göre İslamiyet'i ve dolayısıyla İslam şeriatını bir de Atatürk ağzından olumlmuş bulunuyorsunuz..

Ama öyle bir talihsizlikle karşılaştınız ki yazınızın yayınlandığı bu gün Inter Star Televizyonunda saat 19,30 haberlerinde İran'da zina yapan iki kadının taşlanarak öldürülmesi olayını izledik. Tam bir ortaçağ vahşeti idi ve kadınlar “Allah-u Ekber! sesleri arasında yarı bellerine kadar toprağa hem de kefenlenmiş olarak gömüldükten sonra taşlanarak öldürüldüler zina yapan erkek ise halkın önünde kırbaçlandı...

Belki izlememişsinizdir diye acele ile yazıyorum ve fakslıyorum; ola ki bu yazımı okuyan arkadaşlar size telefonla ulaşarak izlemeniz için bilgi verebilirler.. Bu ortaçağ vahşeti Inter Star'ın Gece Hattı'nda yeniden gösterilebilir.. Faksı alan arkadaşlar size telefonla bildirirlerse izleyeceğiniz kanısındayım...

Şeriatçıların Atatürk'ü İslamcı gösterme çabalarını anlıyorum da sizin gibi Atatürkçü olduğunu ileri süren aydınların Atatürk'ü dindar gösterme çabasını bir türlü anlayamıyorum.

Bilindiği gibi Anayasamızın 24 ve 25. maddeleri “dindar olmayı ve olmamayı pek önemsememektedir..” Ama sizler Atatürk'ü ille de dindar gösterme çabasındasınız. Yine bir örnek vereyim. Size Atatürk'ün SON MESAJI ile ilgili bir belge göndermişim.

Bu belgede ATATÜRK'ÜN SON MESAJI diye Türk Ulusuna dayatılan bir mesajın Ankara 14. Asliye Hukuk Mahkemesinin dosyasında “Cumhurbaşkanlığı, İçişleri Bakanlığı, Atatürk Araştırma Merkezi ve Kemalist Yazarlar

ve Sanatçılar Derneğinin yazısına (belgesine) dayanarak duyurmuştum. Bu konuda bir sözcük bile yazmadınız...” Bu mesaj şöyledir. Sözde Atatürk şöyle diyesi imiş: **“BÜTÜN DÜNYANIN MÜSLÜMANLARI ALLAH’IN SON PEYGAMBERİ Hz. MUHAMMED’İN GÖSTERDİĞİ YOLU TAKİP ETMELİ ve VERDİĞİ TALİMATLARI TAM OLARAK TATBİK ETMELİ. TÜM MÜSLÜMANLAR HAZRETİ MUHAMMED’İ ÖRNEK ALMALI ve KENDİSİ GİBİ HAREKET ETMELİ... İSLAMİYET’İN HÜKÜMLERİNİ OLDUĞU GİBİ YERİNE GETİRMELİ. ZİRA ANCAK BU ŞEKİLDE İNSANLAR KURTULABİLİR ve KALKINABİLİR.**”

Ankara 14. Asliye Hukuk Mahkemesi dosyasına göre yalan ve uydurma olduğunu belgelediğim bu mesaj Bilim Araştırma Vakfı’nın 26 Eylül 1997 tarihli SAĞDUYU başlıklı genelgesi ile 12813 yere faks ve posta ile gönderilmiştir.

SAĞDUYU başlıklı genelgesi “Atatürk’e mal edilmeye çalışılan bu uydurma mesajın” gönderildiği yerlerden bazılarını sıralıyorum:

Bakanlıklara, Yüksek Mahkemelere, Ordu Komutanlıklarına, Valilikleri, Savcılıklara, Emniyet Müdürlüklerine, bazı kaymakamlıklara, kulüplere, derneklere, vakıflara, tüm basın kuruluşlarına ve özel radyo ve TV’ler başta olmak üzere 12813 yere gönderildiği iki sayfalık SAĞDUYU BAŞLIKLILIK yazının altında belirtilmektedir.

Oysa bu mesaj uydurmadır. Cumhurbaşkanlığı arşivinde, İçişleri ve Dış İşleri Bakanlığı arşivlerinde böyle bir mesaj bulunmadığı belirtilmektedir. Ayrıca Atatürk Araştırma Merkezi de bu mesaj duyurma olduğunu tıpkı Kemalist Yazarlar ve Sanatçılar Derneğinin yazısı gibi vurgulamaktadır. Yazıların Aslı Mahkeme dosyasında olduğu gibi bir örneği de bendedir. İstenirse birer örneğini gönderebilirim...

Sizce iki kadının zina yaptıkları gerekçesiyle taşlanıp öldürülmesi **BİLİNCE KARŞI OLMUYOR MU? BU RECM OLAYI KARŞISINDA GELİŞMEYE ENGEL HİÇBİR ŞEY İÇERMİYOR!”** diyebilir miyiz?..

Ayrıca sizin yayınlamaktan ve açıklamaktan kaçındığınız ATATÜRK’ÜN SON MESAJI’nda belirtildiği gibi **İSLAMİYETİN BÜTÜN HÜKÜMLERİNİ OLDUĞU GİBİ**

YERİNE GETİRİRSEK İnan gibi çağın dışına düşmüş olmaz mıyız? Atatürk'ün kurduğu cumhuriyette böyle bir ceza uygulamasından yüreğiniz sızlamaz mı?

Siz, Atatürk'ün resmî tarih tezlerini içeren TÜRK TARİHİNİN ANA HATLARI adlı kitabı, El yazılı Notlarını ve Medeni Hukuk Bilgileri adlı kitaplarını okudunuz mu, okumadınız mı? Okuduysanız Atatürk'ü dindar göstermek olur mu? Okuduktan sonra bu tür yazılar yazmak Atatürk'ün aziz hatırasına saygısızlık olmaz mı? Atatürk'ü halkın ve İslamcılarının seviyesine indireceğimize; Atatürk'ün düşünce aşamasına halkı getirmek için aydınlatıcı yazılar yazmak daha doğru olmaz mı?

Size bir kaynak daha vereyim: Şeriatçılar tarafından çıkarılan YAKIN TARİH ANSİKLOPEDİSİ'nin 6. Cilt 230-232.. sayfasına ve 8. Cilt 123-142. sayfasına bakınız. Buraya bir göz atarsanız şeriatçıların Atatürk'ü sizden daha iyi anlamış olduğunu görürsünüz...

Ayrıca Doğu Perinçek'in DİN ve ALLAH adlı kitabı ile Atatürk Din ve Laiklik Üzeri'ne adlı kitabını da okumanızı salık veririm.

Bu kitaplarda İslamiyet'ten Arap dini diye söz edilir. Ve Arap dininin kitabını ezberleyenler için de "beyni sulanmış hafızlar" diye söz eder ve bu kitabın birinde (Atatürk Din ve Laiklik Üzerine sayfa, 107'de ikinci paragrafta):

"Efendiler, bütün insanlığın görgü, bilgi ve düşünüşte yükselip olgunlaşması, Hıristiyanlıktan, Müslümanlıktan, Budizm'den vazgeçerek yalınlaştırılarak ve herkes için anlaşılacak bir duruma getirilmiş katkısız ve lekesiz bir DÜNYA DİNİ'nin kurulması" dediğini okuyacaksınız.

Kaynak olarak gösterdiğim bu kitaplardan daha da alıntı yapabilirim. Ne var ki bunu yaptığım takdirde TCK m. 175'i ihlal etmiş olurum.

Cemal Kutay büyüğümüz "ATATÜRK'ÜN BERABERİNDE GÖTÜRDÜĞÜ HASRET; TÜRKÇE İBADET-Ana Dilimizde İbadet" diye bir kitap yazmış. Cemal Kutay'ın da Atatürk'ü anlamadığı anlaşılıyor. Bir kere Atatürk'ün beraberinde götürdüğü bir hasret yoktur. Atatürk LAİKLİK İLKESİNİ Türk ulusuna kabul ettirmekle "dünya dinini" uygulamaya geçirmiş olmakla gözü arkada gitmemiştir. Ve Atatürk'ün felsefesinde

(Dünya Görüşünde) kulluk diye bir havram yoktur.

Atatürk, Türk ulusunu ümmetten millete, kulluktan yurttaşlığa yükseltmiştir. Türkçe ibadetle de olsa Atatürk yurttaşlarının kulluk mertebesine düşmesine katlanamazdı. Cemal Kutay büyüğümüz bunu bilemiyor. Ama hiç olmazsa dilimize sahip çıkıyor ki kutlamaya değer...

Türk ulusu Atatürk'ü gerçek düşüncesiyle bilir ve severse şeriatın karanlığından kurtulmuş olur. Ama Atatürk'ü İslamlaştırırsak ortada Atatürk'ten eser kalmaz...

Saygılarımla,
Av. Hayri Balata
ADD Kurucu Üyesi
X

Aziz Dostum,
9 Nisan 1998

Ahmet Taner Kışlalı'ya yazdığınız mektubu beğendim.

Söylenmesi gerekenleri nazik bir üslup ile dile getirmişsiniz.

Ne yazık ki "Cumhuriyet" gazetesi, satışı yükseltmenin yolunu, akılcılığın temsilciliğini yapacak yerde "ılımlı İslam" siyasetini izleme kolaylığında buluyor.

İslam'ın özünün iyi olup kötü ellerde kaldığı yalanlarına ayak uydurmuşsa benzer.

İnsanlarımızı Kuran'a göre değil fakat özgür akla göre iş görme alışkanlığına yöneltecek yerde; aksini yaparak, farkında olmadan, Orta Çağ'a götürenlerin sözcüsü kesilmiş gibidir.

Hani neredeyse beni ve benim gibileri yapayalnız bırakmaktan kaçınmayacak!

Siz nasıl dünürsünüz bilmiyorum ama ben, kendi hesabıma konuşarak derim ki: yeryüzünde tek başıma kalacağımı bilsem bile, gözlerimi kapayacağım ana kadar şeriat'ın ilkeliklerini haykırmaktan vazgeçmeyeceğim.

Selam ve sevgiler...

İlhan Arsel, **9 Nisan 1998**

X

Sayın

İlknur Birol,

1.Bakırköy Kadın ve Çocuk Cezaevi, BAKIRKÖY/
İSTANBUL

2. İstanbul Barosu Başkanlığına,

İlknur Birol öğretmen 24 Kasım. 1998'den beri
BAKIRKÖY KADIN ve ÇOCUK CEZAEVİNDE hükümlü
olarak bulunmaktadır...

İlknur öğretmene ceza, daha Susurluk Kazası olmadan
26.Haziran.1996'da, Mehmet Ağar'ın Adalet Bakanlığına
atanacağı günlerde: "...ADALET BAKANI YAPIYORLAR
dediği için verilmiştir. Susurluk Kazası'ndan 4 ay 7 gün
önce verilen bu karar 12 MART 1998 tarihinde Yargıtay'ca
onanarak kesinleşmiştir...

Ne var ki verilen bu karar Türk Halkının adalete olan
inancını sarsmıştır.

Bir kere İlknur Öğretmen Susurluk kazası ile ortaya
çıkan gerçeği aylarca öncesinden görerek dile getirmiştir.
Bilindiği gibi Susurluk kazasında Devletin 1. derece emniyet
görevlisi yakalamakla yükümlü olduğu bir kişi ile birlikte
kaza sonucu ölmüştür. Aynı kazada bir TBMM üyesi yaralı
olarak kurtulmuştur.

Bu kazadan sonra kazada yaralanan ve ölenlerle ilgisi
olduğu gerekçesi ile Mehmet Ağar'ın dokunulmazlığı
kaldırılarak hakkında davalar açılmıştır. Kamuoyunda,
Medya'da Mehmet Ağar hakkında yazılanlar, söylenenler
İlknur Öğretmen'in söylediklerini fersah fersah aşmıştır.
Ağar'ın suç dosyasındaki eylemleri sayfalara sığmamaktadır.
Asıl önemlisi Mehmet Ağar yaptıklarını İKRAR etmektedir:
"Devletin en üst karar mekanizmasının aldığı kararlar
doğrultusunda üzerimize düşeni yaptık." demektedir.

Bir başka ikrarı da "BİN OPERASYOK YAPTIK!" sözleridir.
Kaldı ki Başbakanın, Devlet ve İçişleri Bakanının Mafya
Babası Alaaddin Çakıcı'ya kaç diye haber gönderdikleri
kasetlerle açıklandığı gibi yazılı ve sözlü basında da aylarca
yer almış ve bu nedenle de bir Devlet bakanının (Eyüp
Asık) çetelerle işbirliği yaptığı gerekçesiyle dokunulmazlığı
kaldırılmış olup hakkında kamu davası açılmıştır. Yine
bu nedenle 55. Hükümet TBMM'nde Gensoru sonucu

düşürülmüştür. Anlattığım bu gerçeklerin belgesi kolaylıkla Medya'da bulunabilir...

Bu durumda İlkur Öğretmen'in **YARGILAMANIN YENİLENMESİ'ni** isteme hakkı bulunmaktadır. Çünkü gelişmeler İlkur Öğretmenin hakaret kastı ile hareket etmediğini ve bir gerçeği dile getirdiğini göstermektedir.

Bu durumda herkes özellikle hukukçular üzerlerine düşeni yapmakla yükümlüdürler.

Saygılarımla,
Av. Hayri BALTA
X

Sayın Ali Rıza DEMİRCAN,
AKİT Gazetesi Yazarı,
8 TEMMUZ 2000

Bu gün, AKİT Gazetesinde çıkan "**İSLAM DİNİNİN DEMOKRATİK LAİKLİKLE BİR SORUNU YOKTUR**" başlıklı yazınız üzerine bu yazıyı yazmak gereğini duydum.

Ne var ki İslam şeraitinin demokrasi ve laiklikle uzlaşmaz bir sorunu vardır.

Demokrasi: "Halkın kendi yaptığı kanunlarla kendisini yönetmesi" olduğu halde; İslam şeraiti: "Allah'ın koyduğu kanunlarla (şeriatla) toplumun yönetilmesidir."

Öyle ki bu konuda birçok ayet bulunmaktadır:

Örnek olarak yalnız iki âyet vereceğim:

1. Allah'ın indirdiği il hükmetmeyenler; işte onlar, işte onlar kâfirlerdir." (K. Maide, 5/44)

2. Allah'ın indirdiği il hükmetmeyenler; işte onlar, işte onlar zalimlerdir. (K. Maide, 5/45)

İslâm şeriatı ile Laiklik arasındaki uzlaşmazlığa gelince:

LAİKLİK: "Bütün inananların ve inanmayanların aynı statüde devletin koruyuculuğu altında inançlarını ve inançsızlıklarını güvence altına almaktır..."

İSLÂM'A ŞERİATINA GÖRE İSE: Müşriklerin, kâfirlerin, mürtetlerin, ateistlerin ve öyle ki laiklerin yaşama hakkı yoktur; bu konuda da onlarca âyetten yalnız iki örnek veriyorum:

(Kaldı ki siz, İSLAMA GÖRE CİNSEL HAYAT adlı

kitabınızın sözlük bölümünde: Laikleri kâfir olarak tanımlamaktasınız. Bu tanımlamanıza karşı laik Devletin emrinde çalışıp Büyük Piyale Paşa Camii İmam-Hatipliğinden emekli olarak maaş almaktasınız..)

1. Fitne kalmayıp, yalnız Allah'ın dini. ortada kalana kadar onlarla savaşın.” (K. Bakara, 2/193; Enfâl, 8/39)

2. “Rabbin meleklere: ‘Ben sizinleyim, inananları destekleyin’ diye vahyetti. ‘Beni inkar edenlerin kalplerine koku salacağım. Artık onların boyunlarını vurun, parmaklarını doğrayan’ dedi.” (K. Enfâl. 8/12)

Bu âyetler demokrasi ve laiklik ilkeleri ile ne oranda bağdaşır?

İslam şeriatı ile demokrasi ve laikliğin bir sorunu olmadığına ilişkin örnek olarak gösterdiğiniz ayetlerde de gerçekçi davranmamışsınız. Sizi doğrulamadığı için aynı ayetin devamını almamışsınız.

“...Ona (gideceği) doğru yolu gösterdik. Artık ister şükredici (bir mü'min), ister nankör (bir kâfir) olur.” demişsiniz; ama âyetin devamını almamışsınız. Oysa bu ayetin devamında şöyle denilmektedir. “Doğrusu, inkârcılar için zincirler, demir halkalar ve çılgın alevli cehennem hazırladık.” (K. İnsan, 76/ 3 ve 4)

Siz 3. âyeti almış devamı olan 4. âyeti almamışsınız. Bu davranış gerçeğe (Allah'a) saygısızlık değil mi?

Sonra bu âyette ilgimi çeken bir çelişki var. Şöyle ki: “Artık ister şükredici (bir mü'min); ister nankör (bir kâfir) olur.” diyerek tercih hakkı insana bırakılıyor ve arkasından da bu tercih hakkını kullanan inkarcıya “Doğrusu, inkarcılar için zincirler, demir halkalar ve çılgın alevli cehennem hazırladık.” diyorsunuz. İnsana, hem tercih hakkı veriliyor; hem de tercihini kullanan insan ceza ile tehdit ediliyor... Böyle şey olur mu?

Aynı çelişki örnek olarak verdiğiniz “K. Kehf suresi 18/29” âyetinde de var. “Dileyen inansın, dileyen reddetsin. Gerçek şu ki, biz sunduğumuz hakikati teperek kendilerine yazık edenler için. Dalga dalga yükselen alev katmanları ile onları çepçevre kuşatacak bir ateş hazırladık.”

İncelemenizi yanlı olarak yaparsanız bu çelişkileri göremezsiniz.

Günümüz insanları her söylenene körü körüne inanmıyor. Söylenen sözlerin ne oranda gerçekle bağdaşp bağdaşmadığını öğrenmek için araştırma yapıyor.

Lütfen gerçeğe (Allah'a) saygılı olalım...

Saygılarımla,
Av. Hayri BALTA

x

ALİ RIZA DEMİRCAN'A 2. MEKTUP

Akit gazetesi yazarı Kuran'ın 58/11. ayetini aşağıdaki şekilde yazınca kendisine aşağıdaki mektubu yazmak gereğini duydum. İşte yazısı:

“Mü'minler!

Mücadele Sûresi'nde “Size (insanlığın yararı ve mü'minlerin faydası için) ayağa kalkınız denildiği zaman fırlayınız” (5) buyrulmaktadır.

Ayağa kalkmanın, kalkılmışsa kulvara girmenin, girilmişse yarışı sürdürmenin tamı zamanıdır.

Hutbemizi bir âyetle bitiriyorum: “Rabbimizin başışlmasına ve de kulluk çizgisi üzerinde yaşayanlar için hazırlanmış gökler ile yer kadar, geniş Cennet'e ulaşmak için birbirlerinizle yarışır gib koşuşun.” (6)

(1) Hac 77, Maide 48

(2) Al-i İmran 104

(3) Et-tac 1/29, Mişkatül, Mesabih Hn. 157

(4) Teğabun 16

(5) Mücadele 11

(6) Al-i İmran 133

Akit Gazetesi, 7.7.2000

Bu yazıya aşağıdaki şekilde yanıt veriyorum:

+

Ali Rıza DEMİRCAN,
AKİT GAZETESİ YAZARI- İSTANBUL

10 TEMMUZ 2000

7 Temmuz 2000 tarihli AKİT gazetesinde çıkan hutbenizi dikkatle okudum.

Yazınızda, müminlere hitaben yaptığınız “**AYAĞA KALKMANIN, KALKILMIŞSA KULVARA GİRMENİN, GİRİLMİŞSE YARIŞI SÜRDÜRMEİNİN TAM ZAMANIDIR.**”

çağrısı bana TCK'nun 149. maddesindeki suçun işlendiği kanısını yarattı.

Şöyle ki: "İmam Hatip Liselerinin orta kısımlarını kapatan, Kuran kurslarına devam edebilmek için 15 yaşını ikmal etme koşulunu getiren, Devletin okullarına siyasal bir simge olan türbanla girilmesini yasaklayan, Millî Selâmet, Millî Nizam, Refah partisini "laikliğe aykırı hareketlerin odak noktası haline geldiği için kapatılan partinin Genel Başkanı Erbakan için: "İşte Ordu İşte Komutan, Mücahit Erbakan" diye slogan atarak 28 Şubat'ın devamı olduğunu ileri süren ordumuza karşı "ayağa kalkan, kulvara giren, yarışı sürdüren" şeriatçılara hitaben "isyana teşvik" gibi geldi.

Şunu bil ki bu çağrınız nedeniyle "Hükümet aleyhine silahlı bir isyan olursa" yalnızca yukarıdaki satırlarınız nedeniyle isyana teşvik eylediğiniz için cezanız 20 yıldan başlar..

Belki, "Ben yazımda silahlı bir kalkışmadan söz etmediğime göre" bu madde bana uygulanamaz diyebilirsiniz. Ama bu yazınız Erbakan'ın mahkûm olduğu 342.. maddeyi kapsar. Çünkü siz yazınızda: (insanlığın yararı ve müminlerin faydası için) "AYAĞA KALKINIZ DENİLDİĞİ ZAMAN FIRLAYINIZ" demekle; "Halkı, din farklılığı gözeterek kin ve düşmanlığa açıkça tahrik" etmektesiniz ki "bir yıldan üç yıla kadar, artırmalı olarak ceza alabilirsiniz". Basın yoluyla suç işlediğiniz için bir misli artırılır. (TCK 311/2)

Halkı birbiri aleyhine "kin ve düşmanlığa kışkırtırken" Kuran'ın Mücâdele suresinin 11. ayetini öylesine saptırarak yazınıza almışsınız ki, insanların değer verdiği bir kitabın ayetlerini kendi amacınıza alet için asıl anlamından başka bir şekilde aktarmanız gerçeğe (Tanrı'ya) karşı büyük bir saygısızlıktır. İslam inancına göre "Yalancı Allah'ın en büyük düşmanıdır."

Şimdi yazınızda halkı aldatmak ve kışkırtmak için tersyüz ettiğiniz âyete bakalım. Bir yazdığınız ayete bakalım. Bir de Diyanet'in, Diyanet Vakfı'nın, Suidi Arabistan Krallığının açıklamalı Kuan Meallerine bakalım:

K. Mücâdele, 58/11: "Ey iman edenler! Size "Meclislerde yer açın" denilince yer açın ki Allah da size genişlik versin. Size "Kalkın" denilince de kalkın ki Allah sizden inananları

ve kendilerine ilim verilenleri derecelerle yükseltsin. Allah yaptıklarınızdan haberdardır.”

AÇIKLAMASI: (Âdâb-ı muaşeret kaidelerinden birini öğreten bu âyete göre; mecliste yer açmak, gelenlere yer vererek kalkmak çeşitli maddî ve manevî faydalar sağlamaktadır. Zira iman ve ilimle tamamlanan ahlâk kaidelerini yaşayanlar dünya ve ahrette yüksek derecelere .erişirler.)

BİR DE İNİŞ NEDENİ (NÜZUL SEBEBİ) NE BAKALIM: “İslam Peygamberi evinin sofasında başına toplananlarla sohbet ediyormuş. Derken Bedir savaşıma katılan savaşçılar gelmiş. Ne var ki başına toplananlar, yer açıp yeni gelenlere misafirperverce davranmamışlar. İslam Peygamberi, oturanlara hitaben, ayaktakileri göstererek: “Meclislerde yer açın, gelenler de ayakta durmayarak otursunlar. Size kalkın denilince kalkın ki kendilerine ilim verilenleri derecelerle yükseltsin.” (Bkz. İmam Ebul Hasen Ali Bin Ahmed El Vahidi. Abdulfettah El-Kâdî ve H. Tahsin Emiroğlu’nun ESBÂB-İ NÜZUL adlı kitaplarına...)

Bir görgü kuralını “ayağa kalkmanın tam zamanı” diye değiştirmek halkı isyana teşvik değilse nedir?

Kendisinde gerçek saygısı (Tanrı korkusu) olan bir kişi Allah’ın âyetlerini böylesine tersyüz edip süfli amaçlar için kullanmaz. Kuran’da “Allah’ın ayetlerini kendi amaçları için tersyüz edip söyleyenler için büyük azap verileceği” belirtilmiştir.

Hem laik Türkiye Cumhuriyeti imam-hatipliği yapacaksın ve bu devletten emekli maaşı alacaksın; hem de bu aylık aldığın laik devlete karşı halkı isyana, kin ve nefrete davet edeceksin. Bu davranışınıza nasıl bir gerekçe göstereceğinizi merakla bekliyorum. Hangi amaçla olursa olsun Allah’ın ayetlerinin değiştirilemeyeceği, saptırılmayacağı, inancındayım. Bu nedenle sana saygılarımla diyemiyorum...

Seni Allah’a havale ediyorum. “Edep yahu ölüm var!” diyorum.

Av. Hayri BALTA, 16 Temmuz 2000

X

Sayın Abdurrahim Karakoç,

8.9.2003

Önce saygı, sevgi...

7 Eylül 2003 tarihli yazınızdan anladığıma göre Necdet Sevinç size **“Devletin adamı olmadığını”** söylemiş. Acaba ekli olarak sunduğum belgelere ve mahkeme kararına ne deyecek? Kaldı ki yalnız kendi başına değil Zekeriya Beyaz’la işbirliği içinde polise ajanlık yapmıştır.

1962 yılında Gaziantep Millî Eğitim Müdürlüğünde çalışıyordum. Millî Eğitim Müdürlüğü ile Emniyet Müdürlüğü aynı binada, aynı katta ve yan yana idi. Çalıştığım odanın penceresinden Gaziantep Hükümet Meydanı görünürdü. Ben de bu ikilinin Hükümet Meydanından Gaziantep Emniyetine rapor vermek ve direktif almak üzere gelip gittiklerimi gözlerimle görürdüm.

Kaldı ki Zekeriya Beyaz; Necdet Sevinç’le birlikte polise ajanlık yaptığını 1964 yılı Kasım ayı içinde Ankara’da yayınlanan Adalet gazetesinde Aclan Sayılğan ve Mustafa Yazgan’ın **“GAZİANTEP’TE NELER OLUYOR”** oluyor başlıklı ifşaatlarında anlatıyor.

Okuyalım: **“Emniyet Birinci Şube ile sıkı teşrik-i mesai yaparak Nizipte’ki KÜRTÇÜLÜK ve GAZİANTEP’TEKİ KILIÇ KALE KONUSUNDA RAPORLAR VERMEKTEDİR. Nizip’ten verdiği KÜRTÇÜLÜK RAPORLARI üzerine açılan tahkikattan bir sonuç alınamamıştır. Zekeriya Beyaz bu konuda boş yere çabalamış durmuş...”**

Zekeriya Beyaz, kendisinin polise ajanlık yaptığını açıklarken Necdet Sevinç’in de polise ajanlık yaptığını açıklamaktadır.

Okuyalım: **“27 Mayıs ihtilalinden evvel Dr. Emin Kılıç Kale’nin tarikatına ajan olarak üç genç sokulmuştur. İki maceracı gençler olmakla birlikte üçüncüsü daha müdekkik olan ve halen ‘Üç Hoparlörlü İmam’ diye anılan Zekeriya Beyaz’dır.” (Adalet gazetesi, Kasım 1964)**

Müdekkik olan Zekeriya Beyaz’dır. Müdekkik olduğu için kendisi geride kalmış maceracı gençleri öne sürmüştür. Bu maceracı dediği gençlerden biri Necdet Sevinç’tir.

Bunu da nereden çıkardınız demeyin bunu da mahkeme kararı açıklıyor: Okuyalım: **“Sanık Hayri Balta’nın Atatürk**

ilkelerine bağılı aydın bir kimse olduğu, kamu tanıkları **Bekir Kaynak**, **Necdet Sevinç** ve **Cevat Güralp OLAYIN MUHBİRLERİ ve BAŞLICA TERTİPÇİLERİ** bulunmaları hesabıyla şahadetlerinin şayanı kabul ve samimi olmadığı...” (Gaziantep Sorgun Hakimliği’nin Es. 962/25, Kar. 962/104 sayılı 19.7.1962 tarihli kararı.)

Görüldüğü gibi Zekeriya Beyaz; hem kendisinin hem de Necdet Sevinç’in polise ajanlık yaptığını açıklıyor. Ayrıca Necdet Sevinç’in polise ajanlık yanında “**muhbirlik ve tertipçilik**” yaptığını da yukarıda tarih ve sayısını verdiğim mahkeme kararından öğreniyoruz, “**muhbirlik ve tertipçilik**” in siyasî literatürdeki adı “kışkırtıcı ajanlık” tır.

Kaldı ki “**Necdet Sevinç MHP ileri gelenlerince ‘CIA’ ajanlığıyla suçlandı**” diye gazete de yazmıştır. (Bk. Aydınlık, 12.12.1979, Lütfü Oflaz). Gelsinler de bana söylesinler devletin adamı olmadıklarını...

Yazınızdan anladığıma göre şimdi bunlar yeni bir birliktelik oluşturuyorlar. Bu birlikteliğin adı da Bağımsızlık adı altında “Ya İstiklâl Ya Ölüm”... Böyle olunca bu milletin çekeceği var.

Bunlar; AB’den yana olanları, hukukun üstünlüğünü savunanları, düşünce ve inanç özgürlüğünden yana olanları Emperyalizm ajanı ve AB işbirlikçisi olarak suçlayacaklardır. Kendilerinden olmayanların başına; ne sağcı, ne solcu Abbas yolcu diyerek olmadık çoraplar öreceklidir.

Kısacası: Kendilerinden yana olmayanların yaşamlarını burunlarından getireceklerdir. Tıpkı benim 45 yıllık yaşamımı burnumdan getirdikleri gibi...

Saygılarımla,

Av. Hayri Balta, 8.9.2003

+

Not: Yazıda sözü geçen belgeler ve mahkeme kararı postadadır...

X

Merhaba Sayın Hayri Balta,

Öncelikle yazılarımı okuduğunuz için teşekkürler. Herhalde yazılarımın hepsini okuyan birkaç kişiden birisiniz. Kimsenin, yazıların bütününe okuduğunu sanmıyorum. Neyse...

Sayın Emre KONGAR'a yazdığınız mektubu okudum. Siz gerekeni yaptınız. Ben zaten yazılarımın -geneli olmasa da- birkaçının Sayın Kongar'a gönderiyorum. Sizin mektubunuza da yanıt vermeyeceğini düşünüyorum.

Bu arada size Sayın İlhan ARSEL hakkında bir kaç sor sormak istiyorum.

Sayın Arsel, bilindiği gibi Amerika'da yaşıyor ve en son 22. kitabını çıkardı.

Ben Sayın Arsel'in yaşını merak ediyorum. Bu konuda bir bilginiz var ise bana bildirirseniz sevinirim.

Sevgilerimle ve sağlıklı kalın...

Tansel Semir, 16.9.2006

X

Sayın Tansel Semir,

Önde gelen sevgimizdir.

Yazılarını zevkte okuyorum. Bazılarını da Sitem'e alıyorum. Ne var ki ben de bu nedenle bazı iletileri yanıtlamakta gecikiyorum.

Emre Kongar'a gelince; amel etmiyor ilmince.

Türk halkının çağdaşlığının önündeki en büyük engel Kemalist Müslümanlardır. Bunlar Atatürk'ü zerrece anlamamışlardır.

Laiklik anlayışlarında İslam dinini yaşatmak, koruyup kollamak vardır; oysa laiklik tam anlamıyla uygulanmadığı sürece insanlığa kurtuluş yoktur.

İlhan Arsel'e tam yaşını bilemeyeceğim; ama şu an 85-86 yaşlarında olsa gerektir.

Yaşlılıktan gelen sağlık sorunları nedeniyle artık yazmakta güçlük çektiğini sanmaktayım.

Bu da doğal bir sonuçtur, o yaşarken kendisine düşeni yapmıştır.

Emre Kongar ve benzeri Kemalist aydınlar gibi gerçekleri saptırmamıştır.

İnsanlık tarihinde, özellikle İslam tarihinde, aydınlanmanın ışığını yakmıştır.

Şimdi kal sağlıcakla, sevgiler sana...

Av. Hayri Balta 17.9.2006

X

TÜRKEN ALKAN'A İSLAM'DA RECM CEZASI YOK MU?

Bilmem bu günkü (12.8.2008) Radikal gazetesinde **“TÜRKER ALKAN'IN DİNE DAYALI HUKUK DEĞİŞİR Mİ?”** başlıklı yazısını okudunuz mu? Okumadıysanız okumanızı öneririm, güzel bir yazı. Adı geçen bu yazıyı radikalın Internet adresinden bulup okuyabilirsiniz. İşte Radikal gazetesinin Internet adresi: www.radikal.com.tr

Yazının okunması gerektiğini söylemiştim. Yalnız Türker Alkan'ın yazısındaki bir bölümce üzerinde düşünmeden edemedim. İşte sözü geçen tümce:

“Taşlama cezasının İslam'a uygunluk bakımından kaldırılmasını anlıyorum. Zira İslam'da böyle bir ceza yoktur. Taşlama cezası Yahudilerden alınmıştır. Hele Türklere çok yabancı bir ceza türüdür. Osmanlı'da sadece bir kez uygulanmıştır. Neden İran'da bu kadar benimsendi, bilmiyorum.”

Türker Aklan hocamızın da şeriatı şirin göstermek isteyenlerin yaptığı yanlışlığı yapıyor olmasını anlayamadım. İslam şeriatında recm uygulaması yokmuş da niçin İslam Peygamberi recm cezasını, bir kere de olsa, uygulamış. Şeriatta recm cezası yokmuş da tarih boyunca bu ceza; şeraitle yönetilen İslam ülkelerinde niçin uygulanmıştır? Türker Hocamızın sözünü ettiği gibi Osmanlı'da da, sadece bir kere olsa da, niçin uygulanmıştır?...

Kılı kırk yaran şeriat hukukçuları bir dayanağı olmasa bu taşlayarak öldürme cezasını uygulayabilirler mi?

Şeriatı şirin göstermek isteyenlerin **“Kuran'da recm cezası yoktur!”** demelerini anlayabilirim. Ancak aydınlanmacı kişiliğinden kuşku duymadığım Hocamızın **“Zira İslam'da böyle bir ceza yoktur.”** Yargısını anlamakta zorluk çekerim.

Recm cezası; Kuran'da dolaylı olarak olmasına karşın; Hadislerde, açıkça görülmektedir.

Kuran'daki kaynağını görmek için Maide Süresi 44 ve 45 ayetlerinin iniş nedenleri (Nüzul Sebepleri)'ne bakmak gerekir. Gelin önce ayetleri okuyalım:

Maide, 44: “Şüphesiz Tevrat'ı biz indirdik. İçinde bir

hidayet, bir nur vardır. (Allah'a) teslim olmuş nebiler, onunla Yahudilere hüküm verirlerdi. Kendilerini Rabb'e adanmış kimseler ile âlimler de öylece hükmederlerdi. Çünkü bunlar Allah'ın kitabını korumakla görevlendirilmişlerdi. Onlar Tevrat'ın hak olduğuna da şahit idiler. Şu hâlde, siz de insanlardan korkmayın, benden korkun ve âyetlerimi az bir karşılığa değişmeyin. **Allah'ın indirdiği ile hükmetmeyenler kâfirlerin ta kendileridir.**” **Diyanet Çevirisi...**)

Maide, 45: “Onda (Tevrat'ta) üzerlerine şunu da yazdık: Cana can, göze göz, buruna burun, kulağa kulak, diş diş kısas edilir. Yaralar da kısasa tabidir. Kim de bu hakkını bağışlar, sadakasına sayarsa o, kendisi için keffaret olur. Allah'ın **indirdiği ile hükmetmeyenler, zalimlerin ta kendileridir.**” **(Diyanet Çevirisi...)**

Kurandaki bu ayetler şu olay üzerine söylenmiştir. Yahudiler, zina suçunu izleyen yoksul bir gencin yüzünü gözünü boyayarak, rezil rüsva etmek üzere, Medine sokaklarında gezdirirlerken İslam Peygamberi görüyor ve soruyor:

“- Nedir bunun suçu?”

Yahudiler yanıtlıyorlar:

“- Zina suçunu işledi de!..”

“- Peki, sizin kitabınızda zina suçunu işleyenlere verilecek ceza recm (taşlayarak öldürme) değil midir? Kim Allah'ın hükmü ile hükmetmezse Kafir, Zalimdir!..” diyor.

Böylece, Recm cezası Allah'ın hükmü olarak kabul ediliyor...

(Bkz ESBAB-I NÜZÛL. Telif. Abdulfettah EL- KÂDÎ. Tercüme Doç. Dr. Salih AKDEMİR s. 154 VE DİĞER NÜZÛL KİTAPLARINA...)

Hadis kitaplarında ise recm konusu tartışmaya gerek görülmece kadar sabittir.

Bu konuda Sahih-Buhari'de ilginç bir açıklama var.

Sahih-i Buhari'de yazıldığı üzere; 2. Halife Ömer'in: **“Allah'a yemin kasem ederim ki Kuran'da recm ayeti vardı. Nereye gitti bu ayet?”** diye celallendiğini de yazmaktadır...

Bilmiyorum, Türker Alkan hocamızın bu konuda bizleri aydınlatıcı açıklamaları olacak mıdır?

Eren Bilge, 12.8.2008

+

Sayın Eren Bilge,

Kuran'da recm cezası yoktur, zina için kırbaç cezası öngörülmüştür.

Müslümanların Kuran dururken Tevrat'ta öngörülen cezayı uygulamalarını beklemek pek akla uygun değil.

Fakat konuyla ilgilendiğinizi ve araştırdığınızı görüyorum. Başarılar dilerim...

Türker Alkan, 12.8.2008

X

MEHMET GÜLER'E

Sayın Memet Güler,

Aşağıdaki yazımı 9 Eylül 2008 tarihli Vatan gazetesinde çıkan yazınız üzerine gönderiyorum.

Bakalım "Nereden Geldik Nereye Gidiyoruz?" sorusuna doğru yanıt verebilmiş miyim.

Hele bir bak, size nasıl gelecek...

Sevgilerimle...

Eren Bilge, 9.9.2008

X

"NEREDEN GELDİK NEREYE GİDİYORUZ?"

Felsefeciler, filozoflar, peygamberler söze "Nereden geldik nereye gidiyoruz?" diye girerler.

Her biri kendi dünya görüşüne göre yanıt verir; ancak verilen yanıtların hiçbir derde deva değildir.

Bunlar gerçeği görecekləri yerde aramazlar

Bunlar gerçekleri göremeyecekleri yerde ararlar.

Kimileri "Allah'tan geldik Allah'a Gidiyoruz!" der.

Burada Allah'ın simgesi "Bilinemezliktir!"

Kimisi de "ölüm" olayını "Hakka Yürümek!" olarak ifade eder.

Oysa insan yaşarken; ya Hak'ka gider; ya da, Şeytan'a gider...

“Hakka yürümek” yaşarken söz konusudur.
Ölen insanın canı da (Ruhu da), bedeni de yok olur.

İnsan bir tiyatro oyuncusu gibidir.
Doğumla sahneye girilir. Ölümle perde kapanır, rolü biter...

Kolay anlaşılır somut bir örnekle konuya girelim.
“İnsanın gözyaşı nereden gelip nere gidiyor?” önce bunu görelim.

Acı duyduğumuzda; duyduğumuz acı gözyaşı ile dışa yansır...
Sevindiğimizde de sevinç gözyaşlarımız dışa fışkırır.

Şimdi soruyu basite indirgeyelim...
Gözyaşı, “Nereden gelip nere gidiyor?” deyelim.

Acı ya da sevinç duyduğumuzda gözümüz yaşarır...
Göz yaşımız, gözümüzdeki gözyaşı bezlerinden kaynaklanır.

Göz yaşlamızın geldiği yer belli oldu mu?
Artık gözyaşı nereden geliyor diye sorulur mu?

Gözyaşımız yanaklarımızdan süzülerek yere damlar.
Yere damlayan gözyaşımız toprağa karışınca olur buhar.

Verdiğimiz bu örnek dursun aklımızın bir köşesinde...
Şimdi gelelim **“Nerden geldik nere gidiyoruz?”** tümcesine.

Sorunun yanıtı bütün canlıların erkeğindedir.
Bütün canlıların erkeği, ergenlikte, erbezlerinde sperm üretir.

Şimdi geldiğimiz yeri bulduk mu?
Spermin erkeğin erbezine başka yerden gelip konduğunu

duyduk mu?

Gözyaşı bezleri nasıl gözyaşı üretiyorsa; erkeğin erbezi de sperm üretiyor.

Üretilen bu erbezi ana karnında büyüyeceği duruma ulaşmak için vakti saatini bekliyor.

Erbezindeki sperm canlıdır (ruh), çünkü hareket halindedir.

Ana rahmine düşeceği anı, bir sıvı içinde, kuyruğunu sallayarak beklemektedir.

Anlayacağınız erbezindeki spermin bedeni de ruhu da vardır.

Ruhun ana karnındaki cenine üç dört ay sonra geleceği ham hayaldir.

Er bezindeki milyonlarca sperm yarışa hazırlanmaktadır. Yarışın başladığı an, erkekle dişinin seviştiği andır...

Geldiğimiz yeri saptadık mı böylece?
İtirazı olan varsa bildirsin bize.

Erkek ile dişi bir araya gelince;
Emri hak vaki olur sevişince...

Spermler yayından fırlamış ok gibi yarışa geçer
İki milyon sperm içinde: en sağlıklı, en güçlü olan sperm;
yarışı kazanarak ana rahmine düşer.

Geride kalan kardeşleri için kapı kapanmıştır.
Bunlar için ölüm anı kapı kapanır kapanmaz başlamıştır.

Yarışı kazanan sperm dokuz ay on gün ana karnında yaşar ki; bu onun en mutlu dönemi...

Ömür boyu unutmaz ana karnında yaşadığı o mutlu günleri...

Gereken süre sonunda ana karnından dünyaya gelir.

Uzatmayalım, doğar, büyür, olgunlaşır gelişir....

Yaşam süresini de doldurunca insan...
Hoş bir seda olmalıdır kendisinden dünyaya kalan.

Ölünce toprağa verilir sade ya da şaşaalı bir törenle.
Yaşayanların ilgisi kalmaz artık ölenle.

Geldiği yer belli, gittiği yer belli...
Artık "Nereden geldik nereye gidiyoruz!" denir mi?

Özetle: Topraktan geldik toprağa gidiyoruz...
Bunu Kutsal Kitaplardan Tevrat'ta da görüyoruz:

"19. Çünkü âdemoğullarının başına gelen, hayvanların da başına geliyor ve başlarına gelen şey birdir. İnsan nasıl ölüyorsa, hayvan da öyle ölüyor. Hepsinin bir soluğu var ve adamın hayvana üstünlüğü yoktur; çünkü hepsi boştur.

20. Hepsi bir yere gidiyorlar; hepsi topraktandır ve hepsi yine toprağa dönüyorlar.

21. Âdemoğullarının ruhu yukarıya çıktığını ve hayvanın ruhu aşağıya indiğini kim biliyor?

22. Ve gördüm ki; adamın kendiışlerinde sevinçli olmasından daha iyi bir şey yoktur, çünkü onun payı budur, çünkü kendisinden sonra olacak şeyi görmek için onu kim geri getirecek? (Tevrat. Vaiz. 3/19-22)

Ne gördükse, ne yedik içtikse, Cennet de Cehennem de
Hepsi de buradadır yaşarız hepsini yaşadığımız
süreçte...

Nereden geldik nereye gidiyoruz konusuna da
Nokta koymuş olduk böylece...

Av. Eren Bilge, 8.9.2008

X

AV. HAYRİ BALTA'NIN ÖZGEÇMİŞİ

1932 yılında Gaziantep'te doğdu. 10 yaşında iken annesi öldü. Babası, eşinin ölümüne dayanamayarak yaşama küstü.

Çocukluğunun kış günlerini Gaziantep'in Tabakhane semtinde; yaz günlerini de Gaziantep'e yakın İbrahimli köyündeki bağlarında geçirdi.

Yaz günlerinin gecelerinde kayan gök taşlarını görünce "Tanrım! Ölen annemi geri gönder!" diye dileklerde bulundu...

Dileklerinin yerine getirilmemesi üzerine sükut-u hayale uğradı ve Allah'ı aramaya başladı...

1945 yılında Gaziantep lisesi Ortaokul 1. Sınıfa giderken yapılan bir temizlik yoklamasında Türkçe öğretmeni: "Gömleğin kirli, git değiştir gel!" deyince, çok da istediği halde, utancından bir daha okula gidemedi...

Okula gidememesine karşın; okuma ve öğrenme tutkusu ile yanıp tutuştu. Okuyamamış olmasının eksikliğini; günlük gazeteleri, haftalık ve aylık dergilerle kitaplar okuyarak gidermeye çalıştı.

Okuldan koptuğu yıllarda geçimini dericilik, ilimcilik yaparak sağladı... Çalışmaktan artan boş zamanlarında futbol oynadı. Kendisi futbolu değil de futbol kendisini bıraktığı zaman futbol hakemlik kursuna gitti ve bitirdi...

Stajyer olarak yönettiği ilk maçta taraftarlarca geleneksel tezahürat yapılıncaya futbol hakemliğini bıraktı.

25 yaşında Gaziantepli tasavvufçu, tekke ve tasavvuf müziği ustası olgun insan Dindar Filozof Dr. Emin Kılıç Kale'den; Ahlak, tasavvuf, yaşam ve müzik dersleri aldı... O toplulukta kimi zaman tef vurdu ve kimi zaman da ney (nay) üfledi.

Bu toplulukta "fırınlara girip çıktı", "ölmeden önce öldü", "yeniden doğdu". Bu topluluğa "ölü" olarak girdi "diri" olarak çıktı.

Dünya görüşü nedeniyle kavmiyetçi ve ümmetçi kişilerce hakaretlere ve iftiralara uğrayarak

komünistlikten yargılandı.

Yargılama sonunda mahkeme: “Hayri Balta, Atatürkçü ve aydın bir kimsel!” (Gaziantep Sorgu Hakimliği. E. 962. K. 127/16) diye karar verdi. Böylece Türkiye’de mahkeme kararı ile “Atatürkçü ve Aydın” sayılan bir kişi oldu. Ne var ki aklanmasına karşın 10’a yakın işyerinden kovuldu. 10’a yakın ev değiştirmek ve sonunda Gaziantep’ten ayrılmak zorunda kaldı...

1965 yılında, 33 yaşında iken, Gaziantep Lisesi Akşam Ortaokuluna başladı. 1969 yılında dört yıllık olan bu okulu sınıf ve okul birincisi olarak bitirdi.

Gaziantep Akşam Lisesi 1. Sınıfında okurken “Kavmiyetçi ve Ümmetçi” kişilerce rahat verilmemesi üzerine 11 Mart 1971’de Ankara’ya göçtü.

Gaziantep’ten ayrıldıktan bir gün sonra 12 Mart 1971’de Ordu, yönetime el koydu. Böylece 12 Mart’ın hişmindan kurtulmuş oldu. Eğer o tarihte Gaziantep’te olsaydı başına gelecek vardı...

Ankara’ya gelir gelmez Anafartalar Akşam Lisesi 1. sınıfına kaydını yaptırdı ve Genel-İş Genel Merkezi Hukuk Bürosunda yazman, bir süre sonra da muhasebe bölümünde muhasebeci ve daktilo olarak çalıştıktan sonra muhasebe şefliğine getirildi.

Gündüzleri çalıştı, akşamları okula gitti. 4 yıllık Anafartalar Akşam lisesini bitirdikten sonra Ankara Gazi Eğitim Enstitüsü Akşam Türkçe Bölümüne kaydını yaptırarak derslere gidip gelmeye başladı. 15 gün sonra yaşının geçmiş olduğu gerekçesiyle okuldan kaydı silindi.

Bunun üzerine yılmadı bir yıl da üniversite sınavlarına çalıştıktan sonra 1974’te Ankara Hukuk Fakültesine girmeyi başardı ve hem çalışıp hem okuyarak 1979 yılında Hukuk Fakültesini bitirdi ve bir yıl da staj gördükten sonra 1980 yılında (48 yaşında) avukatlığa başladı.

Hukuk Fakültesi öğrencisi iken: 27 Mart 1977 yılında ölüm döşegindeki babaannesini görmek için gittiği Gaziantep’te, gece yarısı evinin önünde, faşistlerce kurşunlandı... Sağ göğsünden giren kurşun akciğerinin

üst lobunu delerek kürek kemiğinden çıktı. 15 gün ağzından kan geldikten sonra “hayatî tehlikeyi” atlatarak yeniden yaşama döndü. Hâlâ zaman zaman kurşun yarasının acısını hisseder ve düşlerinde yakın mesafeden ateş edilen tabanca sesi ile uyanır...

Avukatlık yaptığı sırada Atatürkçü Düşünce Derneği'nin kurucularından oldu.

İlk iki Yönetim Kurulunda Genel Sekreter yardımcısı olarak görevli iken 11 Mart 1991 tarihinde ağır bir kalp krizi geçirince kalbinin % 70'i çalışmaz bir duruma geldi. ADD'deki görevinden ayrıldı ve avukatlığı bıraktı. O günden bu güne değin de evinde yazarlık yapmaktadır...

Yaşamı boyunca emeğinden başka geliri olmadığı için eşi ve dört çocuğu ile geçim zorluğu çekti. Ankara'da iki kışı, ailesi ile birlikte, odunsuz, kömürsüz, elektrik sobası ile geçirdi...

65 yaşına kadar yoksul olarak yaşadktan sonra babaannesinden kendisine kalan trilyon değerinde taşınmazları, kendisine yeteri kadarını ayırdıktan sonra, kalanını dört kızına bıraktı...

Şu an dört kızından 6 torunu bulunmaktadır. Torunlarından biri Amerika'da bir üniversitede Siyaset Bilimi hocalığı yapmaktadır. Biri de İnşaat Fakültesini bitirmiş olup bir şirkette inşaat mühendisi olarak çalışmaktadır...

Yaşamı boyunca, hastalığında bile, bir Aydınlanmacı olarak düşünce özgürlüğünü, laikliği ve Cumhuriyetin kazanımlarını korumaya çalışmıştır. Laikliği savunmak için birçok dava açmış ve bu davalardan birinin sonucunda da ATATÜRKÇÜ DÜŞÜNCE DERNEĞİ kurulmuştur.

Gaziantep yerel gazetelerinin, bir ikisi dışında, hemen hemen hepsine günlük yazı verdi. Kimisi kapandığı için, kimisinden de, bir süre sonra, yazılarına yer verilmediği için ayrıldı.

Ankara'da ise Barış ve Ulus gazetelerinde ve kimi dergilerde yazdı.

Bu günkü tarih itibariyle basılmış 28 kitabı vardır.

Bu kitaplar parasız dağıtılmaktadır... (Kitapların listesi aşağıdadır...)

2000 yılından beri www.tabularatalanayalanabalta.com adresli Sitesinde aydınlanma savaşı vermektedir...

Düşünce ve inanışlarından ötürü hakaretlere, küfürlere ve tehditlere karşı; bireyciliğe karşı toplumsuluğu, dine karşı bilimi, şeriata karşı cumhuriyeti, teokrasiye karşı laikliği, vahye karşı aklı, yaratılış teorisine karşı evrim teorisini, ruhçuluğa karşı maddeciliği savunmuştur...

Ne var ki çok az kişi tarafından anlaşılabilmiştir. Şimdi bile dinciler tarafından dinsiz; dinsizler tarafından da dinci sayılır...

Av. Eren Bilge, 21.4.2014

+

TABULARA TALANA YALANA BALTA YAYINLARI:

Alfabetik olarak:

1. Allah Denince 1/6
2. Allah Denince 2/6
3. Allah Denince 3/6
4. Allah Denince 4/6
5. Allah Denince 5/6
6. Allah Denince 6/6
7. Aydınlanma
8. Aydınlarla Mektup
9. Bir Aydın Adayı
10. Cambaz
11. İncil'den
12. Kızma Yok
13. Kuran'a Akılcı Bir bakış
14. Laiklerin El Kitabı
15. Laikliği Benimsemeden...
16. Laiklik Bir Yaşam Biçimidir
17. Misyonere Yanıt
18. Muhbir ve Tertipçilerim
19. Muzır'dan Kes!..
20. Röportaj ve ...
21. Sırların Sırrı

22. Son Nokta
23. SSS (Sevenler Soranlar Sövenler)
24. Taç'a Atılanlar
25. Takvimlerden 1
26. Tanrı'ya Yakınlık
27. Tevrat'tan
28. Yitmiş Bir Adam

1. NOT:

Yayınlanacak olanlar:

www.tabularatalanayalanabalta.com

adresli sitemizde sıralanmaktadır.

Şu adresten de bana ulaşabilirsiniz:

Hayri@tabularatalanayalanabalta.com

TABULARA, TALANA, YALANA BALTA

**IRKÇILIĞA, SÖMÜRÜYE, ŞERİATA
HAYIR!..**

AV. HAYRİ BALTA'NIN ÖZGEÇMİŞİ

1932 yılında Gaziantep'te doğdu. 10 yaşında iken annesi öldü. Babası, eşinin ölümüne dayanamayarak yaşama küstü.

Çocukluğunun kış günlerini Gaziantep'in Tabakhane semtinde; yaz günlerini de Gaziantep'e yakın İbrahimli

köyündeki üzüm bağlarında geçirdi.

Yaz günlerinin gecelerinde kayan gök taşlarını görünce "Tanrım! Ölen annemi geri gönder!" diye dileklerde bulundu...

Dileklerinin yerine getirilmemesi üzerine sükut-u hayale uğradı ve Allah'ı aramaya başladı...

1945 yılında Gaziantep lisesi Ortaokul 1. Sınıfa giderken yapılan bir temizlik yoklamasında Türkçe öğretmeni: "Gömleğin kirli, git değiştir gel!" deyince, çok da istediği halde, bir daha okula gidemedi...

Okula gidememesine karşın; okuma ve öğrenme tutkusu ile yanıp tutuştu. Okuyamamış olmasının eksikliğini; günlük gazeteleri, haftalık ve aylık dergilerle kitaplar okuyarak gidermeye çalıştı.

Okuldan koptuğu yıllarda geçimini dericilik ve kilimci kalfalığı yaparak sağlamaya çalıştı... Çalışmaktan artan boş zamanlarında futbol oynadı. Kendisi futbolu değil de futbol kendisini bıraktığı zaman futbol hakemlik kursunu bitirdi.

Stajyer olarak yönettiği ilk maçta taraftarlarca geleneksel tezahürat yapılırca futbol hakemliğini de bıraktı.

25 yaşında Gaziantep'te tasavvufçu, tekke ve tasavvuf müziği ustası olgun insan Dindar Filozof Dr. Emin Kılıç Kale'den; Ahlak, tasavvuf, yaşam ve müzik dersleri aldı... O toplulukta kimi zaman tef çaldı ve kimi zaman da ney (nay) üfledi.

Bu toplulukta "fırınlara girip çıktı", "ölmeden önce öldü", "yeniden doğdu". Bu topluluğa "ölü" olarak girdi "diri" olarak çıktı.

Dünya görüşü nedeniyle kavmiyetçi ve ümmetçi kişilerce hakaretlere ve iftiralara uğrayarak komünistlikten yargılandı.

Devamı en son sayfada